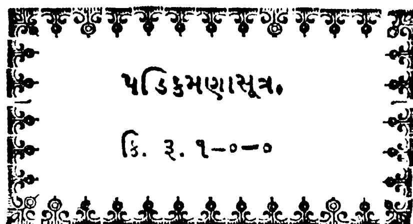

પડિક્કમણાસૂત્ર.
કિં. રૂ. ૧-૦-૦

૨૫૮૫

પડીક્રમણા સૂત્ર.

વિધી તથા અર્થ પાઠ, અણુપૂર્વિ.

સાધુ વંદણા, અરાઢ પાપસ્થાનની સઝાઓ

આરતી, છંદ, અને લાવણીઓ વીગેરે

દરીઆપરીગચ્છના જૈન ધર્મીભાઈઓને સારૂ.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

શા૦ છગનલાલ બેહેચરદાસ

अमदावाद आर्योदय प्रेसमां.

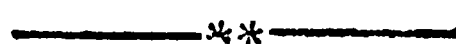
છપાવ્યુ

આવૃતી ૨જી.

સંવત ૧૯૪૨. સન ૧૮૮૬

કીંમત. રૂ૧-૦-૦

પ્રસ્તાવના

આ ગ્રંથના પાઠ માગધિ તથા પ્રાકૃત ભાષામાં લખેલાછે અને તેના અર્થ ગુજરાતીમાં તથા કેટલાએક પ્રસિદ્ધ માગધિ ભાષામાં લખેલા છે. પરંતુ માગધિ ભાષા વિષે અમારૂ સંપૂર્ણ જ્ઞાન નહી હોવાથી આ ગ્રંથ સુદ્ધ અને સારો કરવાને અમોએ દરેકજાતની ચાર પાંચ જુદી જુદી પ્રતો મેળવી તેઉપરથી દરેક શબ્દનો અમારી સમજ પરમાણે નિર્ણય કર્યો છે. પણ શાસ્ત્રનું કામ ને અમારી અલ્પ મતિથી કાંઇ ભુલ ચુક રહી હોય, કીંવા કંપોઝીટરનું કંપોઝ કરેલુ પ્રૂફસીટ તપાસવામાં ભુલ રહી હોય તો તે આપ વાંચનાર સાહેબો વાંચી દર ગુજર કરશો અને તે ભુલ વિષે લખી જણાવ્યેથી અમે આવતી આવૃતીમાં સુધારી લઇશું. કે જેથી ભુલ બતાવનાર સાહેબોનો ઉપકાર માનીશુ. એજ વિનંતી

શા૦ છગનલાલ બેહેચરદાસ સહી.

અનુક્રમણિકા.

અણું પૂર્વિ.

સૂચના.

આ અણુ પૂર્વિ દીન દીન પ્રત્યે, પ્રભાત સમયે, મૌનપણે, જયણા સહિત ગણવી; કદાચ કાંઈ હરકતને લીધે જે દીવશે ગણાય નહી તે દિવસે લીલોતરી ખાવી નહી અથવા બ્રહ્મચર્ય પાળવું અથવા એકાસણું કરવું; એત્રણ નિયમો મધ્યેનો એક નિયમ જરૂર પાળવો જોઈએ.

લી૰ સેવક છગનલાલ ખેચરદાસ.

આ અણુપૂર્વિ ગણવાની સમજણ.

૧ જયાં એકડો છે તે	નમોઅરિ હંતાણું જાંણવું.
૨ જયાં બગડો છે તે	નમો સિદ્ધાંણં.
૩ જયાં તગડો છે તે	નમો આયરિયાણું.
૪ જયાં ચોગડો છે તે	નમો ઊવઝાયાણં.
૫ જયાં પાંચડો છે તે	નમો લોએસવ્વસાહુણં.

એ રીતે ઉલટપાલટ અવલા સવળ આંકડા આવે તેને ઉપરની સમજણ પ્રમાણે ચીતસ્થીર રાખીને ગણીયે તો તેનુ ફળ જોડેની ચોપાઈ દોહા પ્રમાણે થાય.

અણું પૂર્વિ ગણવાનું ફળ.

ચોપાઇ.

અણુ પૂર્વિ ગણજો જોઇ, છગાશી તપનું ફળ હોઇ;
સંદેહ નવ આણો લગાર, નિર્મળ મને જપોનવકાર. ॥ ૧ ॥
સુદ્ધ વસ્ત્રે ધરી વિવેક, દીન દીન પ્રત્યે ગણવી એક;
એમ અણુ પૂર્વિ જે ગણે, તે પાંચસે સાગરના પાપને હણે. ॥૨॥

દોહરા.

અસુભ કર્મ કે હરણકું, મંત્ર બડો નવકાર;
બાંણી દ્વાદસ અંગમે, દેખલીઓ તત્વ સાર. ॥ ૧ ॥

દોહરા.

એક અક્ષર નવકારનો ॥ શુદ્ધ ગણે જે સાર ॥
તે બાંધે સુભ દેવનું ॥ આયુપ અપરંપાર ॥ ૧ ॥
ઓગણીસ લાખ ત્રેસઠ હજાર ॥ બસેં બાસઠ પળ ॥
ત્યાંહાંસુધી તે ભોગવો ॥ નવકાર મંત્રનું ફળ ॥ ૨ ॥

શબ્દ.	અર્થ;
નમો	નમસ્કાર.
અરિ	કર્મ રૂપી વેરી.
હંતાણં	હણ્યા છે;
સિધાણં	સકળ કાર્ય સિદ્ધ.
આયરિયાણં	આચારજ.
ઊવઝાયાણં	ઉપાધ્યાજી.
લોએ	લોકને વિશે.
સબ્વ	સર્વ.
સાહુણં	સાધુ, મુની.

નવકાર મંત્ર.

પાઠ.	અર્થ.
૧ નમો અરિહંતાણં	કર્મ રૂપી વેરીને જીત્યા છે તેને નમસ્કાર;
૨ નમો સિદ્ધાણં	સકળ કાર્ય સિદ્ધ કર્યાં તેને નમસ્કાર.
૩ નમો આયરિયાણં	છત્રીસ ગુણે કરી સહિત એવા આચારજને નમસ્કાર.
૪ નમો ઉવજ્ઝાયાણં	પચીસ ગુણે કરી સહિત ભણે ને ભણાવે એવા જે ઉપાધ્યાજી તેને નમસ્કાર.
૫ નમો લોએસવ્વસાહુણં.	લોકને વિશે જગન બે હજાર ક્રોડ. સાધુ ઉત્તકષ્ટા નવ હજાર ક્રોડ સાધુ તે સર્વેને નમસ્કાર.

૧	૨	૩	૪	૫
૨	૧	૩	૪	૫
૧	૩	૨	૪	૫
૩	૧	૨	૪	૫
૨	૩	૧	૪	૫
૩	૨	૧	૪	૫
૧	૨	૪	૩	૫
૨	૧	૪	૩	૫
૧	૪	૨	૩	૫
૪	૧	૨	૩	૫
૨	૪	૧	૩	૫
૪	૨	૧	૩	૫

૧	૩	૪	૨	૫
૩	૧	૪	૨	૫
૧	૪	૩	૨	૫
૪	૧	૩	૨	૫
૩	૪	૧	૨	૫
૪	૩	૧	૨	૫
૨	૩	૪	૧	૫
૩	૨	૪	૧	૫
૨	૪	૩	૧	૫
૪	૨	૩	૧	૫
૩	૪	૨	૧	૫
૪	૩	૨	૧	૫

૧	૨	૩	૫	૪
૨	૧	૩	૫	૪
૧	૩	૨	૫	૪
૩	૧	૨	૫	૪
૨	૩	૧	૫	૪
૩	૨	૧	૫	૪
૧	૨	૫	૩	૪
૨	૧	૫	૩	૪
૧	૫	૨	૩	૪
૫	૧	૨	૩	૪
૨	૫	૧	૩	૪
૫	૨	૧	૩	૪

১	৩	৫	২	৪
৩	১	৫	২	৪
১	৫	৩	২	৪
৫	১	৩	২	৪
৩	৫	১	২	৪
৫	৩	১	২	৪
২	৩	৫	১	৪
৩	২	৫	১	৪
২	৫	৩	১	৪
৫	২	৩	১	৪
৩	৫	২	১	৪
৫	৩	২	১	৪

૧	૨	૪	૫	૩
૨	૧	૪	૫	૩
૧	૪	૨	૫	૩
૪	૧	૨	૫	૩
૨	૪	૧	૫	૩
૪	૨	૧	૫	૩
૧	૨	૫	૪	૩
૨	૧	૫	૪	૩
૧	૫	૨	૪	૩
૫	૧	૨	૪	૩
૨	૫	૧	૪	૩
૫	૨	૧	૪	૩

૧	૪	૫	૨	૩
૪	૧	૫	૨	૩
૧	૫	૪	૨	૩
૫	૧	૪	૨	૩
૪	૫	૧	૨	૩
૫	૪	૧	૨	૩
૨	૪	૫	૧	૩
૪	૨	૫	૧	૩
૨	૫	૪	૧	૩
૫	૨	૪	૧	૩
૪	૫	૨	૧	૩
૫	૪	૨	૧	૩

૧	૩	૪	૫	૨
૩	૧	૪	૫	૨
૧	૪	૩	૫	૨
૪	૧	૩	૫	૨
૩	૪	૧	૫	૨
૪	૩	૧	૫	૨
૧	૩	૫	૪	૨
૩	૧	૫	૪	૨
૧	૫	૩	૪	૨
૫	૧	૩	૪	૨
૩	૫	૧	૪	૨
૫	૩	૧	૪	૨

१	४	५	३	२
४	१	५	३	२
१	५	४	३	२
५	१	४	३	२
४	५	१	३	२
५	४	१	३	२
३	४	५	१	२
४	३	५	१	२
३	५	४	१	२
५	३	४	१	२
४	५	३	१	२
५	४	३	१	२

૨	૩	૪	૫	૧
૩	૨	૪	૫	૧
૨	૪	૩	૫	૧
૪	૨	૩	૫	૧
૩	૪	૨	૫	૧
૪	૩	૨	૫	૧
૨	૩	૫	૪	૧
૩	૨	૫	૪	૧
૨	૫	૩	૪	૧
૫	૨	૩	૪	૧
૩	૫	૨	૪	૧
૫	૩	૨	૪	૧

૨	૪	૫	૩	૧
૪	૨	૫	૩	૧
૨	૫	૪	૩	૧
૫	૨	૪	૩	૧
૪	૫	૨	૩	૧
૫	૪	૨	૩	૧
૩	૪	૫	૨	૧
૪	૩	૫	૨	૧
૩	૫	૪	૨	૧
૫	૩	૪	૨	૧
૪	૫	૩	૨	૧
૫	૪	૩	૨	૧

ચોવીસ તીર્થંકરનાં નામ.

૧ શ્રી ઋષભદેવ.
૨ શ્રી અજીતનાથજી.
૩ શ્રી સંભવનાથ.
૪ શ્રી અભિનંદન
૫ શ્રી સુમતિનાથ.
૬ શ્રી પદ્મપ્રભુ.
૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ.
૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ.
૯ શ્રી સુબુદ્ધિનાથ.
૧૦ શ્રી શીતળનાથ.
૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ.
૧૨ શ્રી વાસુ પૂજ્ય સ્વામિ.
૧૩ શ્રી વિમળનાથ.
૧૪ શ્રી અનંતનાથ.
૧૫ શ્રી ધર્મનાથ.
૧૬ શ્રી શાંતીનાથ.
૧૭ શ્રી કુંથુનાથ.
૧૮ શ્રી અરનાથ.
૧૯ શ્રી મલ્લિનાથ.
૨૦ શ્રી મુનિસૂવ્રત સ્વામિ.
૨૧ શ્રી નમીનાથ.
૨૨ શ્રી નેમનાથ.
૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ
૨૪ શ્રી માહાવીર સ્વામિ.

શ્રી માહાવીર સ્વામિ પોત્યા નિર્વાણ. ગૌત્તમ સ્વામિ કેવળજ્ઞાન. એ ચોવીશીનુ દીજે નામ. જેથી ફળે વાન્છીત્ કામ ॥૧॥

દરરોજ નિયમો ધારવાની વીગત.

ગાથા.

સચિત દ્રવ વિગય વાંણી તંબોળ વથ્થ કુસુમેસુ
વાહન સયણ વીલેવણ બંભઈ દીસી નાહાણ
ભતેસુઃ ॥ ૧ ॥

શબ્દ	અર્થ
૧ સચિત.	માટી, પાણી, અગ્ની, વનસપી, ફળ, ફુલ, છાલ્ય, કાષ્ટ, મૂળ, પત્ર, બીજ, તથા જે લીલુ છેઘાને બે ઘડી થઇ ન હોય તે, તથા અગ્નિ

	પ્રમુખ અનેરૂ શસ્ત્ર લાગ્યું નહીં તે ઈત્યાદિ સચિતનું વર્જન ધારવું.
૨ દ્રવ.	જે વસ્તુ મુખમાં જુદા સ્વાદને અર્થે નાખવી, તેહેની ગણતીનો, નિયમ ઉદાહરણ; દાતણ પાણી વીગરે ગણત્રી કરવી.
૩ વિગય.	દૂધ, દહી, ઘી, ગોળ, તેલ તથા જે ચીજ કહડાઇમાં તળાયછે તેની ગણતી ધારવી.
૪ વાંણી.	પગરખાં અથવા જોડા તથા મોજા વીગરેની ગણતી ધારવી.
૫ તંબોળ.	પાન, સોપારી, ઇલાયચી, લવીંગ, ચુરણગોળી ઇત્યાદિનું વર્જન.
૬ વથ.	વસ્ત્ર (રેશગી, સુતરાઊ, શણ તથા ઊંનનાં) વીગરેની ગણતી કરવી.
૭ કુસુમેશું.	જે વસ્તુ નાકે સુંઘવામાં આવે તેના તોલનું પ્રમાણ ઉદાહરણઃ—છીંકણી વીગરે.
૮ વાહન.	ચરતુ, ફરતુ, તરતુ, ઉદાહરણઃ—હાથી, ઘોડા; ગાડી, રથ, નાવ, વાહાણ, બોટ.
૯ સયણ.	સુવાની સજ્યા, પાટ, પાટલા, બીછાનાં વીગરેની ગણતી.
૧૦ વીલેવણ.	જે વસ્તુ શરીરે ચોપડવામાં આવે તેના વજનનું પ્રમાણ ઉદાહરણઃ—સુખડ, ચંદન.
૧૧ બંભઈ.	બ્રહ્મચર્યનો નિયમ.
૧૨ દીસી.	પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ ઉચું,

	નીચું, એ ૭ દીશાએ જવાના ગાઉનું પ્રમાણ.
૧૩ નાહાણ.	બધે અંગે નહાવું તેની ગણતી.
૧૪ ભતેસૂ.	જગતાં ભોજન, પાણી વાપરવું તેંના વરજનનું પ્રમાણ.
૧૫ પ્રથિવીકાય.	માટી. મીઠું, ખડી, રગચી, વીગરે વાપરવાના વરજનનું પ્રમાણ.
૧૬ અપકાય.	ટાહાડું તથા ઉનું પાણી, પીધા તથા વાપરયા તથા નાહાયા વીગરેના કામમાં આવે તે સરવેના વરજનનું પ્રમાણ.
૧૭ તેઉકાય.	આરી ચુલા.દીવા.સગડીઓ. વીગરે સળગાવવાની ગણતીનું પ્રમાણ તથા તેનાં પ્રમાણમાંરાંધેલુ જમવાનોનિયમ.
૧૮ વાઉકાય.	પંખાથી, તથા લુગડાથી પવન નાખવો. તથા ફુંકવું. તથા હિંચવું, તેનું પ્રમાણ.
૧૯ વનસ્પતીકાય.	લીલોત્રી, ફળ શાક, ભાજી, વીગરેની ગણતીનું પ્રમાણ.
૨૦ ત્રસકાય.	બેયંદ્રીથી તે પચંદ્રી સુધીના નિરઅપ્રાધી ત્રસજીવને કુબુદ્ધીએ કરી હણવો નહી તે વિશેનો નિયમ.
૨૧ અસી.	તરવાર, બંદુક, છરી છરા, ચપ્પા વીગરે શસ્ત્ર ધારણ કરવાનું પ્રમાણ.
૨૨ મસી.	ખડીયા, દાતો, કલમો, વીગરે રૂશનાઇના વાસણની ગણતી.
૨૩ કુશી.	જમીન ખોદવાનું. ઘર. ક્ષેત્ર, ટાંકાં, ભોયરાં. તળાવ. વાવ્ય. કુવા, વીગરે ખોદવાનાં રાચનું પ્રમાણ તથા તે વાપરવાનું પ્રમાણ.

પડિક્કમણાસૂત્ર.

ૐ નમઃ સિદ્ધં: શ્રીવીતરાગાયનમઃ અથ શ્રીવિધિ તથા અર્થ સહિત સામાયક, પડિક્કમણા સૂત્ર લિખ્યતે: ઉઘાડે મ્હોડે તથા દીવાને અજવાળે વાંચવું નહીં.

નવકાર મંત્ર.

પાઠ.	અર્થ.
નમો અરિહંતાણં.	કર્મરૂપી વેરીને જીત્યા છે તેને નમસ્કાર.
નમો સિદ્ધાણં.	સકળ કારજ સિદ્ધ કરયા તેને નમસ્કાર.
નમો આયરિયાણં.	છત્રીસ ગુણે કરી સહિત એવા આચાર્જીને નમસ્કાર.
નમો ઉવઝ્ઝાયાણં.	પચીસ ગુણે કરી સહિત ભણે ને ભણાવે એવા જે ઉપાધ્યાજીને નમસ્કાર.
નમો લોએ સવ્વ સાહૂણં. ॥૧॥	લોકને વિશે ૮૯ગન બે હજાર ક્રોડ સાધૂ ઉત્તકૃષ્ટા નવ હજાર ક્રોડ સાધૂ તે સર્વે ને નમસ્કાર. અક્ષર ૩૫.

તિખ્ખુત્તો અથવા વાંદણાં.*

તિખ્ખુત્તો.	ત્રણ વાર.
આયાહિણં.	જમણા કાનેથી હાથ પાછો વાળી ફરી જમણા કાનને વિશે હાથ આણવો તેને એકવાર આવર્તન કહીએ, એમ ત્રણવાર બેહાથ જોડી વંદણા કરવી.
પયાહિણં.	ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા દેઇ.
વંદામિ.	વંદણા સ્તુતિ.
નમંસામિ.	હેસ્વામિ નમસ્કાર કરૂંછું.
સક્કારેમિ.	વસ્ત્રાદિક પ્રતિલાભે, સત્કાર દેઉછું.
સમાણેમિ.	સનમાન દેઉછું.
કલ્લાંણ.	કલ્યાણકારીછો.
મંગળં	મંગળીક કારીછો.
દેવયં.	ધર્મ દેવછો.
ચેઇયં.	મનનેપ્રસનકારી(જ્ઞાનવંતુછો.)
પજ્જુવાસામિ. ॥૨॥	હે સ્વામિ પૂજવા લાયકછો.

* વાંદણનો પાઠ ભગવતી પ્રમુખ સુત્ર મધેછે.

હવે આવશયક સૂત્રના ૭ અધ્યયનો છે તેનાં નામ.

૧ સામાયક.	૪ પડિકમણું.
૨ ચોવીસંથો.	૫ કાઉસગ્ગં.
૩ વાંદણા.	૬ પચખાણ.

આવશ્યક.૧

સામાયક.

ઇરિયાવહિ.

ઇચ્છામિ, પડિક્કમિઉં.	ઇ૦ ઇચ્છુછું, વાંછુછું. પ૦ પાપથકી નિવર્તુછું.
ઇરિયા, વહિયાએ.	ઇ૦ હિંડવાનાં. વ૦ વાટે વેહેતાં થકાં, પંથને વિશે.
વિરાહણાએ.	જીવની વિરાધના થઇ હોય તે થકી નિવર્તુછું.
ગમણા ગમણે.	જતાં આવતાં.
પાણ, ક્કમણે.	પા૦ પ્રાણી, જીવને. ક્ક૦ ચંપાએકરી.
બીય, ક્કમણે.	બી૦ બીજને. ક્ક૦ ચંપાએકરી.
હરિય, ક્કમણે.	હ૦ વનસ્પતીને ક્ક૦ ચંપાએકરી.
ઊસા, ઊત્તિંગ.	ઊ૦ ઠાર. ઊ૦ ભૂયા ત્યા કી

	ડી પ્રમુખનાં દર.
પણગ, દગ.	૫૦ પંચવર્ણિ લીલફુલ. દ૦ પાણી, સચિત.
મટ્ટિ, મક્કડા.	મ૦ માટી. મ૦ કરોળીઆનાં પડ.
સંતાણા, સંકમણે.	સં૦ જાળ, પડ. સં૦ ઓછ-એ વાનાં ચંપાએ કરી.
જે, મે, જીવા.	જે૦ જેકોઈ. મે૦ મે જી૦ જીવ.
વિરાહિયા.	વરાધ્યા હોય.
એગિંદિયા.	એકેંદ્રિ (પૃથ્વી આદિક પાંચ સ્થાવર.)
બેઇંદિયા.	બેઇંદ્રિ (કાયા અને મ્હોવાળો જીવ)
તેઇંદિયા.	ત્રણ ઇંદ્રિ (કાયા, મ્હો ને નાક વાળા જીવ.)
ચઉરિંદિયા.	ચાર ઇંદ્રિ (કાયા, મ્હો, નાક ને આંખ્યોવાળા જીવ.)
પંચિંદિયા.	પાંચઇંદ્રિ (કાયા, મ્હો, નાક, આંખ્યો ને કાનવાળા જીવ.
અભિહયા.	સામા આવતાં હણ્યા-હોય. ॥૩॥

વત્તિયા.	વાટલા કીધા, ઢગલા કીધા, ધુળે કરી ઢાંક્યા હોય. ૨
લેસાયા.	ભૂંઇ તથા ભીત સાથે ઘસ-ડ્યા હોય ॥૩॥
સંઘાઇયા.	માંહોમાંહે શરીરે શરીર મે-ળવ્યાં હોય. ॥૪॥
સંઘટ્ટિયા.	એક પાસાએ અડકવાથી પી-ડા ઉપજાવી હોય ॥૫॥
પરિયાવિયા.	સઘળા પાસાએ પરિતાપના (પીડા) ઉપજાવી હોય.॥૬॥
કીલામિયા.	ગ્લાનિ ઉપજાવી હોય.॥૭॥
ઉદ્દવિયા.	ત્રાશકો પાડ્યો હોય. ॥૮॥
ઠાંણાઉ, ઠાણ, સંકામિયા	ઠા. એક સ્થાનકથી ઠા૦ બીજે સ્થાનકે, સં૦ મુ-ક્યા હોય॥૯॥
જીવિયાઉ.	જીવતર થકી ॥ ॥૧૦॥
વવરોવિયા.	એ દસને ચુકાવ્યા હોય.
તસ્સ, મિચ્છામિદુક્કડં.॥૩॥	ત૦ તે વિરાધનથી મિ૦ નિષ્ફળ થાવું. દુ૦ પાપ થકી. નિષ્ફળ અક્ષર૧૪૮

તસ્સઉત્તરી.

તસ્સ, ઉત્તરી, કરણેણ.	ત૦ તેને૦ ઉ૦ પ્રધાન વિ-

	સે ખાઇ સુદ્ધ ક૦કરવા ભણી
પ્રાયછિત્ત કરણેણં.	પ્રાયશ્ચિત કરવા ભણી ૧ તથા પ્રાયશ્ચિત નિર્મળ કરવાભણી. ૨ તથા પાપ છેદવા ભણી. ૩
વિસોહિ, કરણેણં.	વિ૦આત્માને વિશે સુદ્ધ નિર્મળ. ક૦કરવા ભણી.
વિસલ્લી, કરણેણં.	વિ૦આત્મામાં માયા, નિઘા, મિથ્યાત, એ ત્રણ સલ્ય ક૦ ટાળવા ભણી.
પાવાણં. કમ્માણં.	પ૦ પાપ૦ ક૦ કર્મને,
નિઘ્યા, યણઠાએ.	નિ૦ ટાળવાને ય૦અર્થે.
ઠામિ, કાઉસગ્ગં.	ઠા૦ઠાઉછું, કરૂછું, કા૦ કાઉસગ તે કાયાને હલાવવી નહી તે આગળ કાઉસગમાં આગારના બોલ કહીશું.
અન્નથ્થ, ઊસસિએણં ॥૧॥	અ૦અનેરે પ્રકારે કાય હલાવવી નહી તે એબાર બોલ ઊ૦ ઉંચો સ્વાસ લેવા થકી હાલે તો ભાગે નહી. ૧
નિસસીએણં. ॥૨॥	નીચો સ્વાસ લેવા થકી. ૨
ખાસિએણં. ॥૩॥	ઉધરસ આવવા થકી. ૩

છીએણં. ॥ ૪ ॥	છીંક આવવાથકી. ૪
જંભાઈએણં. ॥ ૫ ॥	બગાસુ આવવા થકી. ૫
ઊડુએણં. ॥ ૬ ॥	ઓટકાર આવવા થકી. ૬
વાયનિસગેણં. ॥ ૭ ॥	અધોવાના સંચરવા થકી. ૭
ભમલિએ. ॥ ૮ ॥	ફેર ત્થાં ભમરી આવવા થકી ૮
પિત. મુછાએ. ॥ ૯ ॥	પી૦ પીતે કરી. મુ૦ મુરછા આવવાથકી ૯
સુહુમેહિં, અંગ, સંચાલેહિં ॥ ૧૦ ॥	સુ૦ થોડા અં૦ અંગાદિકા સં૦ સંચરવા થકી. ૧૦
સુહુમેહિં, ખેલ, સંચાલેહિં ॥ ૧૧ ॥	સુ૦ થોડા. ખે૦ સલેષ્માદિકને. સં૦ સંચરવા થકી૧૧
સુહુમેહિં, દિઠ, સંચાલેહિં ॥ ૧૨ ॥	સુ૦ થોડી. દી૦ આંખની મેષાન મેષને. સં૦ સંચરવા થકી.
એવમાઈ, એહિં, આગારેહિં. ॥ ૧૩ ॥	એ૦ એ બાર બોલ આગારના. એ૦ એ શિવાય અનેરા મનમાં ચીતવ્યા હોય. આ૦ આગાર થકી કાયા હાલે હાથ પગ ઉંચા નીચા થવા થકી દોષ નહીં. ૧૩
અભગ્ગો, અવિરાહિઊ.	અ૦ સર્વથા કાઉસગ ભાગે નહી. અ૦ દેશ થકી વિ-

	રાધના રહિત એટલે થો-ડોએ ભાગે નહી.
હુજ્જમે, કાઉસગ્ગો.	હુ૦ માહારો હોય. કા૦ કા૦ ઉસગ ક્યાંહાં સુધી.
જાવ, અરિહંતાણું.	જા૦ જાંહાં સુધી. અ૦ અરિ-હંતને.
ભગવંતાણં.	ભગવંતને.
નમોકારેણં.	નમોઅરિહંતાણં ઈત્યાદિક પદને ઉચરવે કરી નમસ્કાર કરૂ ત્યાંહા સુધી.
નપારેમિ.	કાઉસગનપાળું.
તાવ, કાયં.	તા૦ ત્યાંહાં સુધી. કા૦ કા-યાને.
ઠાણેણં.	એક સ્થાનકે નિશ્ચળપણે રા-ખવે કરી,
મોણેણં.	મૌનપણે કરી.
ઝાણેણં.	ગમણા ગમણ કરવાથી જી-વની વિરાધના થઈ હોય તેની નિંધા રૂપ ધર્મ ધ્યાને કરી.
અપ્પાણં, વોસિરામિ.॥૪॥	અ૦ પોતાની કાયાને. વો૦ વીસરાવુંછું, તજુછું. અ-

| ક્ષર. ૧૮૯

(હવે ઇરિયા વહિનો કાઉસગ કરી નમો અરિહંતાણં ક-
હી પાળવો.)

લોગસ્સ.

લોગસ્સ, ઉજ્જોયગરે.	લો૦ લોકના સ્વરૂપ સંપૂર્ણ. ઉ૦ પ્રકાશના કરણ હાર.
ધમ્મ, તિથયરે જીણે.	ધ૦ ધમ માંહે ચ્યાર. તિ૦ તિર્થના કરણહાર. રાગ દ્વેષ કખાયાદિકના જીતણહાર (જીણેંદ્ર)
અરિહંતે, કિત્તઇસ્સં	અ૦ ધનધાતી કર્મના હણનાર તથા જગતના પૂજનિક અરિહંતને, કિ૦ નામે કરી વરણવશુ.
ચઉવી, સંપિ, કેવળી. ૧	ચ૦ ચોવીસ. સં૦ સમચય બીજા પણ. કે૦ કેવળજ્ઞાની જીનને
ઉસભ, મજિયં ચ, વંદે.	ઉ૦ ઋષભજીન. ૧ મ૦ અજીતજીન. ૨ ચ૦ વળી એ હને. વં૦ વાંદુછું.
સંભવ, મભિનંદણં, ચ.	સં૦ સંભવજીનને. ૩. મ૦

	અભિનંદનજીનને. ૪ ચ૦ વળ
સુમઈ, ચ.	સુ૦ સુમતિ જીનને ચ૦ વળ. ૫.
પઉમપ્પહં.	૫૦ પદ્મપ્રભુ જીનને૬
સુપાસં.	સુ૦ પાર્શ્વ જીનને. ૭
જિણંચ,ચંદપ્પહં,વંદે.॥૨॥	જિ૦ એજીનને. ચ૦ વળી. ચં૦ ચંદપ્રભજીનને. ૮. વં૦ વાંદુછું.
સુવિહં, ચ, પુપ્ફદંતં.	સુ૦ સુવિધજીનને, ચ૦ પદપૂ- ર્ણુ. (પુ૦ પૂફ્દંતજીનને)એ એ નવમા જીનનાં નામ.
સીયલ. સિઝંસ.	સી૦ સીતળજીનને. ૧૦.
	સિ૦ શ્રેયાંસજીનને. ૧૧.
વાસુપુઝં,ચ.	વા૦ વાસુપૂજયજીનને. ૧૨. ચ૦ વળી.
વિમલ, મણંતંચ, જિણં.	વિ૦ વિમળજીનને. ૧૩. મ. વળી અનંતજીનને. ૧૪. જિ૦ એ સર્વ જીનને.
ધમ્મં, સંતિ, ચ, વંદામિ ॥૩॥	ધ૦ ધર્મજીનને. ૧૫ સ૦ શાં- ન્તીજીનને. ૧૬. ચ૦ વ- ળી, વં૦ વાંદુછું.
કુંથું અરં, ચ, મલ્લિં.	કું૦ કુંથુજીનને. ૧૭. અ અ૦

	અરજીનને. ૧૮ ચ૦ વળી મ૦ મલ્લિજીનને. ૧૯
વંદે, મુણિ, સુવ્વયં.	વં૦ વાંદુછું. મુ૦ મુનિસુવ્રત જીનને. ૨૦
નમિજિણં, ચ, વંદામિ, રિઠનેમિ.	ન૦ નેમિજીનને. ૨૧. ચ૦ વળી. વં૦ વાંદુછું. રિ૦ રિષ્ટનેમિજીનને. ૨૨. એ બે એકજ નામ છે.
પાસં,તહ,વદ્ધમાણં,ચ.॥૪॥	પા૦ પાર્શ્વજીનને. ૨૩. ત૦ તેમ હિત. વ૦ વર્દ્ધમાન જીનને. ૨૪ ચ૦ વળી.
એવં, મએ, અભિથુયા.	એ૦ એણે પ્રકારે. મ૦ મે અ૦ નામે કરી સતવ્યા.
વિહુય, રય, મલા.	વિ૦ ટાળ્યાછે. ૨૦ નવાં કર્મ બાંધવાનાં. ગ૦ પાછળાં બાંધ્યાં તે ખપાવ્યાં છે.
પહીણ, જર, મરણા.	પ૦ ખપાવ્યાં છે. જ૦ જરા. મ૦ મરણ જેણે.
ચઉવીસં, પિ, જિણવરા	ચ૦ ચોવીસ. પી૦ બીજા પણ જિ૦ જીનશગાન્ય કેવળી માંહિં

તિથ્થરા, મે, પસીયંતુ ॥ ૫॥	તિ૦ એવા જે તીર્થંકર. મે૦ મને પ૦ પ્રસન્ન થાઓ.
કીત્તીય, વંદીય, મહીયા.	કિ૦ સુભવચન યોગે કરી કિર્ત્યા. વં૦ સુભકાયા યોગેકરી વાંધા. ગ૦ સુભધ્યાન યોગે કરી પૂજયા.
જે, એ, લોગસ્સ, ઉત્તમા સીદ્ધા.	જે૦ જે. એ૦ એ કહ્યા તે ઋષભાદિક. લો૦ અઢી દ્વીપમાંહી. ઉ૦ પ્રધાન. સિ૦ સિદ્ધ થયા.
આરોગ, બોહી, લાભં.	આ૦ રોગરહિત જે મોક્ષ તેને અર્થે. બો૦ સમકિતની લા૦ પ્રાપ્તી.
સમાહી, વર, મુત્તમં, દીંતુ. ॥ ૬॥	સ૦ ભાવસમાધીને વ૦ પ્રધાન મુ૦ સર્વોત્તમ ઉત્કૃષ્ટો. દિ૦ દ્યો.
ચંદેસુ, નીમ્મલયરા.	ચં૦ ચંદ્રમાથકી. નિ૦ અતિષે નિર્મળાછો.
આઇચ્ચેસુ. અહીયં, પયાસરા.	આ૦ સૂર્યથકી. અ૦ અતિષે. પ૦ પ્રકાશના કરણહારછો,
સાગર, વર, ગંભીરા.	સા૦ સમુદ્ર મોહોટો. વ૦ પ્રધાન તે સંભૂરમણ સમુદ્ર તે થકી. ગ૦ ગંભ.ર (ડાહ્યા

સિદ્ધા,સિદ્ધં,મમ,દિસંતુ ॥૭॥	વ્યા ન જાય.) એ॥ જે સિદ્ધ સિ૦મુ૦ ક્તિપદ. ગ૦મહને.દિ૦ધો.

આક્ષર ૨૫૬ તેમાં લઘુ ૨૨૮ ને ગુરૂ ૨૮

(હવે સામાયકની આજ્ઞા માગવી)

સામાયક આદરવાની રીત.

દ્રવ્યથકી,સાવદ્ય. યોગના. પચખાણ. ૧	દ્ર૦ કાયાએ. સાં૦ પાપના. યો૦ યોગનાં. પ૦ પચ ખાણ.
ક્ષેત્રથકી, આખાલોક પ્ર-માણે. ૨	ક્ષે૦ ક્ષેત્રથકી. આ૦ સર્વ લોક પ્રમાણે.
કાળથકી,અંતમુહુર્ત્ત. ૩	કા૦ વખતથકી. અ૦ બે ઘડી સુધી.
ભાવથકી, આઠ† ભાગે, પચખાણ ૪	પાઠપ્રમાણે અર્થ.
કરેમિ, ભંતે, સામાઈયં.	ક૦કરૂછું. ભં૦ હેં પુજ્યભાયના

† મન, વચન. કાયા, એ ત્રણે યોગે કરી પાપ કરૂ નહી. અને એજ ત્રણ યોગે કરી પાપ કરાવું નહી. તથા વચનને કાયા એ બે યોગે કરી બીજાને પાપ કરતાં રૂડુ જાણુ નહી. એ આઠ ભાગ સમજવા,

	અંતના કરણહાર. સા૦ સમતાભાવ રૂપ લાભ સામાયક.
સાવજ્જંજોગ, પચ્ચખ્ખામી.	સા૦ સપાપ યોગાદિક વ્યાપારને. પ૦ પચખુછું, નિશેધુછું.
જાવ, નિયમ પજ્જુવાસામિ.	જા૦ જ્યાંહાંસુધી. નિ૦ મર્યાદા કરી ત્યાંહાંસુધી. પ૦ નિર્વદ્ય (પાપ રહિત) યોગને શેવું.
દુવિહં, તિવિહેણં.	દુ૦ બે કરણે કરી. તિ૦ ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ.	પાપ કરૂ નહી (ત્રણ યોગે કરી.)
નકારવેમિ.	પાપ કરાવું નહી (ત્રણ યોગે કરી.)
મણેણં, વાયાએ કાએણં.	મ૦ મનેકરી. વ૦ વચનેકરી કા૦ કાયાએ કરી.
કરંતં, પિ, અન્નેન, સમણુજાણામિ.	(હવે વચન અને કાયા એ બે યોગે બીજાનુ કરેલુ પાપ રૂડુ નહી જાણવા પચખુછું.) ક૦ કર્ત્તા. પી૦

	પણ. અ૦ બીજા પ્રત્યે સ૦ રૂડુ જાણવું નહી.
વયસા, કાયસા.	વ૦ વચને કરી. કા૦ કાયાએ કરી.
તસ્સ. ભંતે પડિક્કમામિ.	ત૦ પુર્વે સાવદ્ય કર્ણી કીધી હોય તેને. ભ૦ હે પુજ્ય પ૦ નિવર્તુછું.
નિંદામિ.	નિંદુછું.
ગિરિહામિ.	ગુરૂની સાખ્યે ગ્રહુછું.
અપ્પાણં, વોસિરામિ. ॥૬॥	અ૦ પાપકારી આત્મા ક્રોધાદિકને. વો૦ તજુછું. અક્ષર ૯૫

નમોત્થુણં.

નમો, ત્થુણં. ૧	ન૦ નમસ્કાર. ત્થુ૦ નામને અનુસારે.
અરિહંતાણં. ૨	કર્મરૂપી વેરી જેણે હણ્યા એવા અરિહંત કે જેનેજન્મ મરણ નથી તેમ ભવરૂપી અંકુર પણ નથી એવા જે.
ભગવંતાણં. ૩	ભગવંત મહીમાવંત યસવંત તે અરિહંત ભગવંત કેવા છે.
આદિગરાણં. ૪	શ્રુત ધર્મ ચારિત્ર ધર્મની આ

	દિના કરણહાર.
તિથ્થયરાણં. ૫	સાધ સાધવી શાવક શાવિકા એ ચાર ચતુરવિધ તિર્થના કરણહાર.
સંયસંબુદ્ધાણં. ૬	પોતે ઉપદેશ વિના બુજ્યાછે.
પુરિસો,ત્તમાણં. ૭	પુ૦ પુરૂપમાંહે. ત્ત૦ ઉત્તમછે પ્રધાન છે.
પુરિસ, સીહાણં. ૮	પુ૦ પુરૂપમાંહે. સી૦ સિંધ સમાન છો. નિર્ભયપણા માટે.
પુરિસ, વર, પુડરીયાણં. ૯	પુ૦ પુરૂપમાંહે. વ૦ પ્રધાન. પુ૦ ઊજ્વળ કમળ સામાન્યછો નિર્લોભપણા માટે.
પુરિસ,વર, ગંધહથ્થીણં.૧૦	પુ૦ પુરૂપમાંહે. વ૦ પ્રધાન. ગં૦ ગજ હસ્તી સમાન.
લોગુ, ત્તમાણં. ૧૧	લો૦ લોકમાંહે. ત્ત૦ ઊંત્તમછો ચોત્રીસ અતિશય તથા પાંતરીસ વચન વાંણીના ગુણેકરી બીરાજમાન છો.
લોગ, નાહાણં. ૧૨	લો૦ લોકના. હા૦ નાથ છો. ક્ષેમના કરણહાર માટે.

લોગ, હિયાણં. ૧૩	લો૦ લોકના. હિ૦ હિતના કરણહારછો.
લોગ, પઈવાણં. ૧૪	લો૦ લોકમાંહે. પ૦ દિવાપ્રમાન્ય પ્રકાશના કરણહારછો.
લોગ, પજ્જોયગરાંણં. ૧૫	લો૦ લોકમાંહે. પ૦ અતિ ઉદ્યોતના કરણહાર. મિથ્યાતાદિક દુર કરવા માટે.
અભયદયાણં, ૧૬	અભય દાનના દેયણહાર દાતારછો.
ચખ્ખુદયાણં. ૧૭	જ્ઞાનરૂપ નેત્રના દેયણહારછો.
મગ્ગદયાણં. ૧૮	મોક્ષ મારગના દેયણહારછો.
સરણદયાણં, ૧૯	ભયભિત પ્રાણીને શરણનારાખનારછો.
જીવદયાણં. ૨૦	સંજમજીવત્વ તથા નિરાબાધ મરણ રહિત જીવતરના દેયણહારછો.
બોહિ દયાણં. ૨૧	સમકિતરૂપ બોધ બીજના દેયણહારછો
ધમ્મદયાણં. ૨૨	દસ વિધિ યતી ધર્મના દેયણહારછો.
ધમ્મદેસિયાણં. ૨૩	શ્રુતધર્મ. ચારિત્રધર્મની દેશનાના દેયણહાર.
ધમ્મ, નાયગાણં. ૨૪	ધ૦ ધર્મના. ના૦ નાથ, નાયક છો.
ધમ્મ, સારહીણં. ૨૫	ધ૦ ધર્મરૂપ. સા૦ રથના સારથિ છો.

ધમ્મ, વર. ચાઉરં, તચ-ક્કવટ્ટીણં. ૨૬	ધ૦ ધર્મને વિશે. વ૦ પ્રધાન તેણે. ચ૦ નર્કાદિક ચાર ગતીના. ત૦ અંત કરવા માટે ચક્રવર્તી સમાન્ય છો.
દીવો. ૨૭	સંસાર સમુદ્રમાંહે બુડતા જીવને આધાર ભૂત દ્વિપા સમાન્ય.
તાણં. ૨૮	દુ:ખના નિવારણ હારછો.
સરણ. ૨૯	સંપદાના દેયણહારછો.
ગઈ. ૩૦	આથી જીવને આશ્રવા જોગ. (લાકડી ભૂત.)
પઈઠા. ૩૧	સંસારમાંહી પડતા જીવને આધાર ભૂત.
અપડિહય, વર, નાણં, દંસણ, ધરાણં. ૩૨	અ૦ નથી હણાણુ એવો જે. વ૦ પ્રધાન. ના૦ જ્ઞાન. દં૦ દરસનના. ધ૦ ધરણહાર.
વિયટ, છઉમાણં. ૩૩	વિ૦ ગયું છે. છ૦ છદમસ્થપણું. જેથી.
જીણાણં ૩૪	પોતે રાગ દ્વેષના ઝીતણહાર.
જાવયાણં. ૩૫	પરને રાગ દ્વેષનાઝીતાવણહાર
તિન્નાણં. ૩૬	પોતે સંસાર સમુદ્રના તરણ હારછો.
તારયાંણં. ૩૭	પરને સંસાર સમુદ્રથી તારણ હાર છો.
બુદ્ધાણં. ૩૮	પોતે તત્વજ્ઞાનના બુઝણહારછો.
બોહિયાણ. ૩૯	પરને તત્વજ્ઞાનના બુઝાવણ હારછો.

મુત્તાણં. ૪૦	બાઝઆભંતર બંધણુથી પોતે મુકાણાછો. (આચાળીસે પદ તીર્થંકરને નમસ્કારનાં છે.)
મોયગાણં. ૪૧	પરને બાઝઆભંતર બંધનથી મુકાવવા સમર્થ છો (આ પદ તીર્થંકરને નમસ્કારનું છે.)
સવ્વનુણું. ૪૨	સર્વ પદાર્થના જાણુ. (આ પદ અરિહંત તથા સિદ્ધને નમસ્કારનું છે.)
સવ્વ, દસ્સીણં. ૪૩	સ૦ સર્વ પદાર્થના. દ૦ દેખણુહારછો. (આ પદ અરિહંત તથા સિદ્ધને નમસ્કારનુ છે)
સિવ. ૪૪	ઉપદ્રવ રહિત.
મયલ. ૪૫	અચળ
મરૂય. ૪૬	રોગ રહિત.
મણંત. ૪૭	અંત રહિત.
મખ્ખય. ૪૮	ક્ષય રહિત.
મવ્વાબાહ. ૪૯	બાધા પીડા રહિત.
મપુણ રાવત્તિ. ૫૦	ફરીને અવતરવું નથી પણ અવતરવું ક્યાંહાં.
સિદ્ધિગઈ. ૫૧	એવી જે સિદ્ધગતી.
નામધેયં ૫૨	એવું નામ.
ઠાંણં, સંપત્તાણં. ૫૩	ઠા૦ એવા સાસવતો સ્થાનક તેને. સં૦ પામ્યા છે એવા સિદ્ધને મારો નમસ્કાર.

સામાયક પાળવાની વિધી.‡

એહુવા નવમા સામાયક વ્રતના.	પાઠ પ્રમાણે અર્થ.
પંચ, અઇયારા.	પં૦ પાંચ. અ૦ અતિચાર.
જાણીયવા.	જાણવાપણ.
નસમાયરિયવા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તે, આળોઉં.	તં૦ તે જેમ છે તેમ. તે૦ તે. આ૦ નિવારણ કરૂછું.
મણદુપ્પડિહાણે.	મન માઠું વરતાવ્યું હોય. ૧
વયદુપ્પડિહાણે.	વચન પાપમાંહે પરવર્ત્તાવ્યું હોય. ૨
કાયદુપ્પડિહાણે	એમ કાયા પણ પાપમાંહે પરવર્ત્તાવી હોય. ૩
સામાઇયસ્સસઈ અકરણ આએ.	સામાયક મેં કીધી કે નથી કીધી તે ઉપયોગ ઠામ રાખ્યો નહોય. ૪
સામાઈયસ્સઅણ વઠિયસ્સ	ઊપયોગ વિના સામાયક પુરી

‡ આ સામાયક પાળવાની વિધિ પડિકમણુ કરતી વખત આ જગોએ કેહેવી નહી, પણ તમામ પડિકમણ કરી રહ્યા પછી જો સામાયક થઇ હોય તો આ વિધિ પ્રમાણે પાળવી.

કરણઆએ.	થયા વીના પાળી હોય. અથવા સામાયકમાં સાવજ્જ કર્મ કરી મન વચન કાયાનો જોગ સ્થિર રહ્યો નહોય. ૫
તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૧॥	તે સામાયક વ્રત સબંધી જે દોષ લાગ્યો હોય તે નિષ્ફળ થાઓ.
સામાયક સમકાએણં.	સામાયક કાયાએ કરી દોષીત થઇ હોય.
ફાસિયં.	કાયાએ કરી મેં ફરસી હોય.
પાલિયં.	તેવી પાળી હોય.
સોહિયં.	અતિચાર લાગ્યે મિચ્છામિ દુક્કડં દેવો.
તિરિયં.	મર્યાદા બાંધી તે અવલ પાળી હોય.
કિટ્ટિયં.	વ્રતાદિક પચખાણના ગુણ કિર્ત્તન કીધાં ન હોય.
આરાહિયં.	તીર્થંકરાદિક મોક્ષ જ્ઞાનાદિક આરાધ્યો.
આણાએ, અણુપાલિયં.	અ૦ વિતરાગની આજ્ઞાથી અ૦ ઉલટા પાળી હોય.

તસ્સમિચ્છામિદુક્કડં. ॥૨॥	તે સામાયક વ્રત સબંધી જે દોષ લાગ્યો હોય તે નિષ્ફળ થાઓ.
સામાયકમાં દસ મનના.	સામાયકમાં દસ પ્રકરે મનનો દોષ લાગ્યો હોય.
દસ વચનના.	સામાયકમાં દસ પ્રકારે વચ- નનો દોષ લાગ્યો હોય.
બાર કાયાના.	સામાયકમાં બાર પ્રકારે કા- યાનો દોષ લાગ્યો હોય.
બત્રીસ દોષમાહીલો જે કાઈ દોષ લાગ્યો હોય તો તસ્સમિચ્છામિદુ- ક્કડં ॥૩॥	ઉપરના ત્રણ જાતના દોષ માંહેલો જે કાંઈ દોષ લા- ગ્યો હોય તો. તે નિષ્ફળ થાઓ.
સામાયકમાં સ્ત્રી કથા.	સામાયકમાં સ્ત્રી આદિકની કથા વાર્ત્તા કરી હોય.
ભતકથા.	ભોજન પાણી આદિકની કથા વાર્ત્તા કરી હોય.
દેશકથા.	દેશ સબંધી કથા વાર્ત્તાકરી હોય.
રાજકથા.	રાજ કારભારની કથા વાર્ત્તા

	કરી હોય.
એ ચાર કથા માહેલી કથા કરી હોય તો તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં. ॥૪॥	ઉપર કહેલી ચાર કથા માહેલી હર કોઈ કથા વાર્ત્તા સામાયકમાં કરી હોય તો તે નિષ્ફળ થાઓ.
સામાયક વિધેલીધી.	સામાયક વિતરાગની આજ્ઞા પ્રમાણે લીધી.
વિધેપાળી.	તેમ આજ્ઞાએ પાળી.
વિધી કર્ત્તા અવિધી થઈ હોય તો. તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં. ॥૫॥	નીર્વિજ કર્ણિંગમાં સાવજ કર્ણિં થઇ હોય. સામયક વ્રતમાં દોષ લાગ્યો હોયતો તે નિષ્ફળ થાઓ.
સામાયક્કમાં અતિ કરમ	સા० સામાયકમાં ચિંતવ્યું.
વ્યતિ કરમ.	વ્ય० વસ્તુ લેવા ચાલ્યો.
અતિચાર.	પાપ ગ્રહ્યું.
અણાચાર.	ભોગવ્યું.
જાણતાં અજાણતાં.	જાણે અજાણે.
મને વચને કાયાએ કરીકાંઇ દોષ લાગ્યો હોયતો તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં. ॥૬॥	મન વચન કાયાએ કરી કાંઇ દોષ લાગ્યો હોય તો. તે નિષ્ફળ થાઉંછું

સામાયકમાંકાનોમાત્રા મીંડી પદ અક્ષર ઓછા અધિકા વિપરીત ભણાંણો હોયતો અનંતા સિદ્ધ કેવળી ભગવંતની સાખે મિચ્છામિ દુક્કડં. ॥૭॥	પાઠ પ્રમાણે અર્થ.

સામાયક કરવાની વિધિ.†

પ્રથમ પૂર્વે અથવા ઉત્તર દિશા સમીપે બેશી કટાસણું પૂંજીને પાથરવું. પછી મોહપતિ પલેવીને બાંધવી. અને ગુચ્છો અથવા રજોહરણો પલેવણ કરી રાખવો. ત્થા લઘુનિતિનું ભાજન જોઇ રાખવું અને પાંચ હાથનું કપડું પેહેરવું ને સાડાપાંચ હાથનું કપડું હોડવું પછી સામાયકના પાઠ ઉપર કહ્યા પ્રમાણે ભણી આગ્યા માગી સામાયક કરવી.

---

†આ સામાયક કરવાની વિધિ પડિકમણું કરતાં ભણવી નહીં. પણ સમજવા સારૂ લખી. છે

શ્રાવકનું પડિકમણું લિખ્યતે.

(અહિયાં પ્રથમ આવસ્યકની આજ્ઞા માગવી.)

ઇચ્છામિણં. ભંતે	ઇ૦ ઇચ્છુછું, વાંચ્છુછું. ભં૦ હે પૂજ્ય.
તુમ્હેહિં, અભણુ નાય સમાણે	તુ૦ તમારી. અ૦ આજ્ઞા. (આજ્ઞા માગવાનો આધાર ભગવતી સૂત્ર મધ્યે છે.)
દેવસી, ‡ પડિકમણું. ઠાએમી.	દે૦ દિવસ સબંધી. પ૦ પડિકમણું (પાપ કર્મ આળોઉં.) ઠા. કરૂછું.
દેવસી, જ્ઞાન દરશણ. ચારિત્ર * તપ,	દે૦ દિવસ સબંધી. જ્ઞા૦ જ્ઞાન. દ૦ દર્શન ચ૦ ચારિ-

---

‡આજ્ઞા માગવી તે ગુરૂની સમીપે બે હાથ જોડીને માગવી, તે ગુરૂ ન હોય તો વડેરા વ્રતધારી શ્રાવકની સમીપે બે હાથ જોડીને માગવી. તે ન હોયતો પોતાની મેળે પૂર્વ તથા ઊત્તર દિશાએ બેશીને સિદ્ધભગવંતની સાખે માગવી.

દાહાડે પડિકમણું કરેતો દેવસી, જ્ઞાન, દરસણ, ચારીત્ર, એટલું. કહેવું.

*રાત્રીએ પડિકમણું કરેતો રાયસી, જ્ઞાન, દરસણ, ચારિત્ર અને તપ કહેવું.

	ત. ત૦ તપશ્ચર્યા.
અતિચાર, ચિંતવનાર્થં.	અ૦ અતિચાર. ચિં૦ ચિંતવવાને અર્થે.
કરેમિ, કાઉસગ્ગં.	ક૦ કરૂછું. કા૦ કાઉસગ.

(એમ આજ્ઞા માગીને પછે નમો અરિહંતાણુંથી તે સવ્વસાહુણું સુધી પાંચે પદ કેહેવાં.

(કરેમિભંતે સામાઇયંથી તે જાવઅપ્પાણું વોસિરામિ સુધી સઘળો પાઠ ભણવો.)

ઇચ્છામિ, ઠામિ, કાઉસગ્ગં	ઇ૦ ઇચ્છુછું, વાંચ્છુછું. ઠા૦ કરૂછું. કા૦ સામાયક આવસ્યક સબંધી કાઉસગ (એક ચિતે સ્થિરપણે ધ્યાન કરવું તે.)
જો. મે, દેવસીઉ.	જો૦ જે. મે. મેં દે૦ દીવસ સબંધી.
અઇઆરો, કઉ.	અ૦ અતિચાર વિસ્તારીને કહેછે. ક૦ કીધા હોયતે.
કાઇઉ.	કાયાએ કરી કીધો હોય (ગુરૂવાદિક સમીપે અવિનયથી બેસવે થયો હોય.) ૧
વાઇઉ.	વચને કરી કીધો હોય (ગુ-

	૨ સમીયે સામુ બોલવે કરી થયો હોય.) ૨
માણસિઉ.	મનેકરી કીધો હોય. (ગુરૂ પર દ્વેષ કીધો હોય.) ૩
ઉસુત્તો.	સુત્રથકી વિરૂદ્ધ પરૂપણા કીધી હોય. ૪
ઉ, મગ્ગો	ઉ૦ જિનમાર્ગ ઊલંગીને. મ૦ લોકીક કપરા વચનીક માર્ગ કીધો હોય. ૫
અકપો.	અન્યમાર્ગ તેજ આથવા અકળપિત્ત કીધું હોય. ૬
અકરણિઝો.	કરવા યોગ નહી તે કીધું હોય. ૭
દુઝાઊ.	આર્ત્ત રૂદ્રધ્યાન સ્થિર ચિત્તે કરી કર્યું હોય. ૮
દુવિચિંતિઉ.	ચળચિત્તે કરી દુષ્ટપણું ચિંતવ્યું હોય તે. ૯ (એનો બોલ.)
અણાઆરો.	આચરવા યોગ્ય નહી તે આચરયા હોય. ૧૦
અણિછિયવ્વો.	વાંચ્છવા યોગ્ય નહી તે વાંચ્છુ હોય. ૧૧

અસાવગ. પાઉગો	અ૦ શ્રાવકને જેનો નહી. ૧૨ પા૦ પ્રયોગ તેજ કીધે હોય. ૧૩
નાણે, તહ, દંસણે.	ના૦ જ્ઞાન સબંધી આકાળ વખતે ભણાયું હોય તેથી અતિચાર લાગ્યો હોય ૧૪ ત૦ તેગજ. દં૦ સમકિત ને વિશે. ૧૫
ચરિત્તા, ચરિત્તેય.	શ્રાવકના વ્રતને વિશે જે અતિ ચાર લાગ્યો હોય. ૧૬
સુએ.સામાઈએ.	સુ૦ શ્રુતધર્મને વિષે શંકાદિક તથા વિપરિત પરૂપણા. ૧૭ સા૦ વ્રત પચખાણને વિષે.૧૮
તિન્હં, ગુત્તીણં.	તિ૦ ત્રણ ગુ૦ ગુપતમાં. ૧૯
ચઉન્હં. કસાયાણં.	ચિ૦ ચાર, ક૦ કખાય [ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, એ ચાર.) ૨૦
પંચન્હં, મણુવ્વયાણં.	પ૦ પાંચ ધારેલા. ગ૦* અણુંવ્રત માંહે. ૨૧

* પાંચ અણુવ્રતમાં—૧લુ. પરણાતિપાત. ૨જુ. મૃખાવાદ. ૩જુ. અદત્તાદાન. ૪ થુ મૈથુન. ૫મુ પરિગ્રહ.

તિન્હં, ગુણ૦વયાણં.	તિ ત્રણ. ગુ૦ ગુણવ્રત† માંહે. ૨૨
ચઉન્હં, સિખ્ખા૦વયાણં	ચ૦ ચાર. સી૦ શીખા વ્રત* માંહે. ૨૩
બારસ, વિહસ્સ.	બા૦ બાર. વિ૦ પ્રકારના.
સાવગ, ધમ્મસ્સ.	સા૦ શ્રાવકના. ધ૦ ધર્મમાંહે,
જં, ખંડિયં.	જે૦ જેકોઇ. ખં૦ થોડું ઘણું વિરાધ્યુ હોય.
જં, વિરાહિયં.	જં૦ જેકોઈ વિ૦ વિરાધ્યો હોય.
તસ્સ, મિચ્છામિ, દુક્કડં.	ત૦ તે વિરાધનાનું પાપ. મિ૦ નિષ્ફળ થાઓ. દુ૦ દુઃકૃત જે પાપ.

(તસ્સઉત્તરી કરણેણું થી તે જાવ અપ્પાણં વોસિરામિ સુધી સઘળો પાઠ ભણવો. પછી નવ્વાણું અતિચારનો કાઉસગમન ગાંહે સ્થિરપણે કરવો.) તેનો પાઠ નિચે પ્રમાણે પણ તેના અર્થ વ્રતમાં કહ્યા છે.

---

†ત્રણ ગુણવ્રતમાં—૬ઠૂ. દિસિવ્રત. ૭મુ. ઉવભોગ, પરિભોગ. ૮મુ. અનર્થાદંડ.

*ચાર શીખાવ્રતમાં--૯મુ. સામાયકવ્રત. ૧૦મુ. દેસાવગાસીવ્રકત. ૧૧મુ. પોષધવ્રત. ૧૨મુ. અતિથિ, સંવિ, ભાગ, વ્રત.

નવાણું અતિચાર.

જંવાઈદ્ધં. ૧
વચ્ચામેલીયં.૨
હીણખરં. ૩
અચ્ચખરં. ૪
પયહીણં. ૫
વિણયહીણં. ૬
ગાગહીણં. ૭
ઘોસહીણં. ૮
સુઠુદિન્નં. ૯
દુઠુપડિછિયં. ૧૦
અકાળે કાઉસઝાઉં. ૧૧
કાળે, નકાઉસઝાઉં. ૧૨
અસઝાઇએસઝાયં. ૧૩
સઝાઇએનસઝાયં. ૧૪
સંકા. ૧૫
કંખા. ૧૬
વિતિગિચ્છા. ૧૭
પરપાસંડ, પરસંસા. ૧૮
પરપાસંડ,સંથવો ૧૯
બંધે. ૨૦
વહે. ૨૧
છવિછેએ. ૨૨
અતિભારે. ૨૩
ભત્ત, પાણ, વોછે. ૨૪
સહસ્સા, ભખાણે. ૨૫
રહસ્સા, ભખાણે. ૨૬
સ, દાર, મં, ત, ભેએ૨૭
મોસો, વએસ. ૨૮
કૂડ, લેહ, કરણે. ૨૯
તેન્નાહડે. ૩૦
તક્કર, પઉગ. ૩૧
વિરૂધર જાઇક્કમ્મે. ૩૨
કૂડ, તોલે, કૂડ, માણે. ૩૩
તપડિરૂવગ વવહારે. ૩૪
ઇત્તરિય પરિગ્ગહિય ગમણે. ૩૫
અપરિગ્ગહિય ગમણે. ૩૬
અનંગ કીડા. ૩૭
પર વિવાહ કરણે. ૩૮
કામભોગેસુ તિવ્વા ભિલાસ ૩૯
એત્તથ્થુ, પમાણાઇ

ક્કમ્મે. ૪૦
હિરણ, સુવન, પમાણા-
ઇક્કમ્મે. ૪૧
ધન, ધાન પપમાણાઇ-
ક્કમ્મે. ૪૨
દુપદ, ચઉપદ, પપમાણા
ઇક્કમ્મે. ૪૩
કુવિય, પપમાણાઇ
ક્કમ્મે. ૪૪
ઊર્ધ્વદિશિ. પપમાણાઇ-
ક્કમ્મે. ૪૫
અધોદિશિ, પપમાણાઇ-
ક્કમ્મે. ૪૬
તિરિયદિશિ, પપમાણા
ઇક્કમ્મે. ૪૭
ખેત્તવુડ્ઢી. ૪૮
સઇ અંતર ધાએ. ૪૯
સચિત્તાહારે. ૫૦
સચિત્ત પડિબદ્ધાહારે, ૫૧
અપપોલિઓ, સહીભ-
ખણયા, ૫૨
દુપપોલિઓ, સહીભખ-
ણયા, ૫૩
તુછો સહી, ભખણયા. ૫૪
ઇંગાલકમ્મે. ૫૫
વણકમ્મે. ૫૬
સાડીકમ્મે. ૫૭
ભાડીકમ્મે. ૫૮
ફોડીકમ્મે. ૫૯
દંતવાણિજ્જે. ૬૦
કેસવાણિજ્જે. ૬૧
રસવાણિજ્જે. ૬૨
લખવાણિજ્જે ૬૩
વિષવાણિજ્જે ૬૪
જંતુપીલણકમ્મે. ૬૫
નીલછણકમ્મ. ૬૬
દવગ્ગિ દાવણયા. ૬૭
સર દહ, તલાગ, પરિ-
સોસણયા. ૬૮
અસઈ, જણ, પોસણયા. ૬૯
કંદપ્પે. ૭૦
કુકુઇએ. ૭૧

મોહુરિએ ૭૨
સંજુત્તા,હિગરણે ૭૩
ઉવભોગ, પરિભોગ,
આઈરત્તે. ૭૪
મણદુ,પ્પડિહાણે૭૫
વયદુ.પ્પડિહાણે ૭૬
કાયદુ,પ્પડિહાણે.૭૭
સામાઈયસ્સ,સઈઅક્
રણયાએ. ૭૮
સમાઇયસ્સ, અણવઠિ-
યસ્સ,કરણયાએ.૭૯
આણવણપઊગે. ૮૦
પેસવણ પઊગે. ૮૧
સદ્દાણુવાએ ૮૨
રૂવાણુવાએ ૮૩
બહિયાપોગલપખેવે.
૮૪
અપ્પડિલેહિય દુપ્પડિ-
લેહિય,સેજ્યા, સથા
રએ. ૮૫
અપ્પમજ્જિય,દુપ્પમજ્જિ-
યં,સેજ્યા, સંથારએ.૮૬
અપ્પડિલેવિ, દુપ્પડિ-
લેહિય, ઊચ્ચાર,પા-
સવણ,ભૂમિ. ૮૭
અપ્પમજ્જિય, દુપ્પમજ્જિ-
યં ઊચ્ચાર,પાસવણ
ભૂમિ. ૮૮
પોસહસ્સ,સમ્મઅણણુ
પાલણયા. ૮૯
સચિત્ત, નિખેવણયા૯૦
સચિત્ત, પેહણયા. ૯૧
કાલાઈકમ્મે. ૯૨
પરવએસે. ૯૩
મચ્છરિયાએ. ૯૪
ઇહલોગા સંસપઉગે.૯૫
પરલોગા, સસપઉગે.૯૬
જીવિયા,સંસપઉગે. ૯૭
મરણા. સંસપઉગે. ૯૮
કામ ભોગા, સંસપઉગે,
૯૯
તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં.

(એ પ્રમાણે નવ્વાણું અતિચારનો કાઊસ સગ મનમાં ચિંત્તવી

પછી નમો અરિહંતાણું કહી પાળવો.)

ઈતિશ્રી પ્રથમ સામયક આવસ્યક સમંત્તં.

આવશ્યક. ૨.

ચોવીસંથો.

(અહિયાં બીજા આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી. પછી લોગસ્સ ઊંજ્જોયગરેથી તે જાવ, મમં, દીસંતુ સુધી સઘળો લોગસ્સ ભણુવો.)

ઇતિ દ્વિતીયં ચોવીસંથો આવસ્થક સમંતં.

આવશ્ક. ૩.

વાંદણુા.

(અહિયાં ત્રીજા આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી.)

ખમાસમણો. +

ઇચ્છામિ ખમા, સ- | ઇ૦ ઇચ્છુછું. ખ૦ ક્ષમા-

+એ સઘળો પાઠ દરએક વખતે બેવાર ભણુવો અને તેમાં જેજે જગોએ "દિવસિ" એ શબ્દ આવેલા છે તે તે જગોએ રાતનું પડિકમણું કરતી વખત "રાયસિ" એ શબ્દ બોલવા.

'મણે.	સહિત. સં૦પ્રધાન સાધૂ
વંદિઉં.	વાંદવા
જાવણિજ્જાએ.	સમકિત સાહિત.
નિસીહિયાએ	શરીરે કરી.
અણુ જાણહ.	આજ્ઞા દેઉ.
મે, મિ, ઉગ્ગહં.	મે૦ મને ગિ૦ ગર્યાદામાંહે. ઉ૦ ગુરૂ બેઠાછે ત્યાંહાં આવવાની આજ્ઞા માગે.
નિસીહિ.	અશુભ યોગ નિષેધીને શરીરેકરી પ્રવેશ કરતો થકો એમ કહે.
અહો કાયં.	ચરણને ફરસ્યુપણે આજ્ઞા દ્યો.
કાયં સંફાસં	કા૦ તમારા ચર્ણને સં૦ ફરસતાં થકાં.
ખમણિજ્જો, ભે.	ખ૦ ખમવા યોગ્યછો તે ખમજો. ભે૦ મે.
કીલામો.	દુઃખ ઉપજાવ્યું હોયતો તે ખમજો.
અપ્પ, કિલંતાણં.	અ. ગઈછે. કિ૦ કિલામના જેથી.
બહુ, સુભેણ, ભે.	બ૦ ઘણુ. સુ૦ સુભ યોગેકરી

	ભે૦ તમારી (નીચે ભા૦ સબંધી પુછીએછૈએ.)
દિવસો, વઈક્કંતો.	દી૦ દીવસ. વ૦ વહ્યો. ગયો.
જત્તાભે.	જ૦ સંજમરૂપ યાત્રા.
જવણિ, જં, ચ, ભે.	જ૦ વળી †ઇંદ્રીયો ને તથા નોઇંદ્રીયો‡ નેજીતવા તેણે કરી. જ૦ જે૦ ચ૦ શક્તિ સહિત શરીર છે. ભે૦ તમારૂં.
ખામેમિ, ખમા, સમણો.	ખા૦ ખમાવુછું. ખ૦ ક્ષમા સહિત. સ૦ સાધુ.
દિવસયં, વઇક્કમં.	દી૦ દીવસ શબંધી. વ૦ અવિનય થયો હોય.
આવસિયાએ.	અવશકરણિના અતિચારથકી
પડિક્કમામિ.	પ૦ નિવર્ત્તુંછું.
ખમા સમણાણં.	ક્ષમા સહિત સાધુને. (અતિક્રમ લાગ્યા હોય તે કહેછે.)
દેવસિયાએ	દીવસ સબંધી.
આસાયણાએ.	અસાતના કીધી હોય.

†ઇંદ્રિયો પાંચ છે-૧ શ્રોત્ર. ૨ ચક્ષુ. ૩ ઘાણ. ૪ રસ. ૫ સ્પર્શ

‡નો ઇંદ્રિયો ચાર છે-૧ ક્રોધ. ૨ માન. ૩ માયા. ૪ લોભ.

તેત્રીસં, ન્નયરાએ.	તે૦ તેત્રીસગાહેલી. ન૦ આ-નેરી આસાતનાએકરી.
જ, કિંચિ, મિચ્છાએ.	જં૦ જે તે કેત્રી આસાતનાએ. કિં૦ કોઈ ખોટો મસ લેઇને મિ૦ નિષ્ફળ કુડી ક્રિયાએ કરીને.
મણ દુક્કડાએ.	મ૦ મનને. દુ૦ દુઃકૃત કરવે-કરીને.
વય, દુક્કડાએ.	વ૦ વચન દુ૦ દુઃકૃત કરવે-કરીને.
કાય, દુક્કડાએ.	કા૦ કાયાને. દુ૦ દુઃકૃત કરવે-કરીને.
કોહાએ	ક્રોધને કરવે કરીને.
માણાએ.	માને કરીને.
માયાએ	માયાએ કરીને.
લોભાએ.	લોભે કરીને.
સવ્વ, કાલિયાએ.	સ૦ સર્વ. કા૦ અતિતઅના-ગત, વર્ત્તમાનકાળ સબં-ધી જે.
સવ્વ, મિ, ચ્છોવયારાએ.	સ૦ સર્વ. મિ૦ મિથ્યા. ચ્છો૦ ઉપચારને કરવે કરીને

એટલે મન દુઃકૃત કીધું

	કરૂછું વળી કરીશ એમ કરવે કરી.
સ૦વ્વ, ધમ્મા, ઈક્કમણાએ.	સ૦ સર્વે. ધ૦ ધર્મને ઇ૦ અતિક્રમે ઉલંગે એટલે શ્રુતધર્મ ચારિત્રધર્મને ઉલ્લંગે એવી જે
આસાયણાએ.	આસાતના તેણે કરીને.
જો.મે,દીવસ,અઈયારો,કઊ	જો૦ જે.મે૦ મેં. દી૦ દીવસસબંધી અ૦ અતિચાર. ક૦ કીધો હોય.
તસ્સ, ખમાસમણો	ત૦ તે અતિચારને. ખ૦ ક્ષમાસહિત શ્રમણ.
પડિક્કમામિ,	નિવર્ત્તૂછું.
નિંદામિ	નિંદુછું.
ગરિહામિ.	ગ્રહુછું. હેળુછું ગુરૂની સાખે
અપ્પાંણું, વોસિરામિ.	અ૦ આત્માને વો૦ વોસરાવુંછું, તજુ છું.

ઇતિશ્રી તૃતિયં વાંદણા આવશ્યક સમાપ્ત,

આવશ્યક. ૪

પડિક્કમણું.

(અહિયાં ચોથા* આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી)

જ્ઞાન, દર્શન, ચરિત્ર અને†તપ ને વિશે જે અતિચાર લાગ્યો હોય તે આળોવું છું.

આગમે તિવિહે.	આ૦ જ્ઞાનપણું. તિ૦ ત્રણ પ્રકારે
પન્નત્તે,તંજહા.	૫૦ કહ્યો તં૦ તે જેમ છે તેમ કેહેછે
સુત્તાગમે.	સૂત્રથી જ્ઞાન તે સૂત્ર પાઠ. ૧
અથાગમે.	અર્થથી જ્ઞાન તે અર્થ.૨
તદુભયાગમે.	સૂત્ર અને અર્થ એ બેથી જ્ઞાન ૩.
એવાજે જ્ઞાનનેવિષે. અતિચાર લાગ્ગો હો ય, તે આળોઉં.	ઉપર કહેલા ત્રણ પ્રકારના જ્ઞાનાને વિષે જે પાપ લાગ્યું હોયતે નિવારણકરૂછું
જં વાઇદ્ધં.	જે સૂત્ર આઘા પાછા ભાખ્યાં હોય તે. ૧

---

*આ ચોથો આવશ્યક ડાબો ઢીંચણ દબાવીને ભણવો.

† "તપ" આ શબ્દ રાત્રીનું પડિકમણું કરતાં બોલવો. પણ દહાડે પડિકમણું કરતાં બોલવો નહીં.

વચ્ચામેલિયં.	ઉપયોગ રહિત સૂત્ર વારંવાર ભણ્યું હોય તે.૨
હીણખરં.	અક્ષર ઓછો ભણ્યા હોય તે. ૩
અચ્ચખરં.	અક્ષર અધિકો ભણ્યા હોય તે.૪
પયહીણં.	પદહીણું ભણ્યા હોય તે.૫
વિણયહીણં	વિનય રહિત ભણ્યા હોયતે.૬
યોગહીણં.	મન વચ કાયાના યોગ ઠામ રાખ્યા વિના ભણ્યા હોય તે.૭
ઘોસહીણં.	સુદ્ધ ઊચ્ચાર રહિત માઠે ગોખે ભણ્યા હોયતે. ૮
સુઠુદિન્નં.	અવનીતને સૂત્ર સિદ્ધાંત ભણાવ્યું હોય તે. ૯
દુઠુપડિછિયં.	પ્રમાદ સહિત આળશે કરી ઉદ્યમ રહિત ભણ્યો હોય તે- ૧૦
અકાળે કાઉસઝાઉ	ચાર સંધ્યાદિક તથા ચાર માહા મોહોછવાદિક તથા ચાર માહા પડિવિ, એ બાર અકાળે ભણ્યા હોય

	તે. ૧૧
કાળેનકાઉસઝાઓ.	કાળે સઝાયનો યોગ્ય હોય અને વિકથા કરે ને સઝાય ન કરે તે. ૧૨
અસઝાઇ એસઝાયં.	દસ ઉદારિક તથા દસ અંતારિખ એ વીસ અસઝાય સબંધી સૂત્ર ભણ્યો હોય તે, ૧૩
સઝાઇએનસઝાયં	સઝાયના અવસરને વિષે સૂત્ર સિદ્ધત ન ભણ્યા હોય તે. ૧૪
તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં.	તે જ્ઞાનના ચઉદ અતિચાર માહેલા જે અતિચારનો દોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો-
દંસણ સમકિત.	હવે સમકિતનું સ્વરૂપ કહીએ છૈએ.
પરમથ, સંથવોવા.	પ૦ પરમ અર્થ તે નવ પદાર્થનો સં૦ પ્રીચય કરવો.
સુદિઠ,પરમથ.	સુ૦ ભલા દિઠા છે. પ૦ સૂત્રના અર્થ,
સેવણા,વાવી.	સે૦ એવાં ગુરૂની સેવાકરવી,

	વા૦ વળી.
વાવણં, કુદંસણ, વઝણા.	વા૦ સમકિતથી પડયા છે. કુ૦ સમકિત પામ્યાનથી. વ૦ તેને વર્જવા.
સમત્ત. સદ્દહણા.	સ૦ એ સમકિતની. સ૦ સુદ્ધ શ્રધા.
એવા સમકિતના, સમણો વાસએણં.	એ૦ એ સમકિતના સ૦વ્રતધારી જે શ્રાવકને.
સમત્તસ્સ, પંચ અઈયારા.	સ૦ સમકિતના પં૦ પાંચ. અતિચાર.
પેયાલા.	મોહોટા.
જાણિયવ્વા.	જાણવા પણ.
નસમાયરિયવ્વા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તે આળોઊં.	તં૦ તે જેમ. તે. આળોઉં છું, (નીવારણ કરૂ છું).
સંકા. ૧	જીનવચન માંહે સંદેહરાખ્યો હોય તો
કંખા. ૨	સહુના માર્ગ ભલા જાંણ્યા હોય તો.
વિતિગિચ્છા. ૩	ધર્મ કરવાના ફળમાંહે સંદેહ આણ્યો હોય તો.
પરપાસંડ પરસંસા.	પ૦ મિથ્યાતીના પરૂપકની

	પ૦ પારકો મહિમા વ-ખર્યો હોય તો.
પરપાસંડસંથવો.	પ૦ મિથ્યાતીના પરૂપકનો સં૦ પરિચય કીધો હોયતો.
એવપાંચ અતિચાર માહેલો જે અતિચાર લાગ્યો હોય તો તે ત-સ્સમિચ્છામિદુક્કડં.	એ પાંચ અતિચાર મધે જે કાંઇ પાપ દોષ લાગ્યોહોય તો તે નિવારણ હજો.

પેહેલું વ્રત.

પહેલુ, અણુવ્રત, થૂલાઓ.	પ૦ પેહેલુ અ૦ સાધુથી ઓછુ વૃત. થૂ૦ મહોટા.
પાણાઈ, વાયાઉ, વેરમણં.	પા૦ પરણાતિપાતના. વા૦ અતીપાત હિંસાથી વે. નિવર્તવું.
ત્રસજીવ.	હાલતા ચાલતા જીવતે.
બેઇંદ્રી.	જે જીવને ફક્ત કાયા અને મહો હોય તે.
તેઇંદ્રી	જે જીવને ફક્ત કાયા મોહોને નાક હોય તે.

ચૌરેંદ્રી.	જે જીવને ફકત કાયા, મોહો, નાક અને આંખ્યોહોયતે.
પંચિંદ્રી.	જે જીવને કાયા, મોહો, નાક, આંખ્યને કાન, હોય તે.
જાણી. પ્રીછી.	જા૦ જાંણી બુઝીને. પ્રી. પોતાના શરીર માંહે પીડાકારી જીવને.
વિના અપરાધે.	વગર ગુને અથવા નિર અપરાધે.
આકૂટી, હુવણાનિમિત્ત	આ૦ હાકોટા કરી. હુ૦ મારવાને બાંહાંને.
હણવાના પચખાણ.	મારવાનાં પચખાણ.
તથા સુક્ષ્મ એકેંદ્રી.	ઝીણા પાંચ જાતના એકેંદ્રી જીવને.
હણવા પચખાણ.	મારવાનાં પચખાણ.
જાવજીવાએ.	જાવ જીવ સુધી. (જીવું ત્યાં સુધી.)
દુવિહં, તિવિહેણં.	દુ૦ બે કરણે કરી. તિ૦ત્રણ યોગેકરી.
નકરેમિ, નકારવેમિ.	ન૦ કરૂ નહી. ન૦ કરાવું નહી.
મણસા, વયસા, કાયસા.	મ૦ મને. વ૦ વચને કા૦ કાયાએ કરી.

એહવાપહેલાથૂલ.	એવા પેહેલા મોહોટા.
પ્રણાતિપાત, વેરમણ વ્ર , તના.	પ્ર૦ જીવને હિંસા થકી. વે૦ નિવર્ત્તવું
પંચઅયારા, પેયાલા.	પં૦ પાંચ અતિચાર. પે૦ મો૦ હોટા છે તે.
જાણિયવ્વા.	જાણવા પણ.
નસમાયરિવ્વા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તે આળોઉં.	તં૦ તે જેમ તે૦ નિવારણ કરૂછું.
બંધે. ॥૧॥	કોઇ જીવને તાંણીને બંધ બાંધ્યો હોય.
વહે. ॥૨॥	મોહોટો પ્રહાર કર્યો હોય.
છવિછેએ. ॥૩॥	શરીરનો અવયવ છેદ્યો હોય.
અતિભારે ॥૪॥	પચહ્યાથી ઘણો ભાર ભર્યો હોય.
ભત્ત, પાણ, વોછે ॥૫॥	ભ૦ ભાત. પા૦ પાણીનો. વો૦ અંતરાય પાડયોહોય.
તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં. ॥૬॥	તે પેહેલા વ્રત સબંધી જેકાંઇ પાપ દોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો.

બીજું વ્રત.

બીજુ અણુવ્રત, થુલાઓ.	બી. બીજુ સાધુથી ઓછું વ્રત. થૂ૦ મોહોટા.
મુસાવાયાઉ, વેરમણં.	મુ૦ જુઠુ બોલવાથી. વે. નિવર્ત્તવું.
કંન્નાલીક. ॥૧॥	કંન્યા સબંધી જુઠુ બોલવું નહી.
ગોવાલીક. ॥૨॥	ગાયનું જુઠુ બોલવું નહી.
ભોમાલીક. ॥૩॥	ધરતીનું જુઠુ બોલવું નહી.
થાપણ મોસો ॥૪॥	પારકી થાપણ ઓળવીને જુઠુ બોલવું નહી.
મોટકી કૂડી સાખ.॥૫॥	મોહોટી જુઠી સાક્ષીપુરવાના.
ઇત્યાદિક મોટકુ.	એ પાંચ બોલ વીગેરે મોહોટુ.
જુઠુ બોલવાના પચ-ખાણ.	જુઠુ બોલવાના પચખાણ.
જાવજીવાએ.	જીવું ત્યાંહા સુધી.
દુવિહં, તિવિહેણં.	દુ૦ બે કરણે કરી. તિ. ત્રણયોગે કરી.
નકરેમિ, નકારવેમિ.	ન૦ જુઠુ બોલીશ નહી- ન૦ જુઠુ બોલાવીશ નહી.
મણસા, વયસા, કાયસા.	મ૦ મન વ૦ વચન. કા૦ કાયાએ કરી.

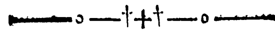
એહુવા બીજા થૂલ.	એવા બીજા મોહોટા.
મૂખવાદ, વેરમણ, વ ત્તના.	મૃ૦જુઠું બોલવાથી વે૦ નિ-વર્ત્તવું તે વ્ર૦ વ્રતના.
પંચ અઈયારા.	પાંચ અતિચાર
જાણિયવ્વા.	જાણવા પણ
નસમાયરિયવ્વા.	(શ્રાવકને)આદરવા નહી.
તંજહા, તે આળોઊં.	તં૦ તે જેમ. નિવારણ ક-રૂછું.
સહસ્સા, ભખાણે. ॥૧॥	સ૦ સહસા, એકદમ વગર વિચારે. ભ૦ આળ દીધું હોય.
રહસ્સા, ભખાણે. ॥૨॥	છાંની વાત ઉઘાડી કરી હોય.
સદાર,મંત ભેએ. ॥૩॥	સ્રીયોનો મર્મ ઝાહેર કર્યો હોય.
મોસો વએસે. ॥૪॥	જુઠા ઉપદેશ દીધા હોય,
કૂડ લેહ કરણે. ॥૫॥	ખોટના લેખ લખીને પ્રાસ્રકો. પાડયો હોય.
તસ્સમિછામિદુક્કડં ।૨।	એ બીજા વ્રત સબંધી જે કાંઈ પાપ દોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણહ જો.

ત્રીજુ વ્રત.

ત્રીજુ અણુ વ્રત. થૂલાઓ.	ત્રી૦ ત્રીજુ સાધૂથી ઓછું વ્રત. થૂ૦ મોહોટા.
અદિન્ના દાણાઓ, વેરમણં.	અ૦ અદત્તાદાન (ચોરીથી) વે૦ નિવર્ત્તવું.
ખાતરખણી. ॥૧॥	ખાતર પાડી.
ગાંઠડી છોડી. ॥૨॥	ગાંસડી છોડીને (અથવા).
તાળુપડ કુંચી. ॥૩॥	પારકી કૂંચીએ કરી તાળું ઉઘાડવાથી.
પડિવસ્તુ ધણીયાતી જાણી.	પડેલી વસ્તુનો ધણી જાંણી (અથવા.)
ઈત્યાદિક મોટકું.	એ વીગરે બીજી મોહોટી.
અદત્તા દાંન લેવાના પચખાણ.	ચોરી કરવાનાં પચખાણ.
તથા નભર્મિ વસ્તુ ઉપરાત અદત્તાદાન લેવાના પચખાણ.	વળી જે વસ્તુ ન જીવી છે કે જેથી ચોરી ગણાય નહી. ઊદાહરણ. દાતણ લેવું અથવા પારકી ડબી પડી હોય તેમાંથી છીંકણીની ચપટી વગર રજાએ ભરવી. તેવી બાબત શીવા-

	યની ચોરી કરવાનાં પ ચખાણ.
જાવજીવાએ.	જીવું ત્યાંહાં સુધી.
દુવિહં, તિવિહેણં	દુ૦ બે કરણે કરી. તિ૦ ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ, નકારવેમિ.	ન૦ ચોરી કરૂ નહી. ન૦ કોઈ પાશે ચોરી કરાવું નહી
મણસા,વયસા.કાયસા	મ૦ મન. વ૦ વચન- કા૦ કાયએ કરી.
એવા ત્રીજાયૂલ.	એવી ત્રીજા વ્રતની મોહોટી
અદત્તાદાન, વેરમણં વ્રતના.	અ૦ ચોરી કરવાથી. વે૦ નિવર્ત્તવું તેના.
પંચઅઇશ.	પાંચ અતિચાર
જાણિયઠવા.	જાણવા પણ
નસમાયરિયઠવા.	આદરવા નહી.
તંજહા તે આળોઉં.	તં૦ તે જેમ. તે. નિવારણ કરૂ છું
તેઆહડે. ॥૧॥	ચોરીની વસ્તુ લીધી હોય.
તક્કર પઊગે. ॥૨॥	ચોરને મદત કરી હોય.
વિરૂધરજાઈકમ્મે. ॥૩॥	રાજ્ય વિરૂદ્ધતથા દાણ ચોરી કરી હોય તે.
કૂડ,તોલે,કૂડ,માણે. ॥૪॥	કૂ૦ખોટા તો૦ તોલ કૂ૦ ખોટા.

	મા૦ માપ વાપરયાં હોય.
તપડિરૂવગવવહારે.॥૫॥	જે ચીજનો નમુનો બતાવ્યો હોય તે નહી આપતાં બદલીને તેની જગોએ બીજો નીચી જાતનો આપ્યો હોય.
તસ્સમિચ્છામિદુક્કડં॥૩॥	તે ત્રીજા વ્રત સબંધી જે કાંઇ પાપદોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો

ચોથુ વ્રત.

ચોથુ અણુંવ્રત,થૂલાઓ.	ચો૦ ચોથુ સાધૂથી ઊણું વ્રત, થૂ૦ મોહોટા.
મેહુણાંઓ, વેરમણં.	મૈ૦ મૈથુન થકી. વે૦ વિરમવું
સ,દાર, સંતોસીએ.*	સ૦ પોતાની. દા૦ સ્ત્રી (શિવાય) સં૦ સંતોષકીધો.
અવસેસં,મેહુણ વિહંનો, પચખાણ.॥૧॥	અ૦ બાકી બીજી સ્ત્રીથી. મે૦ મૈથુન શેવવાનાં પ૦

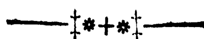
* સ દાર સંતોસીએ. એ પદ પુરૂષે પડિકમણું કરતાં બોલવું. સ્ત્રીએ બોલવું નહી.

	પચખાણ કીધાં એ) પુરૂષે કહેવું.)
સ, ભરત્તાર,સંતોસીએ +	સ૦ પોતાના. ભ૦ ભરત્તાર. (શિવાય) સં૦ મૈથુનનો સંતોષ કીધો
અવસેસં, મેહુણવિહંનો. પચખાણ ॥૨॥	અ૦ બાકી બીજા પુરૂષથી મે૦ મૈથુન. શેવવાનાં પ૦ પચખાણ. (સ્ત્રીએ કહેવું)
અને જે સ્ત્રી પુરૂષને મૂળથકી કાયાએ સેવનાના પચખાણ હોય. તેહને દેવતા, મનુષ, તિર્યંચ સંબંધી, મેહુણનો પચખાણ. ॥૩॥	જે માણસને મૂળથી કાયાએ કરી અબ્રહ્મ અથવા મૈથુન શેવવાના પચખાણ હોય. તેહને દેવતા,મનુંષ તિર્જંચ સબંધી મૈથુનશેવવાનાં પચખાણ થાય.
જાવજીવાએ.	જીવું ત્યાંહોસુધી.
દેવતા સબંધી,	દેવતા સબંધી.
દુવિહં, તિવિહેણં.	દુ૦ બે કરણે કરી. તિ૦ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ, નકરાવેમિ.	ન૦ મૈથુન શેવું નહી. ન૦

+ સ ભરત્તાર સંતોસીએ. એ પદ સ્ત્રીએ પડિકમણું કરતાં બોલવું. પુરૂષે બોલવું નહી.

	અન્ય પાસે મૈથુન શેવરાવવું નહી.
મણસા, વયસા કાયસા.	મ૦ મન. વ૦ વચન. કા૦ કાયાએ કરી.
મનુષ તિર્યંચ સંબંધી.	મ૦ મનુષ તિ૦ તિર્જંચ સંબંધી
એગવિહં, એગવિહેણં.	એ૦ એક કરણે કરી એ૦ એક યોગે કરી.
નકરેમિ, કાયસા.	ન૦ કરૂ નહી. (મૈથુન શેવું નહી). કા૦ કાયાએ કરી.
એવાચોથા થૂલ.	એવા ચોથા મોહોટા.
મેહુણ, વેરમણ વ્રતના.	મે૦ મૈથુન થકી. વે૦ નિવર્ત્યો તે વ્રતના.
પંચઅઈયારા	પાંચ અતિચાર.
જાણિયવ્વા.	જાણવા. પણ
નસમાયરિયવ્વા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તેઆળોઊં	તં૦ તે જેમ. તે૦ તે નિવારણ કરૂછું.
ઈત્તરિય પરિગ્ગહિયગમણે. ॥ ૧ ॥	પરસ્ત્રીને થોડા દીવસ કાંઇ શરત કરી રાખી તેની સાથે ગમન કરે તે દોષ મોહોટા પાપ સરખો જાણવો.

અપરિગ્ગહિયગમણે.॥૨॥	ગુણકાથી ગમન કરે તે દોષ પણ મોહોટા પાપ સરખો જાણવો.
અનંગક્રીડા. ॥ ૩॥	સ્ત્રીની સાથે બીજા પ્રકારની ક્રીડા કરી હોય તે.
પરવિવાહ કરણે. ।.૪॥	પરાયા વેવિશાળ અથવા નાતરાં કરાવ્યા હોય તે.
કામભોગેસુ તિવ્વાભિ-લાસા.	કામ ભોગ વધારવાને કાજે અમલ વીગેરે કેફી ચીજ ખાવી તે દોષ મોહોટો.
તસ્સમિછામિદુક્કડં.।૪।	તે ચોથા વ્રત સબંધી જે કાંઈ દોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો.

પાંચમું વ્રત.

પાંચમુઅણુવ્રત,થૂલાઓ.	પાં૦ પાંચમુ સાધૂથી ઊંણું વ્રત. થૂ૦ મોહોટા.
પરિગ્ગહાઓ, વેરમણં.	પ૦ દ્રવ્યની અતિ ત્રશ્નાથી વે૦ નિવર્ત્તવું.
ખેત્ત, વથ્થુનો, યથાપ-રિમાણ. ॥ ૧ ॥	ખે૦ ઊઘાડી ધરતી. વ૦ ઢાંકી ધરતી ય૦ ધટારત પ્રમાણે

	હદ બાંધવી.
હિરણ, સોવનમો, યથાપરિમાણ. ॥ ૨॥	હિ૦ રૂપા. સો૦ સોનાની. ય૦ ધટારત પ્રમાણે હદ. બાંધવી.
ધન,ધાનનો, યથાપરિમાણ ॥ ૩॥	ધ૦ મોહોરબંધ ધન. ધા૦ અનાજની ય૦ ધટારત પ્રમાણે હદ બાંધવી.
દુપદ,ચઉપદનો,યથા પરિમાણ.॥ ૪॥	દુ૦ બે પગવાળા જીવ. ચ૦ ચાર પગવાળા જીવ. ય૦ યથા પ્રમાણે રાખવાની હદ બાંધવી.
કુવિયનો, યથા પરિમાણ. ॥ ૫॥	કુ૦ ઘરવાખરા દિકની. ય૦ ધટારત પ્રમાણેહદ બાંધવી
એ યથા પરિમાણ કીધુંછે.	એ ધટારત પ્રમાણે મર્યાદા બાંધીછે.
તે ઉપરાંત પોતાનો કરી પરિગ્રહો રાખવાનાં પ્રચખાણ.	ઉપર પ્રમાણેની હદ કરતાં જાસ્તી દ્રવ વીગરે પોતાનો કરી રાખવાનાં પચખાણ.
જાવજીવાએ.	જીવું ત્યાંહાંસુધી.
એગવિહ, તિવિહેણં.	એ૦ એક કરણ. તિ. ત્રણ યોગે કરી.

નકરેમિ. — દ્રવ્ય રાખુ નહી.

મણસા, વયસા, કાયસા. — મ૦ મન. વ૦ વચનકા૦ કાયાએકરી.

એવા પાંચમા થૂલ. — એવા પાંચમા મોહોટા.

પરિગ્રહ પરિમાણ,વેરમણ વ્રતના. — પ૦ દ્રવની હદ પ્રમાણે. વે૦ નિવર્ત્યો તે વ્રતના.

પંચઆઇયરા. — પાંચ અતિચાર.

જાણિયવ્વા. — જાણવા પણ.

નસમાયરિયવ્વા, — આદરવા નહી.

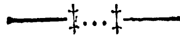
તંજહા, તે આળોઊં — તં૦ તે જેમ. તે૦ નિવારણ કરૂછું.

ખેત, વથ્થુ, પ્પમાણાઇક્કમ્મે. ॥ ૧ ॥ — ખે૦ ઊઘાડી જમીન. વ૦ ઢાંકી જમીન પ૦ બાંધેલી મર્યાદા તોડે તો પાપ લાગે.

હિરણ. સોવન, પ્પમાણાઇક્કમ્મે. ॥ ૨ ॥ — હિ૦ રૂપુ. સો. સોનું પ્પ૦ મર્યાદા ઉપરાંત રાખેતો પાપ લાગે.

ધન, ધાન, પ્પમાણાઇક્કમ્મે. ॥ ૩ ॥ — દ્રવ્ય તથા અનાજની મર્યાદા બાંધી હોય તે તોડેતો પાંચમા વ્રતનો ભંગ થાય.

દુપદ ચઉપદ પ્પમાણાઇ-ક્કમ્મે. ॥ ૪ ॥	બે પગા તથા ચાર પગા જીવ રાખવાની ગણુતીની મર્યાદા તોડેનો દોષ લાગે.
કુવિયપ્પમાણાઇક્કમ્મે. ॥ ૫ ॥	ઘરવાખરાના સામનની મર્યાદા તોડેતો દોષ લાગે.
તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં ॥ ૫ ॥	તે પાંચના વ્રત સબંધી જે કાંઇ પાપ દોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણુ હજો.

છઠું વ્રત

છઠુ દિસિ વ્રત.	છઠૂ દીશા નિવર્ત્તવાનું વ્રત.
ઊર્દ્ધ દિશિનું, યથાપરિ-માણ. ॥ ૧ ॥	ઉ૦ ઊંચી દીશાની. ય૦ ધટારત પ્રમાણે હદ બાંધવી.
અધો દિશિનુ યથાપરિ-માણ. ॥ ૨ ॥	નીચી દીશાની ધટારત પ્રમાણે હદ બાંધવી.
તિરિય દિશિનુ યથા-પરિમાણ. ॥ ૩ ॥	જમીન તથા પાણી તરફ જવાની દિશાની ધટારત પ્રમાણે હદ બાંધવી.
એયથાપરિમાણ કીધુંછે.	એ ધટારત પ્રમાણે હદ બાંધી છે.
તે ઉપરાત, સ, ઇચ્છા-	તે૦ તે ઉપરાંત. સ૦ સ્વ

ઈ, કાયઇ જાઈને.	ઈ૦ મરજીથી. કા૦ કાયાએ જાઈને.
પાંચ આશ્રવ સેવવનાં પચ ખ.ણ,	પ્રાણાતિપાત, મૃષ્યાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, એ પાંચ આશ્રવ શેવવાના પચખાણ.
જાવજીવાએ.	જીવું ત્યાંહાં સુધી.
દુવિહં, તિવિહેણં.+	દુ૦ બે કરણ. તિ૦ ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ. નકારવેમિ,	ન૦ મર્યાદા ઉપરાંત જઈને પાંચે આશ્રવ શેવું નહી. ન૦ કોઇ પાસે એ પાંચે આશ્રવ શેવરાવું નહી.
મણસા, વયસા, કાયસા.	મન વચન કાયાએકરી.
કરંતં નાણું જાણાઈ.	બીજા શેવતા હોય તે રૂડું

+ દુવિહં તિવિહેણં એટલે બે કરણ ત્રણ યોગના પચખાણવાળાએ હદ છોડી આગળ જવાય નહી. તેમજ પોતાના દીકરા ઇયા ગુમાસ્તા અથવા ભાગીઆ વીગેરે બીજા કોઇને મોકલાય નહી. વળી મને કરી જવાને તથા મોકલવાને ધરાય નહી. વચને કરી જવાને અથવા મોકલવાને બોલાય પણ નહી. તેમજ કાયાએ કરી જવાને તથા મોકલવાને સંગ્ના પણ કરવી નહી.

	જાણુ નહી.
વયસા, કાયસા.	વચનનેકાયાએ કરી.
તે માહિ રહિને.	તે હદમાંહે રહિને.
એગવિહં તિવિહેણં.*	એક કરણ ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ.	નકરૂ (પાંચ આશ્રવ શેવું નહી.)
મણસા વયસા કાયસા	મન વચન કાયાએ કરી.
એવા છઠા દિસિવેરમણ વ્રતના.	એ દિશાઓ નિવર્ત્તવાના વ્રતના.
પંચઅઇયારા.	પાંચ અતિચાર.
જાંણિઅવ્વા.	જાણવા પણ
નસમાયરિવ્વા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તે આલોઉં.	તં૦ તે જેમ. તે૦ નિવારણ કરૂછું.
ઊર્ધ્વદિસિપ્પમાણાઇક્કમે ·	ઉંચી દિશાની મર્યાદા ઉલં

* એગવિહં તિવિહંગ એટલે એક કરણ ત્રણ યોગના પચખાણ વાળાએ હદ છોડી આગળ જવાય નહીં. વળી મનમાં ધરાય પણ નહી કે હું જાઉં. તેમજ વચને એટલે મોહોડે જવાનું બોલાય પણ નહી. અને કાયાએ કરી જવાની સંજ્ઞા પણ કરાય નહી. પણ પોતાના દીકરા અથવા ગુમાસ્તા અથવા ભાગીઆને મોકલવમાં બાદક આવતા નથી.

મ્મે ॥૧॥	ગીને અધિકુજાયતો પાપ લાગે.
અધોદિશિપ્પમાણાઇક્ક- મ્મે. ॥ ૨॥	નીચી દીશાની મર્યાદા ઊલં- ગીને જાયતો પાપ લાગે
તિરિયદિશિપ્પમાણાઇ- ક્કમ્મે. ॥ ૩ ॥	જમીન અને પાંણીની બા- ધેલી મર્યાદા ઉલંગેતો પાપ લાગે.
ખેત્તવુઢ્ઢી. ॥૪॥	ચારે દિશાના ગાઊ એકઠા કરી એક દિશાએ જાઅ તો પાપ લાગે.
સઇઅંતર ધાએ. ॥ ૫।	સંદેહ પડયા છતાં આઘો જાયતો દોષ લાગે.
તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં. ॥૬॥	તેછઠ્ઠાવ્રત સબંધી જે કાંઇ પાપ દોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો.

સાતમુ વ્રત.

સાતમુ વ્રત.,	સાતમુ વ્રત.
ઊવભોગ, પરિભોગ- વિહં.	ઉ૦ એક વખત જે ભોગવ્યું તે અન્ન વીગરે. પ૦ જે ચીજ વારંવાર ભોગવ્યા- માં આવે તે ઘરેણાં લુ-

	ઘડાં તથા સ્ત્રી આદિક.
પચ્ચખ્ખાય માણિ.	પચખાણ કરતો થકો.
ઊલ્લણિયાવિહં. ॥૧॥	દીલ લુહવાનો અંગુચો તેની ગણત્રી કરવી.
દંતણવિહં. ॥ ૨ ॥	દાતણની ગણત્રી કરવી.
ફળવિહં. ॥ ૩॥	વ્રક્ષ વીગરેના ફળની ગણત્રી કરવી.
અભગણંવિહં. ॥ ૪॥	તેલ વીગરે ચોળવાની ચીજનું અનુમાન કરવું
ઊવટ્ટણ વિહં ॥ ૫॥	પીઠી વીગરેનું અનુંમાન કરવું
મંજ્જણવિહં. ॥ ૬॥	નાહાવા અથવા અંઘોળ કરવાના પાણીનું અનુંમાન કરવું.
વથ્થવિહં. ॥ ૭॥	વસ્ત્ર વીગેરેની ગણત્રી કરવી.
વિલેવણવિહં. ॥૮॥	ચંદન સુખડ આદિકનીનું અનુમાન કરવું.
પુફ્ફવિહં. ॥ ૯॥	ફુલ વીગરેનું અનુમાન કરવું
આભરણવિહં ॥ ૧૦॥	ઘરેણા ગાંઠા વીગરેનું અનુમાન કરવું.
ધૂપવિહં. ॥ ૧૧॥	અગરબત્તી વીગરે ધૂપનું અનુમાન કરવું.
પેજ્જવિહં ॥ ૧૨ ॥	ઔષધ, ચાહ, બુંનદાણા

	વીગરે કાવો પીવાનું અ-નુમાન કરવું-
ભખાણવિહં. ॥ ૧૩ ॥	સૂખડી વીગરેનું અનુમાન કરવું.
ઊદનવિહં. ॥ ૧૪ ॥	લાસુ ધાનનું અનુમાન ક-કરવું.
સૂપવિહં. ॥ ૧૫ ॥	કઠોળધાનનું અનુમાન કરવું.
વિગયવિહં. ॥ ૧૬ ॥	દૂધ, દહી, ઘી, ગોળ. તેલ વીગરેનું અનુમાન કરવું.
શાકવિહં. ॥ ૧૭ ॥	લીલા શાક ભાજી વીગરેનું પ્રમાણ કરવું.
માહુરવિહં. ॥ ૧૮ ॥	વેલ ફળ વીગરેનું અનુમા-ન કરવું.
જમણવિહં. ॥ ૧૯ ॥	સુકા શાક વીગરેનું અનુમા-ન કરવું.
પાણિવિહં, ॥ ૨૦ ॥	પીવા તથા નાહાવા ધો-વાના પાણી વીગરેનું પ્રમાણ.
મુખવાસવિહં. ॥ ૨૧ ॥	સોપારી લવિંગ વીગરે,નુ અનુમાન.

વાહનવિહં. ॥ ૨૨ ॥	ગાડી, ઘોડા, રથ, હાથી, નાવ, વાહાણ વીગરેનું પ્રમાણ ધારવું.
વાહનિવિહં ॥ ૨૩ ॥	પગેપેહેરવાનાં પગરખાં વીગરેની ગણત્રી કરવી.
સયણવિહં. ॥ ૨૪ ॥	પાટય પાટલા, બાજોઠ, સુવાની સજ્યા વીગરેની ગણતીનું પ્રાગણ કરવું.
સચિત્તવિહં. ॥ ૨૫ ॥	સચિત ચીજ ખાવાનું અનુમાન કરવું.
દ૭વવિહં. ॥ ૨૬ ॥	જે વસ્તુ મુખમાં જુદા સ્વાદને અર્થે નાંખવી તેનું અનુમાન ધારવું.
ઈત્યાદિકનું યથા પરિમાંણ કીધું છે.	એ શોવાય મીઠું, હિંગ સુંદર વીગરેની મર્યાદા ધારવી તેમ કરે નહી તોપણ ઉપરના દ્રવ પચખાણમાં એ વાત આવી જાયછે.
તે ઉપરાંત ઉવભોગ. પરિભોગ.	ઉ૦ ઉપરના દ્રવો મધે જે જે દ્રવ ધારયા હોય તે ઉરાત એક વખત જે ભો-

	ગબ્યું તે. ૫૦ વારંવારજે ચીજ ભોગાવવાની છે તે.
ભોગનિમિત્ત.×	ભોગને બાહાને.
ભોગવવાનાં.	ભોગવવાનાં.
પચ્ચખ્ખાણ.	પચખાણ.
જાવજીવાએ.	જીવું ત્યાંહાં સુધી.
એગવિહં, તિવિહેણ.	એ૦ એક કરણ. ત્રિ૦ ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ.	ભોગવું નહી.
મણસા,વયસા, કાયસા.	મન વચન કાયાએ કરી.
એવા સાતમા.	એવા શાતમા.
ઉવભોગ, પરિભોગ.	ઉ૦ એક વખત જે ભોગવ્યું તે. ૫૦ વારંવાર જે ચીજ ભોગવવાની છે તે.
દુવિહે, પન્નત્તે, તંજહા.	દુ૦ બે પ્રકારે. ૫૦ કહ્યા. તં૦ તે જેમ.
ભોયણાઓય. ॥ ૧ ॥	ભોજન સબંધી અતિચાર.
કમ્મઓય. ॥ ૨ ॥	વ્યપાર સબંધી અતિચાર.

× ભોગ નિમિત્તે ભોગવવાનાં પચખાણ કરયા હોયતો રોગને અર્થે ઔષધીમાં વાપરવાનો આગાર ઈઆ છુટી રેહેછે.

ભોયણાઓય, સમણો વાસએણં.	ભો० ભોજનના. સ० શ્રા० વકને.
પંચ અઈયારા.	પાંચ અતિચાર.
જાણિયવ્વા.	જાણવા. પણ
નસમાયરિયવ્વા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તે આલોઉં.	તં० તે જેમ. તે० તે નિવારણ કરૂ છું.
સચિત્તાહારે. ॥ ૧ ॥	સચિત્તનાં પચખાણ હોય ને તે શરત ચુકથી ખાયતો દોષ લાગે.
સચિત્ત પડિબુદ્ધાહારે. ॥ ૨ ॥	વડ વીગરે ઝાડોથી ગુંદર ઉખેડી ખાયતો દોષ લાગે
અપ્પોલિઓ. સહીભખણયા. ॥ ૩ ॥	તાત્કાળની વાટેલી ચીજમાં જીવના પ્રદેશ રહી ગયા હોય તે ખાધાથી દોષ લાગે છે.
દુપ્પોલિય સહી ભખણયા. ॥ ૪ ॥	જે ચીજ પુરી અગ્ની લાગી પાકેલી નહોય તે ખાધાથી દોષ લાગે.
તુછો સહી ભખણયા. ॥ ૫ ॥	જે વસ્તુ તુચ્છ જેવી છે એટલે બોર, કોઠ, ગુંદાં વીગરે એવી હલકી ચીજો

	ખાધેથી દોષ લાગે.
કમ્મણોણં, સમણોવાસએણં.	ક૦ વ્યપારના. સ૦ શ્રાવકને
પન્નરસ્સ, કમ્મા, દાણઈ,	૫૦ પંદર. ક૦ કર્મ. દા૦ આવવાના સ્થાનક.
જાણિયવ્વા.	જાણવા. પણ
નસ માયરિયવ્વા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તે આળોઊં.	તં૦ તે જેમ તે૦ તેનિવારણ કરૂ છું.
ઈંગાલકમ્મે. ॥ ૧ ॥	જે વ્યપારના કામમાં અગ્ની સળગાવવી પડે તે લુહાર વીગરેનો તથા કોયલા વેચવાનો વ્યપાર કરે તો દોષ લાગે.
વણકમ્મે. ॥ ૨ ॥	ઝાડ વ્રક્ષ કપાવવાનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
સાડીકમ્મે. ॥ ૩ ॥	ગાડાં ગાડી વેચવાનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
ભાડીકમ્મે. ॥ ૪ ॥	ગાડાં ગાડી બળદ ઉંટ ઘોડા વીગરેના ભાડાનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
ફોડીકમ્મે. ॥ ૫ ॥	ધરતીના પેટ ફોડયા નોવ્ય-

	પાર કરેતો દોષ લાગે.
દંતવાણિજ્જે..॥૬॥	દાંતનો વ્યપાર કરેતો દોષલાગે
કેસવાણિજ્જે.॥૭॥	વાળ વીગરેની ચમરીઓ બનાવવાનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
રસવાણિજ્જે ॥૮॥	હરકોઈ જાતના રસ કરાવી વેચવાનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
લખ્ખવાણિજ્જે. ॥૯॥	લાખનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
વિષવાણિજ્જે. ॥૧૦॥	ઝેરી ચીજનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
જંતુપીલણકમ્મે.॥૧૧॥	ઘાણી, કોલ, કપાસના ચરખા વીગરે પીલવાનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
નીલંછણકમ્મે.॥૧૨॥	વાછડા વીગરેને ખાશી કરી બળદ બનાવવાનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
દવગ્ગિદાવણયા.॥૧૩॥	દાવાદળ અગ્ની લગાડેતો દોષ લાગે
સર, દહ, તલાગ, પરિસોસણયા. ॥૧૪॥	સ૦ શરોવર. દ૦ કુવા. ત૦ તળાવ વીગરે પ૦ ગાળ-

	વાનો વ્યાપાર કરેતો દોષ લાગે.
અસઈ જણ પોસણયા ॥૧૫॥	પશુ પક્ષી આદીકને પોષીને વેચવાનો વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.
તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં. ॥૭॥	તે સાતમા વ્રતના પંદર કર્મા દાનના વ્યપારમાં તથા છત્રીશ બોલની ધા• રણા વીગરે ભોજનના પાંચ અતિચાર સબધીમાં જે કાંઇપાપ દોષ લાગ્યો હોય તે નિચારણુ હજો.

આઠમૂ વ્રત.

આઠમૂ વ્રત.	આઠમૂ વ્રત
અનર્થા દંડનું, વેરમણં.	અ• વગર સ્વાર્થે બોલવુ તેથી પાપ બંધાય તે વે• નિવર્ત્તવું
ચઉવિહે, અનર્થાદંડે.	ચ• ચાર પ્રકારે અ• વ ગર સ્વાર્થે
પન્ન,ત્ત તંજાહા	પ• કહ્યા તં• જેગ છે તેમ

	કહેછે
અવઝ્ઝુણા ચરિયં. ॥૧॥	અર્થ વિના અર્ત્ત ધ્યાન ધાવું નહી તે
પમાયા ચયિયં. ॥ ૨ ॥	ઘી તેલ વીગરેનાં વાસણો ઉઘાડાં મુકયાં હોય તે
હંસપ્પયાણં ॥ ૩ ॥	જે શહસ્ત્રવડે હિસ્સા થઇ શકે તેવાં શસ્ત્ર કોઇને આપવા તે
પાવકમ્મો, વએસં. ॥૪॥	પા૦ પાપ કર્મના વ૦ ઉપ દેશ દેવા તે
એહવા અનર્થા દંડશી-વવાનાં પચખાણ.	એ ચાર પ્રકારના અનર્થા દંડ શેવવાના પચખાણ
જાવજ્જીવાએ.	જીવું ત્યાંહાં સુધી
દુવિહં, તિવિહેણં.	દુ૦ બે કરણ તિ. ત્રણ યોગે કરી
નકરેમિ, નકારવેમિ.	ન૦ (અઢાર પાપ સ્થાન કરૂપ) અનર્થાદંડ શેવું ન હી ન૦ અન્ય પાસે શે વરાવું નહી
મણસા, વયસા, કાયસા.	મ૦ મન વ૦ વચન કા૦ કાયાએકરી
એહવા આઠમા અન-	એવા આઠમા વગર સ્વાર્થે

ધોદંડ.	બોલવાથી.
વેરમણ વ્રતના	નિવર્ત્યા તે વ્રતના,
પંચ અઈયારા.	પાંચ અતિચાર.
જાણિયવ્વા,	જાણવા પણ
નસમાયરિયવ્વા,	આદરવા નહી.
તંજહા, તે આળોઊં	તં૦ તે જેમ. તે૦ તે નિવારણ કરૂંછું.
કંદપ્પે ॥ ૧ ॥	કામાતુર કરવાની વાતો બોલે તો દોષ લાગે.
કુકુઇએ. ॥ ૨ ॥	મોહોડેથી ખોટી ચેષ્ટા કરેતો દોષ લાગે.
મોહરિએ ॥ ૩ ॥	આળપંપાળ અથવા જેમ તેમ બોલે તો દોષ લાગે.
સંજુત્તાહિગરણે. ॥૪॥	જે વસ્તુથી પાપ થાય તે વસ્તુ સમરાવે તો દોષ લાગે.
ઊવભોગ, પરિભોગ અઈરત્તે. ॥ ૫ ॥	ઉ૦ જે વસ્તુ એક વખત ભોગવવામાં આવે તે પ૦ જે વસ્તુ એની એજ વારંવાર ભોગવવામાં આવે તે અતિશે ચાહાયનાથી ભોગવી હોય.

નસ્સમિચ્છા મિદુક્કડં. ॥૮॥	તે આઠમા અનર્થાદંડ વ્રત સબંધી જે કાંઈ પાપદોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો.

નવમૂ વ્રત.

નવમૂ સામાયક વ્રત.	નવમૂ. સામાયક કરવાનું વ્રત
સાવજ જોગનુ, વેરમણં.	સા૦ પાપનો વ્યપાર કરવાથી વે૦ નિવર્ત્તવું.
દુવિહં તિવિહેણં.	બે કરણ ત્રણ મોગે કરી.
નકરેમિ, નકારવેમિ.	ન૦ કરૂ નહી સામાયકમાં (અઢાર પાપસ્થાનક શેવું નહી.) ન૦ કરાવું નહી. સામાયકમાં (અઢાર પાપ સ્થાનક શેવરાવું નહી.)
મણસા વયસા કાયસા.	મ૦ મન. વ૦ વચન. કા૦ કાયાએ કરી,
કરંતંનાણું જાણાઇ.	બીજા શેવતા હોય તે રૂડુ જાણવું નહી.
વયસા, કાયસા.	વ૦ વચન. કા૦ કાયાએકરી.
એહવી સહુહણા પરૂપ-	એવી શુધ મનવર્ત્તિએકરી.

ણાએ,	
સામાયકનો અવસર આવે સામાયક કરી-એ તેવારે ફ્રસનાએ કરી સુદ્ધ.	પાઠ પ્રમણે-
એહવા નવમા સામા-યક વ્રતના,	એવા નવમા સામાયકવ્રતના.
પંચઅઇયારા.	પાંચ અતિચાર.
જાણિઅવા.	જાણવા. પણ
નસમાયરિઅવા.	આદરવા નહી.
તંજહા તે આળોઉં	તં૦ તે જેમ. તે૦ તે નિવા-રણ કરૂછું.
મણદુપ્પડિહાણે. ॥૧॥	સામાયકમાં મન માઠુ પર-વર્ત્તાવ્યું હોયતો દોષલાગે.
વયદુપ્પડિહાણે. ॥ ૨ ॥	સામાયકમાં વચન પાપમાંહે પરવર્ત્તાવ્યું હોયતો દોષ લાગે.
કાયદુપ્પડિહાણે. ॥ ૩ ॥	સામાયકમાં કાયા પણ પાપ માંહે પરવર્ત્તાવી હોયતો દોષ લાગે.
સમાઇયસ્સ સઇઅકર-ણાયએ. ॥૪॥	સામાયક મેં કીધી કે નથી કીધી તે ઉપયોગ ઠામ રાખ્યો

	ન હોયતો પાપ લાગે.
સામાઈયસ્સ અણવઠ્ઠિયસ્સ કરણઆએ. ॥ ૫॥	સામાયક પુરી થયા વિના પાળી હોય અથવા સામાયકમાં સાવજ્જ કર્મ કરી મન વચન કાયાનો જોગ સ્થિર રહ્યો ન હોય તો દોષ લાગે.
તસ્સમિચ્છામિદુક્કડં. ॥૬॥	તે સામાયક વ્રત સબંધી જે કાંઈ પાપ દોષ લાગ્યો હોય તે નિષ્ફળ હજો

દશમૂ વ્રત.

દસમું દેસાવગાંસીકવ્રત.	દસમુ દિશા ધારવાનું વ્રત.
દિન દિન પ્રતે પ્રભાત થકી	રોજ રોજ સ્વારથી.
પ્રારંભીને.	આરંભીને.
પુર્વાદીક; છદિસિ	પૂર્વ આદી લેઇને. ૭૦ છદિશાએ.
જેતલી ભૂમિકા મોકળી રાખીછે.	જેટલી જમીન વાપરવી ધારી છે.
તે ઉપરાંત સઇચ્છાએ.	તે ઉપરાંત પોતાની ઇચ્છાએ કરી.

કાયાએ જઇને.	જઇને(કાયાએ કરી.
પાંચ આશ્રવ સેવવનાં. પચખાણ.	પેહેલું પ્રણાતિપાત. બીજુ મ્રષાવાદ ત્રીજુ. અદત્તાદાંન ચોથુ મૈથુન. પાંચમું પરિગ્રહ. એ પાંચે આશ્રવ શેવવાના પચખાણ.
જાવ અહોરનં.	અહો રાત્રી.
દુવિહં, તિવિહેણં.	દુ૦ બે કરણ. તિ૦ ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ, નકારવેમિ.	ન૦ કરૂ નહી (પાંચે આશ્રવ શેવું નહી.) ન૦ કરાવું નહી (પાંચે આશ્રવ શેવરાવું નહી).
મણસા, વયસા, કાયસા.	મ૦ મન. વ૦ વચન. કા૦ કાયાએ કરી.
કરંતં નાણું જાણાઇ.	બજા શેવતા હોય તે રૂડુ જાણવું નહી.
વયસા, કાયસા,	વ૦ વચન. કાયાએકરી
જેટલી ભૂમિકા મોકળી રાખીછે.	જેટલી જમીન વાપરવી ધારી છે.
તે માહી, જે દ્રવ્યાદિ-	તે૦ મોકલી રાખેલી જમીન

કની, મર્યાદા કીધીછે.	માં રહીને. જે૦ જેવસ્તુ. ના નિયમની. ગ૦ હદ કીધી છે.
તે ઊપરાંત ઊવભોગ, પરીભોગ	તે૦ તે ઉપરાંત જેવસ્તુ એક વખત ભોગવાય તે. પ૦ જે વસ્તુ વારંવાર ભોગવાય તે.
ભોગ નિમિત્તે ભોગવ વાનાં પચખાણ.	ભોગનેજ બહાને ભોગવવાનાપચખાણ.
જાવ અહોરત્તં.	અહો રાત્રી સુધી.
એગવિહં તિવિહેણં.	એક કરણને ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ	કરૂનહીં (તે દ્રવ્યાદિક ભોગવું નહીં.)
મણસા,વયસા, કાયસા,	મ૦ મન. વ૦ વચન. કા૦ કાયાએ કરી.
એહવા દસમા દેસાવગાસીક વ્રતના	એવા દસમા દિશાંધારવાના વ્રતના.
પંચઅઇયારા.	પાંચ અતિ ચાર.
જાણિયવ્વા.	જાણવા પણ.
નસમાયરિવ્વયવા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તે આળોઊં.	તં૦ તે જેમ. તે૦ નિવારણ કરશું.

આણવણ પઉગે.॥૧॥	બીજે માણસ પોતાના કામે જતો હોય તેની પાસે પોતે હદમાં રહીને કાંઈ મંગાવે તોપણ દોષ લાગે.
પેસવણ પઓગે. ॥૨॥	બીજાને મોકલીને મંગાવેતો દોષ લાગે.
સદ્દાણુંવાએ ॥૩॥	પોતે હદમાં રહીને બીજા હદ બહારના નેસાદ કરે તો દોષ લાગે.
રૂવાણું વાએ. ॥૪॥	પોતનું રૂપ ઊંચો નીચો થઈને દેખાડે તો દોષ લાગે.
બહિયા પોગલ પખેવે	જેણે બે કરણ ત્રણ યોગે પચખાણકરયાં હોય તે કાંકરકી નાખી કોઇને માંહે તેડાવાની સંજ્ઞા કરેતો દોષ લાગે. (પણ જેણે એક કરણ ત્રણ જોગે પચખાણ કરયાં હોય તેને બહારથી બીજાને કામ સારૂ બોલાવતાં દોષ નહી.)
તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં.	તે દસમાવ્રત સબંધી જે કાંઈ

॥૧૦॥	પાપ દોષ લપાતો નિવારણ હજો.

અગ્યારમુ. વ્રત.

અગ્યારમું પોષધ વ્રત અસણં, પાણં,	અગ્યામું પોસાનું વ્રત. અ૦ અન્ન, ઔષધી. પા૦ પાણી.
ખાઈમં, સાઈમંનો પ-ચખાણ. ॥૧॥	ખા૦ મેવા, સુખડી. સા૦ મુખવાસના એ ચારે આ-હારના પચખાણ.
અબ્રહ્મનો પચખાણ.॥૨॥	મૈથુન શેવવાના પચખાણ.
મણિસોવનનો પચખા-ણ.॥૩॥	મણિ તથા સોનાનાં ધરેણાં કે જે પોતાની મેળે ઉતા-રયાં ઊતરી શકે તે રા-ખવાનાં પચખાણ.
માલા,વનગ, વિલેવ-ણનો પચખાણ.॥૪॥	મા૦ કાષ્ટ પ્રમુખવંગ ગુળાળ. પ્રમુખ વરણ ગંધવી. સુ-ખડ, ચંદન, વિલેપન, વિગેરે પાસે રાખવાના પચખાણ.
સથ્થ, મુસલાદિક, સ વજ્જ જોગનો પચ-ખાણ. ॥૫॥	સ૦ પાંળી, કાતર, ચપ્પાં વીગરે. મુ૦ આયુદ્ધની લાક-ડી, સા૦ પાપ જોગના

	હથીઆર પાસે રાખવા-ના પચખાણ.
જાવ અહોરત્તં.	આખો દીવસ ને રાતનો પોશો
પજ્જુવાસામિ.	મર્યાદાના છેડા સુધી શેવવું.
દુવિહં, તિવિહેણં.	દુ૦ બેકરણ. તિ૦ ત્રણ યોગે. કરી.
નકરેમિ, નકારવેમિ,	ન૦ પોસામાં પાપનો વ્યપાર કરૂ નહી. ન૦ બીજા પાસે પાપનો વ્યપાર કરાવું નહી.
મણસા, વયસા કાયસા.	મ૦ મન. વ૦ વચન. કા૦ કાયાએ કરી.
કરંતં નાણું જાણઈ.	પાપતો વ્યાપાર કરતો હોય તેને રૂડુ જાણવુ નહી.
વયસા, કાયસા.	વ૦ વચન. કા૦ કાયાએ કરી.
એહવી સદ્દહણાપરૂપણાએ પોસાનો અવસર આવ્યે પોસો-કરીએ તિવારે ફસ-નાએ કરીસુદ્ધ.	એવી સારી લેશા તથા ઉપદેશે કરી પોશો કરવાનો વખત આવ્યો હોય ત્યારે સુદ્ધ વર્તિ હજો-
એહવા અગ્યારમા.	એવા અગ્યારમા.
પડિપુણ્ણ, પોષધ વ્રતના.	પ૦ પ્રતિપૂર્ણ. પો૦ પોસાના

	વ્રતના.
પંચઅઈયારા.	પાંચઅતિચાર.
જાણિયવ્વા.	જાણવા પણ.
નસમાયરિયવ્વા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તેઓ ળોઊ.	તં૦ તે જેમ. તે૦ નિવારણું કરૂછું.
અપ્પડિલે,હિય, દુપ્પડિલેહિય, સેજયા સંથારએ ॥૧॥	અ૦ પડિલેહે નહી. દુ૦ માઠી પેરે પડિ લેહે. સે૦ સ્થાનક પાટ પ્રમુખ અવિવેકે પડિલેહવેતો દોષ લાગે,
અપ્પમજ્જિય, દુપમજ્જિયં, સેજયા, સંથારએ. ॥૨॥	અ૦ પૂંજે નહી. દુ૦ ભુંડી ઉપર પૂંજીએ. સે૦ સ્થાનક. સં૦ પાટ વીગેરે અવિવેકે પૂંજેતો દોષ લાગે!
અપ્પડિલેહિ,દુપ્પડિલેહિય, ઊચ્ચાર,પાસવણ ભુમિ. ॥૩॥	અ૦ જોઈ નહી. દુ૦ ભુંડી પેરે જોઈ. ઊ૦ વડિનિતિ. પા૦ લઘુ નિતિ પઠવવાની જગા અવિવેકે જુવે તો પાપ લાગે.
અપ્પમજ્જિય. દુપ્પમજ્જિયં, ઊચ્ચાર, પાસ	અ૦ પૂંજે નહી. દુ૦ ભુંડી પેરે પૂંજે ઉ૦ વડીનિતિ,

ણ, ભૂમિ. ॥૪॥	પા૦ લઘૂ નિતિ. ભૂ૦ જગા અવિવેકે પૂંજે તો પાપ લાગે.
પોસહસ્સ, સમ્મઅણ- ણુપાલણયા. ॥૫॥	પો૦ પોસામાંહે. સ૦ કોઇ પ્રકારે પ્રમાદ શેવે તથા સઝાય ધ્યાન ન કરે અને વિકથા પ્રમુખ કરે. તો દોષ લાગે.
તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં. ॥૧૧॥	તે અગ્યારમા પોસાના વ્રત સબંધી જે કાંઇપાપ દોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો.

બારમૂ વ્રત.

બારમુ ,અતિથિ, સંવિ ભાગ વ્રત.	બા૦ બારમુ. અ૦ અમુક ટાણાના દીવસ શીવાય. સં૦ ભાણામાં પીરશેલું હોય તેનો વિભાગ વ્રતના.
સમણે, નિગ્રંથે.	સ૦ સાધૂ. નિ૦ જેની ગાંઠે ગ્રથ નહી તે.
ફાસુ, એસણિજ્જેણ.	ફા૦ નિર્દોષ (અચિત.)એ૦ એખણીક.

અસણં. પાણં, ખાઇમં, સાઇમં	અ૦ અંન્ન ૧. પા૦ પાણી ૨. ખા૦ મીઠાઈ, મેવા ૩. સા૦ મુખવાસ ૪.
વથ્થ, પડિગ્ગહ.	વ૦ વસ્ત્ર. પ૦ પાત્ર.
કુંબલ, પાયપુછણેણં.	ક૦ કાંબળી. પા૦ પાથરીને બેશીએ તે તથા રજોહરણો, ગુચ્છો.
પાઢીયારૂ, પીઢ, ફુલગ, સેજયા, સંથારએણ.	પા૦ પોતાથકુ. પી૦ બાજોઠ. ફ૦ પાટિયું, સે૦ સ્થાનક. સં૦ પાટ, ડાભ વિગેરે તરણાં.
ઊસહ, ભેસજેજણં.	ઊ૦ ઔષધ. ભે૦ ઘણી વસ્તુ એકઠીની ફાકી,
પડિલાભેમાણે, વિહરામિ.	પ૦ પ્રતિલાભ તો આપતો થકો. વિ૦ વિચરૂ.
એહવી સદ્દહણા પરૂપણાએ સાધ સાધવીની જોગવઇ મળેને સુજતુ વોરાવું તે વારે ફસનાએ કરી સુદ્ધ.	એહવી પૂર્વોકત શ્રધા, રૂચિ.
એહવા બારમા અતિથિસંવિભાગવ્રતના,	એવા બારમા અતિથિએ સાધૂને વિભાગ વોરાવા-

	ના વ્રતના.
પંચઅઈયારા.	પાંચ અતિચાર.
જાણિયવ્વા.	જાણવા પણ.
નસમાયરિયવ્વા.	આદરવા નહી.
તજહા, તેઆળોઊ.	તં૦ તે જેમ. તે૦ નિવારણ કરૂછું
સચિત્ત નિખેવણયા.।૧।	જીવવાળી વસ્તુ અજાણપણે અચેત વસ્તુમાં ભેળી હોય તે સાધૂને વોરાવે તો દોષ લાગે.
સચિત્તપેહણયા,।૨।	જીવવાળી વસ્તુ અજાણપણે અચેત વસ્તુમાંમુકી હોય ને તેમાંથી અચેત વોરાવે તોપણ દોષ લાગે
કાલાઈકમ્મે,।।૪।।	કાળ વિતી જવાથી વસ્તુ બગડી હોય તેવી વસ્તુ સાધૂને વોરાવે તો દોષ લાગે.
પરવએસે. ।। ૪ ।।	પોતે સુજતો હોય નેગ છતાં નહીં વોરાવતાં બીજાને વોરાવવાને કેહેતો દોષ લાગે.

મચ્છરિયાએ. ॥૫॥	પોતે દાન દેઈને અહંકાર ક- રેતો દોષ લાગે.
તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં. ॥૧૨॥	તે બારગાંવ્રત સબંધી જે કાઇ પાપ દોશ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો.

સંલેહણાનો પાઠ.

અપછીમ,મારણંતિય, સંલેહણા.	અ૦ કાંઇ કરવું નથી. મા૦ મરણ સમયે સં૦ આહાર કખાય જેણે ઓછા કી- ધાછે તે,
પોષધશાળા પુંજીને.૧	સંથારો કરવાનું સ્થાનક પું જી પડીલેહીને.
ઉચ્ચાર, પાસવણ, ભુ- મિકા, પડલેહિને. ॥૨॥	ઉ૦ વડીનિતિ. પા૦ લઘૂનિતિ પરીઠવવાની. ભૂ૦ જ૦. ગા. પ૦ જોઇ તપાશીને.
ગમણા ગમણે, પડિક્ક- મીને. ॥ ૩॥	ગ૦ ઈરિયાવહિ. પ૦ પડિ- કકં'ને તેથી નિવર્ત્તવાને.
દર્ભાદિક, સંથારો, સથ- રીને.॥૪॥	દ૦ ડાભ વિગરેની. સં૦ પ- થારો સં૦ પાથરીને.
દર્ભાદિક,સંથારો, દુરૂ હીને. ॥૫॥	દ૦ ડાભ પ્રમુખની. સ૦ પ- થારીએ. દુ૦ બેશીને.

પૂર્વ તથા ઊત્તરદિસિ, પલ્યંકાદિક,આસણે બેશાને. ॥૬॥	પૂ૦ પૂર્વ તથા ઉતર દિશાએ પલાંઠી વાળી અથવા શક્તિ પ્રમાણે આ૦ એક ઠેકાણે બેશીને.
કરયલ સંપગ્ગાહીયં, સિરસાવત્તયં, મથ્થએ, અંજલિકટ્ટુ. ॥૭॥	ક૦ બે હાથ જોડીને. સ૦ માથે આવર્ત્તન ચઢાવીને. મ૦ મસ્તકે. અં૦ અંજળી કરીને.
એવંવયાસી, નમોથ્થુણં અરિહંતાણં, ભગવંતાણં, જાવસંપત્તાણં, ॥૮॥	અ૦ એમ ભણીએ. ન૦ નમસ્કાર કરવો. અ૦ કર્મરૂપી વેરી જેણે હણ્યા એવા અરિહંતને ૪૨, પદ સુધી. ભ૦ જેને જનમ મરણ નથી તેમ ભવરૂપી અંકુર પણ નથી. એવા જે જસ અને મહીમાવંતભગવંતને-જા૦ સિદ્ધપદને પામ્યા તેમને.
એમ અનંતા સિદ્ધને નમસ્કાર કરીને પછે પોતાના ધર્માચાર્યને નમસ્કારકરીને ॥૯॥	એવા વર્ત્તમાન કાળના તીર્થંકર અને અનંતા સિદ્ધને નમસ્કાર કરીને પછે પોતાના ધર્મા-

	ચાર્ય એટલે ગુરૂને નમસ્કાર કરીને.
પુર્વેજે વ્રત આદર્યાંછે, તેઆળોઈ, પડિક્કમીં. નિંદી, નિસલ્લ થઈને. ॥૧૦॥	પૂ૦ પેહેલાં જે વ્રત આદરયાંછે. તે૦ તેના દોષ નિવારણુ કરીને. પ૦ પચખીને. નિં૦ પોતાના આત્માને નિંદીને. નિ૦ શલ્ય રહિત થઇને અથવા ચાર તીર્થને ખમાવીને-
સવ્વં,પાણાઈવાયં, પચખામિ	સ૦ સર્વ. પા૦ પ્રાણાતી પાતને પ૦ પચખીને. (નિરાગારી કરીએતો.) ॥ ૧॥
સવ્વં, મુસાવાયં, પચખામિ.	સ૦ સર્વ મુ૦ મૃર્ખાવાદને. પ૦ પચખીને. ૨
સવ્વં. અદિન્ના દાણં,પચખામિ	સ૦ સર્વ. અ૦ અદત્તાદાન. પ૦ પચખીને. ૩
સવ્વં, મેહુણં, પચખામિ	સ૦ સર્વ. મે૦ મૈથુન. પ૦ પચખીને. ૪
સવ્વં, પરિગ્રહ, પચખામિ,	સ૦ સર્વ. પ૦ ધન ગાસ. પ૦ પચખીને ૫
સવ્વં કોહં, પચખામિ.	સ૦ સર્વ. કો૦ ક્રોધ. પ૦પચ-

	ખીને.
સવ્વં માણંચ સવ્વં માયંચ સવ્વં લોભં પચ્ચખ્ખામિ	સ૦ સર્વ માન. સ૦ સર્વમાયા. સ૦ સર્વ લોભ. ઇત્યાદિ પચખીને.
જાવ, મિથ્થા, દંસણં સલ્લં, પચ્ચખ્ખામિ.	જા૦ એ વિગેરે. મિ૦ અઢાડ પાપસ્થાનક મિથ્થાતનાં. દં૦ દર્શનને. સ૦ સલ્યને પ૦ પચખીને.
અકરણિ જજં જોગં, પચ્ચખ્ખામિ.	અ૦ સર્વ પાપ જોગને. પ૦ પચખીને.
જાવજીવાએ	જાવજીસુધી.
તિવિહં તિવિહેણં.	તિ૦ ત્રણ કરણે. તિ૦ ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ; નકારવેમિ.	ન૦ સર્વ પાપ યોગ કરૂ નહી. ન૦ સર્વ પાપ યોગ કરાવું નહી.
કરતંનાણુ જાણાઇ.	અનેરા પાપ કરતા હોય તેને રૂડુ જાણવું નહી.
મણસા.વયસા.કાયસા.	મ૦ મન વ૦ વચન. કા૦ કાયાએ કરી.
એમઅઢાડ પાપસ્થાનક પચખીને. ॥૨૧॥	એ રીતે અઢાડ પાપ સ્થાનક તથા આહાર પચ

	ખીને.
સવ્વં અસણં, પાણં, ખાઇમં સાઇમં, ચઉવિહં, પી, આહારં, પચ્ચખામિ.*	સ૦ સર્વ અન્ન. પા૦ પાણી. ખા૦ મીઠાઇ, મેવા. સા૦ મુખવાસ. ચ૦ એ ચ્યારે. પી૦ પણ. આ૦ ભોજન. પ૦ પચખીને
જાવજીવાએ.	જાવજીવસુધી-
તિવિહં તિવિહેણં.	તિ૦ ત્રણ કરણ. તિ૦ ત્રણ યોગે કરી.
એમરચારે આહારંપ ચ્ખાંને. ॥૧૨॥	એમ ચારે આહાર પચખીને (કરેતો આરાધિક એટલે પાપરહિત થાય.)
જં, પિયં,	જં૦ આહારાદિક શરીરના જે આશ્રય તેની મમતા મુકીને પ્રાણી આત્મા સાથે શરીરનો સબંધ વોસરાવે છે પિ૦ વહાલું.
ઇમંસરીરં.	એમ શરીર.

† સંથારો બે પ્રકારનો છે. એક ઉપર પ્રમાણે નિરાગારી એટલે તેમાં કાંઇ મોકળું રાખી શકાય નહી. અને બીજો સાગારી તેમાં દેશ, કાળ, ભાવ તથા પોતાના સામર્થ્ય પ્રમાણે જેવી મોકળ રાખવી હોય તેવી ખીરા શકાય,

ઈઠં, કંતં, પાયં મણુન્નં.	ઇ૦ વારંવાર ઇછીએ તે ઈષ્ટ. કં૦ વિષ વશિર્ણાદિકે કરી યુક્તછે. પિ૦ પ્રતે કરી ઇન્દ્રિયોની હરખનો કરણહાર તે. મ૦ મને કરી જાણીએ જે ઘણા શોભાયમાન છે તે.
મણામં	મ૦ મનને સદાય વહાલ લાગે. ઉપરના પાંચ શબ્દોનો એકાર્થ જાણવો.
થિજં, વિસસંયં.	થિ૦ ધીરજ ઉપજાવવી. વિસ્વાસ ઉપજાવવો.
સમયં.	માનવા જોગ હેતુ.
અણુમયં.	માનીને વળી માનીએ.
બહુમયં.	વારંવાર માનવા જોગ.
ભંડક રંડગ સમાણં.	રત્નના ઘરેણાના ડાભડાથી વાહાલું.
માણંસીયં.	રખે તહાડવાય.
માણઉન્હં.	રખે તર્પા તાપ લાગે.
માણંખુહા.	રખે ભૂખ લાગે.
માણંપીવાસા.	રખે તર્પા લાગે તે માટે પાણી પીજો.

માણંબાલા.	રખે સર્પાદિક કરડે.
માણંચોરા.	રખે ચોર પ્રમુખ લેઇ જાય
માણંદંસા.	રખે ડાંસ કરડે.
માણંગસગા.	રખે ગસાકરડે.
માણંવાઇયં,પિતિયં.	મ૦ રખે વ્યાધિ પીડે. પિ૦ પિત જાગે.
સંભિમ, સન્નિવાઇયં.	સં૦ રખે સળેપગ થાય. સ૦ રખે સન્નેપાત ત્રિદોષ થાય.
વિવિહા,રોગાયંકા.	વિ૦ વિવિધ પ્રકારના. રો૦ રોગ થાય.
પરીસહા, વસગા.	પ૦ પરીસો. વ૦ રખે ઉપસર્ગ થાય.
ફાસા.ફુસંતિ.	ફા૦ રખે દુઃખ, ફુ૦ ઉપજે. એમ જાણીને શરીરની રક્ષા કરતો.
ત્તિકટ્ટુ.	એમ કરીને.
ઇયં. પિયણંચરિમેહં.	ઇ૦ એવું જે માહારૂં શરીર- પિ૦ વહાલું હતું.ચ૦ છેલ્લે.
ઊસાસ. નિસાસેહિં	ઉ૦ ઉંચો સ્વાસ. નિ૦ નિ- ચો સ્વાસ.
વોસિરામિ.	જીવના સબંધ આશ્રી વોસ[illegible]

	રાવુંછુ
ત્તિકટ્ટુ.	એમ કરીને
એમ શરીર વોસિરાવીને ॥૧૩॥	એમશરીરનો સબંધ તજુ છું. ॥ ૧૩॥
કાળંઅણવ કંખમાણે, વિહરંતિ.	કા૦ મરણ વખતે જીવવાની આશા અને મરણનો ભય નહી રાખતાં, વિ૦ શુભ યોગથી વીચરે.
એહવી સદ્દહણા પરૂ-પ્રણાએ કરી અણસ-ણનો અવસાર આવે તેવારે ફસનાએ કરી	એવી સારી ધારણના ઉપદે-શે કરી અણશણનો વખત આવે તે વારે શુદ્ધ મન વૃત્તિ હજો.
સુહ્રું.	
એહવા અપછિમ માર-ણંતિય.	છેવટ વખતે આહાર તજી સંથારો કરે.
સંલેહણા.	સારી લેવાથી.
ઝસણા.	ક્ષમારાખો.
આરાહણાના.	જીનની આરધના એવી જે સંલેહણાના.
પંચઆઇયારા.	પાંચ અતિચાર.
જાણિયવ્વા.	જાણવા પણ.
નુસમાયરિયવ્વા.	આદરવા નહીં.

તંજહા, તે આળોઉં.	તં૦ તે જેમ. તે૦ તે નિવારણ કરૂછું.
ઈહલોગા. સંસપઉગે. ॥ ૧ ॥	ઈ૦ આ લોકમાં ચક્રવર્તાદિક થવાની. સં૦ ઇચ્છા કીધી હોય.
પરલોગા, સંસપાઉગે ॥ ૨ ॥	પ૦ પરલોકમાં દેવતા થવાની સ૦ વાંછના કીધી હોય.
જીવિયા, સંસપઉગે ॥ ૩ ॥	જી૦ જીવવાની સ૦ વાંછના કીધી હોય.
મરણા, સંસપઉગે. ॥ ૪ ॥	મ૦ પીડાએ મરણની સ૦ ઇચ્છા કરી હોય.
કામભોગા, સંસપઉગે. ॥ ૫ ॥	કા૦ કામ ભોગની સં૦ વાંછના કીધી હોય.
તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ ૧૩ ॥	તે સંલેહણાના પાઠ સબંધી જે કાંઈ પાપ દોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો.
એમ સમકિત પુર્વક બારવ્રત સંલેહણા સહિત એને વિશે.	પાઠ પ્રમાણે અર્થ.
જે કોઈ અતિક્રમ. ૧ ॥	જે વસ્તુનાં પચખાણ કરયાં હોય તેના ઉપર મન કરયું હોય તે.

વ્યતિક્રમ. ॥૨॥	ચાલ્યો.
અતિચાર. ॥૩॥	તે વસ્તુ હાથમાં લીધી તો
અણાચાર. ॥૪॥	તે વસ્તુ ખાધી તો તે ચારે બોલનો ભંગ થાય.
જાણતાં અજાણતાં મન વચન કાયાએ કરી સેવ્યા હોય સેવરાવ્યા હોય સેવતા પ્રતે અનુમોધા હોય તે અનંતા સિદ્ધ કેવળીની સાખે મિચ્છામિદુક્કડં.	પાઠ પ્રમાણે અર્થ.

હવે અઢાડ પાપસ્થાનક આળોઊં છું.

૧ પ્રાણાતિપાત.	જીવની હિંસા.
૨ મૃષાવાદ.	જુઠું બોલવું
૩ અદત્તાદાન.	વગર આપે અથવા વગર કહે લેવું તે (ચોરી.)
૪ મૈથુન.	સંભોગ.
૫ પરિગ્રહ.	માલગત્તા.
૬ ક્રોધ.	ગુસ્સો.
૭ માન.	અહંકાર.
૮ માય.	કપટ.
૯ લોભ.	લાલચ.
૧૦ રાગ.	હેત.
૧૧ દ્વેશ.	ઈર્ષા.
૧૨ કળહ.	કલેશ.
૧૩ અભ્યાખ્યાન.	કુડુ આળ.
૧૪ પૈશુન.	ચાડી ચુગલી.
૧૫ પરપરીવાદ.	પારકાની નિંદા.

૧૬ રઈ, અરઈ.	૨૦ સંસારના વિષયોથી રાચે. અ૦ સંજંમ વ્રત પચખાણનો અભાવ.
૧૭ માયા મોસો.	કપટથી જુઠુ બોલવું.
૧૮ મિથ્યાત દંસણસલ્લ.	ખોટા દેવ, ગુરૂ, ધર્મને માને ને સિદ્ધાંત વિશે શંકાળાવે.
એ અઢાડ પાપસ્થાનક સેવ્યાં હોય, સેવરાવ્યાં હોય, સેવતાં પ્રતે અનુમોધ્યા હોય તે અનંતા સિદ્ધ કેવળીની સાખે મિચ્છામિદુક્કડં.	એ અઢાર પાપ સ્થાનક ભોગવ્યાં હોય તથા ભોગવાવ્યાં હોય તથા ભોગવતાને રૂડુ જાણ્યુ હોય તો અનંતા સિદ્ધ કેવળી ભગવંતની શાખે નિવારણ હજો.

હવે વાંદણાઓ લિખ્યતે.

વાંદણા, ૧.

પહેલી વાંદણા પંચમાહાવીદેહ ક્ષેત્રને વિષે જયવંતા જગનવીસ† તીર્થંકરદેવ બીરાજે છે. ઊત્તકષ્ટા હોય તો એકસો ને સીતેર તીર્થંકર દેવ બીરાજે છે તે સર્વને

† ૧ શ્રી ગંધીર સ્વામિ.
૨ શ્રી જુગગંધીર સ્વામિ.
૩ શ્રી બાહુ સ્વામિ.
૪ શ્રી સુબાહુ સ્વામિ.
૫ શ્રી સુજાત સ્વામી.
૬ શ્રી સ્વયં પ્રભ સ્વામિ.
૧૧ શ્રી વજ્જરધર સ્વામિ.
૧૨ શ્રી ચંદ્રાનન સ્વામિ.
૧૩ શ્રી ચંદ્રબાહુ સ્વામિ.
૧૪ શ્રી ભુજંગ સ્વામિ.
૧૫ શ્રી ઇશ્વર સ્વામિ.
૧૬ શ્રી નેમપ્રભ સ્વામિ.

માહારી તમારી સમે સમેની વાંદણા હજો, તે સ્વામિ કેહેવા છે. અનંતુ ગ્નાન, અનંતુ દર્શન. અનંતુ ચારીત્ર, અનંતો તપ અનંતો વીર્જ, અનંતી ધારજ, એ છ ગુણે કરી સહિત ચોત્રીસ અતીશે કરી બીરાજયમાન છે. પાંત્રીસ બચન વાણીના ગુણે કરી સહિત, એક હજાર ને આઠ ઉત્તમ લક્ષણુના ધણી ચોસઠ ઇંદ્રના પૂજ્યનિક, છકાયની રક્ષાના કરણહાર, એવા તીર્થંકર દેવને માહારા તમારા જીદે અવિનય, અસાતના, અભકિત, 'અપરાંત્ર કરયો હોય તોમન વચન કાયાએ કરી ભુજો ભુજો કરી નમકાર કરૂછું ને વાંદણા શકારજો. તિખુતોનો પાટ ત્રણવાર કેહેવો,

---

વાંદણા. ૨.

બીજી વાંદણા જગન બે ક્રોડ કેવળી, ઉત્તકષ્ટા નવ ક્રોડ કેવળી તેમને કરૂછું. તે કેહેતા છે. ચાર ગનધાતીયાં

---

૭ શ્રી રષભાનન સ્વામિ.	૧૭ શ્રી વીરસેન સ્વામિ.
૮ શ્રી અનંત વિરજ સ્વામિ.	૧૮ શ્રી મહાભદ્ર સ્વામિ.
૯ શ્રી સુરપ્રભ સ્વામિ.	૧૯ શ્રી દેવજશ સ્વામિ.
૧૦ શ્રી વિશાળપ્રભ સ્વામિ.	૨૦ શ્રી અજીતસેન સ્વામિ.

* પાંચ ભરત અને પાંચ ઇરવત એ દસે ક્ષેત્રમાં આ પાંચમા આરામાં તીર્થંકર હોય નહી તેથી હાલ પાંચમા આરમાં ઉત્તરકષ્ટા તિર્થંકર હોય તો એક સોને સાઠ હોય અને ચોથે આરે ઊત્તકષ્ટા તિર્થંકર એક સો ને સીતેર હેય. પણ હાલ રૂઢી પ્રમાણે આપણે પણ એકસો ને સીતેર તીર્થંકર દેવને વાંદણા કરવી.

કર્મ ખપાવ્યાં છે, ચાર બળા દોરડીના આંબળી સમાન બાકી રહ્યા છે. ચઉદ રાજલોક આખા આંબળા પ્રમાણે દેખી રહ્યા છે, અનંતુ કેવળ જ્ઞાન છે, અનંતુ કેવળદરસણ છે, મનની વાત જાણી રહ્યા છે. તે કેવળી ભગવંત ને માહારા તમારા સબંધી અવિનય અભક્તિ આશાતના થઇ હોયતો મન વચન કાયાએ કરી ભુજો ભુજો કરી નમસકાર કરૂછું વ- દણા શીકારજો. ત્રિખુત્તાનો પાઠ ત્રણ વાર કહેવો.

વાંદણા. ૩.

ત્રીજી વાંદણા અનંતા સિદ્ધ ભગવંતને કરૂછું. તે કેવા છે, અષ્ટ કર્મ ખપાવીં મુક્તિ ગયા છે. તે આઠ કર્મ કીયાં ૧ જ્ઞાના વર્ણિં. ૨ દર્શના વર્ણિ. વેદની. ૪ મોહની. ૫ આ- યુખા. ૬ નામ કર્મ. ૭ ગોત્ર. ૮ અંત્રાય.

એ આઠે કર્મ ખપાવી મુક્તિ પોહોત્યા. સકળ કાર્ય સિદ્ધ થયાં. પંદર ભેદે સિદ્ધ તે સિદ્ધ સિલ્લા કયાંહાં છે. પૃથ્વીથી સાતસેં નેવું જોજન ઊંચે ચડીએ એટલે તારા મંડળ આવે ત્યાંહાંથી દસ જોજન ઊંચે સુરજનું વીમાન છે. ત્યાંથી એ- શી જોજન ઊંચે ચંદ્રમાનું વામાન છે. તે ઉપર ચાર જોજન ઊંચે નક્ષત્રનાં વીમાન છે. ત્યાંહાંથી ચાર જોજન ઊંચે બુધનો તારો આવે. ત્યાંહાંથી ત્રણ જોજન ઊંચે બૃહસ્પ- તિનો તારો આવે. ત્યાંહાંથી ત્રણ જોજન ઊંચે મંગળનો તારો આવે. ત્યાંહાંથી ત્રણ જોજન ઊંચે શનીશ્વરનો તારો આવે. એમ નવસેં જોજન સુધી જ્યોતીષ ચક્ર છે. તે ઉપરાંત આ-

સંખ્યાતી જોજનની કોડાણુ કોડી ઊંચે ચડીએ ત્યારે પેહેલું સુધર્મા અને બીજુ ઈશાનનામા દેવ લોક છે. તે એકેકુ અર્ધચંદ્રમાને આકારે એટલે બે મળીને પૂણુ ચંદ્રમાને આકારે છે પેહેલામાં બત્રીસલાખ વીમાન છે બીજામાં અઠાવીસ લાખ વીમાન છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાતા જોજન ઉપર ત્રીજુ સનંત કુમાર અને ચોથુ માહાયેદ્ર એ બે દેવ લોક છે. તે બે મળી પૂર્ણ ચંદ્રને આકારે છે ત્રીજામાં બાર લાખ અને ચોથામાં આઠ લાખ વીમાન છે તે ઉપર અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જવાથી પાંચમું બ્રહ્મદેવ લોક છે. તે ચંદ્રમાને આકારે છે તેમાં ચાર લાખ વીમાન છે. તે ઊપર અસંખ્યાત જોજન ઊચે જાયતો છઠુલંતક નામે દેવલોક આવે તે ચંદ્રમાના આકારે છે. તેમાં પચાસ હજાર વીમાન છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જાય તો સાતમુ માહાશુક્રનામા દેવલોક આવે તે ચંદ્રમાને આકારે છે. તેમાં ચાલીસ હજાર વીમાન છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જાય તો આઠમુ સહસારનામા દેવલોક આવે તે ચંદ્રમાને આકારે છે. તેમાં છ હજાર વીમાન છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જાયતો નવમૂ આણુત અને દસમુ પાણુતએ બે દેવલોક જોડાજોડ છે. તે બંનેમા મળી ચારસેં વીમાન છે, ને તે બંને મળી પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારેછે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જાયતો અગીઆરમુ આરણ અને બારમુ અચુય એ બંને દેવલોક જોડાજોડ છે. એ બે મળી

પૂર્ણ ચંદ્રને આકારે છે તેમાં ત્રણસેં વીમાનો છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઉપર નવનગ્રીવેગ છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત કોડાણુકોડ જોજન ઊંચે જાયતો પાંચ અનુંત્તર વીમાંન આવે તેમાં ૧ વીજય. ૨ વીજયંત. ૩ જયંત. ૪ અપ્રાજીત. ૫ સ્વાર્થસિદ્ધ એ સ્વાર્થસિદ્ધ વીમાનની ધજા પતાકા થકી બાર જોજન ઊંચે જાયતો સિદ્ધસિલા છે. તે સિદ્ધસિલ્લા કેવી છે. પિસ્તાળીસલાખ જોજનની લાંબી પોહોળી છે. તે મધે આઠ જોજન જાડી છે. ઉતરતા છેડે માખીની પાંખ કરતાં પાતળી છે. ઉજળી ગોખીર, સંખ, ચંદ્ર અંકરત્ન, રૂપાના પટ. મોતીના હાર, ખીરસાગરના પાણી થકી પણ ઘણી ઉજળી છે. ફટકઅરજન મેરૂમય સોનાનાં પતરાં સમાન ગઠારી મ્હારી સાફ સોનાનાં પતરાં થકી પણ ઉજળી છે. તેની ફરતી પરધી. ૧. ૪૨. ૩૦, ૨૪૯ જોજનથી ઝાઝી છે, તે સિદ્ધસિલ્લા ઉપર એક જોજનના છેલા ગાઉના છઠા ભાગને વિશે સિદ્ધ ભગવંત બીરાજે છે તેને જનમ નથી જરા નથી દુખ નથી સંતાપ નથી અનંત સુખની લેહેરમાં બીરાજે છે. તે સ્વામિજીને ગાહારી તગારી વાંદણા તિખ્ખુત્તાનો પાઠ ત્રણ વાર ભણીને ભુજોભુજો કરીને હજો.

વાંદણા. ૪.

ચોથી વાંદણા મ્હારા તમારા ધર્માચાર્ય, આચાર્જ, ઉપાધિયા, ધર્મશીમુનીના સંઘાડામાંહે સાધ સાધવિ ગામે નગ્રે બીરાજે છે. [illegible] સુનીમાંહ [illegible]ના છે. ગાહા પુરૂષ

પંડિત રાજ્ય. બહુ સૂત્રી, સૂત્ર સિદ્ધાંતના પારગામિ, કલ્પ વૃક્ષ સમાન, સફરી ઝાઝ સમાન, તરણ તારણ (નાવ) સમાન, જીનસાસનના સણગાર, ધર્મના નાયક, સંઘના મુખી, બ્રહ્મચર્યના પાળણહાર, કંચન ને કામ્યનીના ત્યાગી માહા વૈરાગી દસ વિધિ પ્રકારે સાધધર્મના પાલણહાર, બાવીશ પરીશાના વેઠણહાર, પંચમહાવ્રત અને ચોખા ચારિત્રના પાલણહાર, છનું દોષ રહિત અહાર પાણીન સેવણ હાર, એવા અનેક ગુણે કરી સહિત એવા સાધૂને મહારી તમારી તિખ્ખુતોનો પાઠ ત્રણવાર ભણી વાંદણા કરૂ છું તે શીકારજો. અને તેમને અવિનય, અભક્તિ, અશાતના કરી હોયતો ભુજોભુજો કરી ખમાવું છું.

વાંદણા. ૫.

પાંચમી વાંદણા જગન બે હજાર ક્રોડ સાધૂને ઉત્ત કષ્ટા નવ હજાર ક્રોડ સાધૂને તે મુનિરાજ કેવા છે. છ કાયના પીયર, છ કાયના રખોપાના કરણહાર, સાત વ્યસનના ટાળણહાર, આઠ મદના ટાળણહાર, પાંચ સમતે સમતા ત્રણ ગુપતે ગુપતા એ આઠ પરવચન માતાના પાલણહાર બારે ભેદે તપસ્યાના કરણહાર. સતરે ભેદે સંજ્યમના પાલણહાર, વિસ અસમાધિના ટાલણહાર. એકવીસ સબળ દોષના ટાળણહાર, પચીશ પ્રકાર ની ભાવનાના ભાવનાર, બાવનઅણાચારના ટાળનાર. સત્તાવીશ ગુણે કરી સહિત એવા અનેક ગુણે સહિત એવા સાધૂ અઢીદ્વિપ ને પંદર ક્ષેત્રમાંસાં

વીચરેછે તે સર્વેને તિખ્ખુત્તોનો પાઠ ત્રણવાર ભણીને વાંદણા કરૂ છુ અને તેમને અવિનય અભકિત અસાતના થઇ હોયતો ભુજોભુજો કરી ખમાવું છું.

વાંદણાં ૬ઃ

છઠી વાંદણા સાવક સાવીકાને ખમાવું છું, શીઅળ સમકીતના પાળનરને ખમાવું છું, ધર્મનો રૂડો મારગ જાણનારને ખમાવું છું, માહારાથી મોહોટા તથા માહારી બરોબરીનાને તથા માહારાથી નાહનાને ખમાવું છું, સર્વ પ્રાંણીમાંત્રને ખમાવું છું સાત લાખ પૃથ્વીકાય સાત લાખ અપકાય સાત લાખ તેઉકાય સાત લાખ વાઉકાય દસલાખ પ્રત્યક્ષ વનસ્પતી કાય ચૌદ લાખ સાધારણ વનસ્પતિ કાય બે લાખ બે ઇંદ્રી બે લાખ તે ઈંદ્રી બે લાખ ચૌઇંદ્રી ચાર લાખ નારકી, ચાર લાખ તીર્જંચ પચંદ્રી ચારલાખ દેવતા અને ચઉદ લાખ મનુસ્યની એમ ચોરાશી લાખ જીવાજોનીને તથા હાલતા ચાલતા ઉઠતાં બેસતાં જીવને પરીતાપના પીડા કરી હોય તેમ કોઇ પ્રાણી જીવની પાંખ દુખાણી હોયતો માહારે તમારે મિચ્છામિદુક્કડં.

(હવે બેવાર ખમાસમણું કેહેવું.)

(ઈતિશ્રી ચોથુ પડિકમણા આવસ્યક સમંત્ત,)

....

આવશ્યક ૫

કાઊસગ્ગં.

(અહિયાં પાંચમા આવસ્યકની આગ્ના માગવી.)

દેવસી પ્રાયછીત વીસુધનાર્થં કરેમિ કાઉસગ્ગં નમો અરિહંતાણંથી તે નમો લોએસવ્વ સાહૂણં સુધી આખો નવકાર ભણવો. ॥ ૧ ॥ કરેમિભંતે સામાઇયંથી તે અપ્પાણં વોસિરમિ સુધી કેહેવું. ॥ ૨ ॥ ઈચ્છામિ ઠામિ કાઉસંગ્ગથી તે જંખંડિયં જંવિરાહિયં તસ્સમિછામિદુક્કડં સુધી કેહેવું. ॥૩॥ તસ્સઉત્તરીકરણેણંથી તે અપ્પાણં વોસરમિ સુધી કેહવું. ॥ ૪ ॥

ધર્મ ધ્યાનનો કાઊસગ્ગં.

ધમ્મેઝાણે ધમ્મેઝાણો ચઉવિહે ચોપડયારો પન્નત્તેતંજહા ॥ આણા વિજયે॥ ૧ ॥ અવાય વિજયે ॥૨॥ વિવાગ વિજયે ॥૩॥ સંઠાણ વિજયે ॥૪॥ ધમ્મસણં ઝાણસ્સા ચત્તારિલખ્ખણા॥ ॥ પન્નત્તાતંજહા॥ આણારૂ ઇ ૧॥ નિસગારૂઇ॥૨॥ સૂત્રરૂઇ ॥૩॥ ઉવયેસરૂઈ ॥૪॥ ધમ્મસણં ઝાણસ્સ ॥ ચત્તારિ આલંબણા ॥ પન્નત્તા તંજહા ॥ વાયણા ॥૧॥ પુછણા॥૨॥ પરિયટ્ટણા ॥૩॥ધમ્મકહા॥૪॥ ધમ્મસ્સણં ઝાણસ્સ ॥ ચત્તારિ અણુપ્પેહા ॥ પન્નતા તંજહા॥ એગચ્ચાણુપ્પેહા ॥૧॥ અણિચ્ચાણુપ્પેહા ॥૨॥ અસરણાણુપ્પેહા ॥૩॥ સંસારાણુપ્પેહા ॥૪॥ એ સોળબોલ દહાડાનું પડિકમણું કરતાં કેહેવા. અને રાત્રિના પડિકમણામા એ શીવાય નીચેના બારબોલ વધારે કેહેવા. અણસણ ॥૧॥ અણોદરી ॥૨॥ વિતીસંખે ॥૩॥ રસપરિત્યાગ ॥૪॥ કાયાકળેશ ॥૫॥ ઇંદ્રિપડિશલેણુતા ॥૬॥ પ્રાશ્ચિત॥૭॥ વનો॥૮॥

વયાવંચ ॥૯॥ સઝાય ॥૧૦॥ ધ્યાન ॥૧૧॥ રેવસી નામા કાઊસગ્ગં ॥૧૨॥ એ રીતે કાઊસગ્ગં કરવો. તે ન આવડતો હોયતો બે લોગ્ગસનો કાઊસગ્ગં કરવો. ને નવકાર એક ગણીને પાળવો,

હવે લોગસ્સ ઊજ્જોયગરેથી તે સિદ્ધા સિદ્ધં મમં દિસંતુ સુધી આખો લોગસ્સ ભણવો. પછે બે વાર ઈચ્છામિ ખમાસમણા કેહેવા-

(ઇતિશ્રિ પાંચમુ કાઊસગ્ગં આવસ્યક સમંત્તં]

આવશ્યક. ૬.

પચખાણ.

પચખાણ પેહેલું નોકારશીનું.

(અહિયા છઠ્ઠા આવસ્યકની આજ્ઞા માગવી.)

સૂરેઉગ્ગએ, નમોકારસહિયં, પચખાંમિ.	સૂ૦ સૂર્ય ઊગ્યેથી. ન૦ નવકાર ગણી પાળતાં સુધી. પ૦ પચખુછુ.
ચઉવિહં, પિઆહારં	ચ૦ ચાર પ્રકારનો. ૧પ૦ આહાર.
અસણં, પાણં, ખાઈમં, સાઈમં.	અ૦ અન્નાદીક. ॥ ૧ ॥ પા૦ પાણી૦. ॥૨॥ ખા૦મેવા. ॥૩॥ સા૦ તંબોળ ॥૪॥
અન્નથણાભોગેણં	અણજાણે મોહોમા ઘાલવાથી ભંગ થાય નહી. ॥૧॥
સહસાગારેણં.	અચાનક વર્ષાદનું ફોરૂ પડવાથી ભંગ થાય નહી. ॥૨॥
વોસિરમિ. ॥૧॥	ઉપરના બે આગાર શીવાય ચારે આહાર તજુછું.

(ઇતિશ્રી પેહેલું નવકારશી પચખાણ સમંત્તં).

પચખાણ. બીજું પોહોરશી.

સુરેઉગ્ગએ, પોરસિયં, પ-ચ્ચાખામિ.	સૂ૦ સૂર્યઊગ્યા પછી. પો૦ પોહોર દહાડો ચડે ત્યાહાં સુધી. પ૦ પચખુંછું.
ચઉવિહં., પિઆહારં.	ચ૦ ચાર પ્રકારનો. પિ૦ અહાર.
અસણં, પાણં, ખાઇમં, સાઇમં.	અ૦ અન્ન. પા૦ પાણી. ખા૦ મેવા સા૦ મુખવાસ.
અન્નથણા ભોગેણં.	અણજાણે મોહમાં ઘાલવાથી ભંગ થાય નહી. ॥૧॥
સહસા ગારેણં.	અચાનક વર્ષાદનું ફોરૂ પડવાથી ભંગ થાય નહી.॥૨॥
પછન્ન કાલેણં.	વાદળ, રજ વીગરે કારણોથી સૂર્ય દેખાય નહી તેથી પોહોરશી જણાય નહીતો ભંગ થાય નહી. ॥૩॥
દિસામોહેણં.	દીગમુડપણે પોરશી નહી જાણતાં ભંગ થાયતો ભાગે નહી.॥૪॥
સાહૂવયણેણં.	સાધૂને વચને પારૂ તો ભંગ થાય નહી ॥૫॥
સવ્વસમાહિવત્તી યા-	શરીરની સમાધિ વર્ત્તાવવાને

ગ્ગારેણં.	કાજે ઓશડ કરયે ભંગ થાય નહીાાદાા
વોસિરામિ,	ઉપરના છ આગાર શીવાય ચારે આહાર તજુછું.

(ઈતિશ્રી બીજુ પોરશી પચખાણ સમંત્તં.)

પચાણ. ત્રીજુ મધ્યાનનું,

સૂરેઉગ્ગએ પુરિમઢં પચખામિ.	સૂર્ય ઊગ્યા પછી મધ્યાન સુધી પચખુછું.
ચઉવિહં, પિઆહારં	પ્રથમ પ્રમાણે અર્થ.
અસણં, પાણં, ખાઇમં સાઇમં.	,,
	,,
અન્નથણા ભોગેણં.	,,
સહસાગારેણં.	,,
પછન્ન કાલેણં.	,,
દિસા મોહેણં.	,,
સાહૂવયણેણં.	
મહુત્રાગારેણં.	વડા સાધુના વિનયને કારણે પારતો ભંગ થાય નહી.
સવ્વસમાહિ વત્તિયા. ગરેણં.	પ્રથમ પ્રમાણે અર્થ.

વોસિરામ | એ સાત આગાર શીવાય ચારે આહાર તજીછું.

(ઇતિશ્રી ત્રીજુ ગદયાનનું પચખાણુ સમંત્તં)

પચખાણુ ચોથુ દુવિઆહારનુ.

એક ટાણા ઉપરાંત ॥ દુવિહં ॥ પિઆહારં ॥ પચખામી ॥ અસણું ॥ ખાઇમં ॥ અન્નથણા ભોગેણું ॥ સહસા ગારેણું ॥ વોસિરામિ.

(ઇતિશ્રી એકાશણાના ઉપર દુવિઆહારનાં પચખાણુ સમંત.)

પચખાણં પાંચમુ આંબેલનુ.

આયં બીલં વીહં પચખામિ તિવિહં ચઊવીહં પીઆહારં અસાણાં ॥ પાણું ॥ ખાઇમં ॥ સાઈમ. અનથણા ભાગેણં ॥ સહસા ગારેણં ॥ લેવા લેવેણું ॥ ગીહથસંસઠેણું ઊખીત વીવેગેણું ॥ પરી ઠાવણીયા ગારેણું ॥ મહત્રા ગારેણું ॥ સવ સમાહિ વતીયા ગારેણું ॥ વોસી રાંમિ. ॥

(ઇતિશ્રી પાંચમુ આંબેલનુ પચખાણુ સમ.ત્ત.)

પચખાણુ છ ઠુ અપવાસનુ.

સૂરેઉગ્રએ, અભત્તઠં પચખામિ ॥ ચઉવિહં ॥ પિઆહારં ॥ અશણું પાણું ॥ ખાઇમં ॥ સાઇમં॥ અન્નથણા ભોગેણું ॥ સહસાગારેણું ॥ વોસિરામિ ॥

(ઇતિશ્રી છઠુ અપવાસનું પચખાણુ સમંત્તં)

પચખાણ સાતમું નિવિનુ.

નિવિગઈયં ॥ વિહં ॥ પચખામિ ॥ ચઉવિહં. ॥ પિઆહારં ॥ અસણં ॥ પાણં ॥ ખાઇમં ॥ સાઇમં ॥ અન્નથણાભોગેણં ॥ સહસાગારેણં ॥ લેવાલેવેણં॥ ગીહથ સંસઠેણં ॥ ઉખીતવિવેગેણં ॥ પડુચમખેણં ॥ સવ્વસમાહિવત્તીયા ગારેણં ॥ અપ્પાણંવોસિરામિ.॥

(ઇતિશ્રી સાતમુ નિવિનું પચખાણ સમંત્તં.)

(પડિકમણું કરીને ઉપર લખેલાં પચખાણ મધેનું ગમે તે એક જાતનું પોતાથી પળી સકે તેવું યથાશક્તી પ્રમાણે એક પચખાણ જરૂર કરવું જોઈએ એમાં અંતર પડવા દેવો નહીં.)

(ઈતિશ્રી છઠું પચખાણ આવસ્યક સમંત્ત)

હવે એમ પચખાણ કરયા પછી છ આવસ્યક કોઇ વડેરા શ્રાવકના મુખેથી શાંભળવા ઈયા વડેરા શ્રાવક ના હોય તો પોતાની મેળે પૂર્વ તથા ઉત્તર દિસા તરફ ઉભા થઇને બે હાથ જોડીને છ અવસ્યકના નામ ભાણવા તે નીચે પ્રમાણે.

૧ લે સમાયક ॥ ૨ જે ચોવીસંથો. ૩ ત્રીજે વાંદણા ॥ ૪ થે પડિકમણું ॥ ૫ મે કાઊસગ્ગં ॥ ૬ ઠે ॥ પચખાણ ॥ એ છએ આવશ્યક પુરા થયા, તેહેને વિશે ગાથા, પદ, અક્ષર, કાંહનો માત્ર મીંડી, રસ્વ, દિર્ઘ, ઓછું, અધિકુ, વિપરિત કેહેવાણું હોયતો ॥ માહારે તમારે મિચ્છામિ દુક્કડં. ॥ મિથ્યાત્વનું પડિકમણું. અવ્રતનું પડિકમણું પ્રમાદનું પડિકમણું. અસુભ યોગનું પડિકમણું કખાયનું પડિકમણું. એ પાંચે પડિકમણા સમ્યરિતે પડિકમ્યાના હોય તો. તસ્સમિચ્છામિ દુકડં. ગયા કાળનું પડિકમણું. વર્તમાનકાળની સામાયક. આવતા કાળના પચખાણ. એ ત્રણે કાલ સબંધી કિંચિત માત્ર પાપ દોશ લાગ્યો હોય તો અરિહંત કેવળી ભગવંતની સાખે મિચ્છામિ દુકડં. કરેમિ મંગળં થુયથુય મંગળં.

(હવે ઇહાં ત્રણવાર નમોથ્થુણં કહેવું.)

સાધવંદણા

શ્રી સીદ્ધાય નમઃ

નમું અનંત ચોવીસી, રીખભાદીક માહાવીર;
આરજ ખેત્રમાં, ઘાલી ધર્મની સીર. ૧
મહા અતુલ્ય બલીનર, સુરવીર ને ધીર;
તીરથ પ્રવતાવી, પોહોતા ભવ જળ તીર. ૨
શ્રી ગંધીર પ્રમુખ, જગન તીરથંકર વીસ;
છે અઢી દ્વીપમાં, જેવંતા જગદીશ. ૩
એકસોહો ને સીતેર, ઉદકષ્ટા પદ જગીશ.
ધન મોટા પ્રભુજી, જેહને નમાવું શીશ ૪
કેવળી દોય કોડી, ઉદકસટા નવ કોડ.
મુની દોય સેસ કોડી, ઉદકષ્ટા નવ સેસ કોડ. ૫
વીચરે વીદેહે, મોહોટા તપસી ઘોર;
ભાવે કરી વંદું, ટાળે ભવની કોડ. ૬
ચોવીસે જીનના, સઘળા એ ગુણધર;
ચઉદસેહે ને બાવન, તે પ્રણમું સુખકાર. ૭
જીન સાસન નાયક, ધન શ્રી વીર જીણુંદ,
ગૌતમાદીક ગણધર, વરતાવ્યો આણુંદ, ૮
શ્રી રીખભ દેવના, ભરતાદીક સોહો પુત્ર;
વૈરાગ મન આણી, સંજમ લીયો અદભુત. ૯

કેવળ ઉપરાજી, કર કરણી કરતુત;
જીન મત દીપાવી, સઘળા મોક્ષ પોહંત. ૧૦
શ્રી ભરતેશ્વરનાં, પટોધર હુવા આઠ;
આદીત જસાદીક, લીધી સીધ પુર વાટ. ૧૧.
શ્રી જીન અંતરના, હુવા પાટ અસંખ;
મુની મુગતે પોહોતા, ટાળી કરમના વંક ૧૨
ધન કંપીલ મુનીસર, નેગી નમું અણગાર,
જેણે તતીક્ષણ તાગ્યો, સેસ રમણી પરીવાર. ૧૩
મુનીવર હર કેસી, ચીત્ત મુની સરસાર;
સુધ સંજમ પાળી, કરી દીયા ભવપાર. ૧૪
વળી ઈખુકાર રાજા, ઘેર કમળાવતી નાર;
ભગુ ને જસા, તેહના દોય કુમાર. ૧૫
છય રીધ છાંડીને, લીધો સંજમ ભાર;
એને અલ્પ કાળમાં, પામ્યા મોક્ષ દ્વાર. ૧૬
વળીં સંજતી રાજા, હરણુ આહીડે જાય;
મુની વર ગદ ભાળી આણ્યો મારગ ઠામ. ૧૬
ચારીત્ર લેઈને, ભેટચા ગુરૂના પાય;
ક્ષત્રી રાજ રૂખીસ્વર, ચરચા કરી ચીતલાય. ૧૮
વળી દસે ચક્રવત, રાજ રમણી રીધ છોડ;
દસે મુગતે પોત્યા, કુળને સોભા ચોડ. ૧૯
એણી ઉસર પણીમાં, આઠ રામ ગયા મોક્ષ;
બળભદ્ર મુનીશ્વર ગયા, પાંચમે દેવ લોક. ૨૦
વળી દેસાણુ ભદ્ર રાજા, વીર વાંદ્યા ધરી માન;

પછે ઇંદ્ર હઠાવ્યો, દીયો છકાઇ અભેદાન. ૨૧
કરકંડુ પ્રમુખ, ચારે પ્રત્યક્ષ બોધ;
મુની મુગતે પોહોત્યા, જીત્યા કરમના જોધ. ૨૨
ધન મોટા મુનીવર, મ્રગા પુત્ર જગીસ;
મુનીવર અનાથી, ઝીત્યા રાગ ને રીસ, ૨૩
વળી સમુદ્ર પાળ મુની. રાજેમતી રેહે નેમ;
કેસી ને ગૌતમ, પામ્યા સીવપુર ક્ષેમ, ૨૪
ધન વીજેગોખ મુની, જેગોખ વળી જાણ;
શ્રી ગરકા આચારજ, પોહોત્યા છે નીરવાણ. ૨૫
શ્રી ઉતરાધેનમાં, જીનવરે કરયા વખાણ;
સુધે મન ધ્યાવ્યો. મનમે ધીરજ આણ. ૨૬
વળી ખંધક સન્યાસી, રાખ્યો ગૌતમ સ્નેહ;
માહાવીર શમીપે. પંચ મહાવ્રત લેહ. ૨૭
તપ કઠણ કરીને, ઝોંસી આપણી દેહ;
ગયા અચ્યુ દેવ લોકે, ચવી લેશે ભવ છેહ. ૨૮
વળી રીખભ દત મુની, સેઠ સુંદરશણ સાર;
સીવરાજ રૂખીસ્વર, ધન ગંગીઓ અણગાર. ૨૯
સુધ સંજમ પાળી, લીયો તે કેવળ સાર;
એ ચારે મુનીવર, પોહતા મોક્ષ મુઝાર. ૩૦
ભગવંતની માતા, ધન ધન સતી દેવા નંદા;
વળી સતી જૈવંતી, છોડ દીયા ઘર ફંદા ૩૧
સતી મુગતે પોહોત્યાં, વળી તે વીરની નંદા
માહા સતી સુદરસણા, ઘણી સતીયોના વંદા. ૩૨

વળી કારતક શેઠે, પડીમાં વહી સુરવીર;
જમ્યો મોહોરા ઉપર, તાપસબળતી ખીર. ૩૩
પછે ચારીત્ર લીધો, ગંત્રી એક સેહસ આઠ ભીર
મરી હુવા સક્રી ઇંદ્ર, ચવી લેશે ભવ તીર. ૩૪
વળ રાય ઉદાઈ, દીયો ભાણેજને રાજ
પોતે ચારીત્ર લેઇને, સારયા આતમ કાજ. ૩૫
ગંગદત મુની આણંદ, તરણ તારણ જીહાજ;
કોસલ મુની રૂહો, દીયો ઘણા ને સાજ, ૩૬
ધન સુનખેતર મુનીવર, સર્વાન ભુતી અણગાર;
આરધીક હુઇને, ગયા દેવ લોક મૂઝાર. ૩૭
ચવી મુગતે જાસે, વળી સીંગો મુનીશ્વર સાર;
બીજા પણ મુનીવર, ભગવતીમાં અધીકાર ૩૮
સેરણીકનો બેટા, મોહોટા મુનીવર મેઘ;
તજી આઠ અંતે ઉરી, આણ્યો મન સવેગ. ૩૯
વીર પેં વ્રત લેઇને, બાંધી તપની તેગ;
ગયા વીજે વૈમાને ચવી લેસે સીવ વેગ. ૪૦
ધન થાવરચા પુત્ર, તજી બત્રીસે નાર;
તેની સાથે નીકળ્યા, પુરૂષ એક હજાર. ૪૧
સુખદેવ સન્યાશી, એક સેહેસ સીખ લાર;
પાંચસેહે સુસીલંગ, લીધો સંજમ ભાર. ૪૨
સરવે સેસ અઢાઈ, ઘણા જીવાને તાર;
પાંડું ગીરી ઉપર, કરયો પાડો ગમન સંથાર. ૪૩
આરાધીક હુઇને, કીધો ઉખેવો પાર;

હુવા મોહોટા મુનીશ્વર, નામ લીધે નીસતાર. ૪૪
ધન જન પાળ મુનીવર. દોય ધનાવા સાધ
ગયા પ્રથમ દેવ લોકે, મોક્ષ જાસે આરાધ. ૪૫
શ્રી મલીનાથના છ મંત્રી, મહાબળ પ્રમુખ મુનીરાય
સરવે મુગતે સધાવ્યા, મોહોટી પદવી પાય. ૪૬
વળી જીત શત્રુ રાજા, સુબુધી નામે પ્રધાન,
પોતે ચારિત્ર લેઇને, પામ્યા મોક્ષ નિધાન. ૪૭
ધન તેતળી મુનીવર, દીયાં છકાઈ અભેદાન;
પોટીલા પ્રતી બોધ્યા, પામ્યા કેવળ ગ્નાંન. ૪૮
ધન પાંચે પાંડવ, તજી દ્રુપતી નાર.
સ્થીવરની પાસે, લીધો સંજમ ભાર. ૪૯
શ્રી નેમ વંદનનો, એહવો અભીગ્રહ કીધ
માસ માસ ખમણ તપ, સેત્રંજે જઈ સીધ. ૫૦
ધરમ ગોખ તણા સીખ, ધરમ રૂચી અણગાર;
કીડીઓની કરૂણા, આણી દયા રસાળ. ૫૧
કડવા તુંબાનો, કીધો સઘળો આહાર,
સ્વારથ સીધ પોહોત્યા, ચવી લેશે ભવપાર, ૫૨
વળી પુંડરીક રાજા, કુડરીક ડગીયો જાણ;
પોતે ચારીત્ર લેઈને, ન ઘાલી ધરમમાં હાણ. ૫૩
સ્વારથ સીધ પોત્યા, ચવી લેશે નીરવાણ;
શ્રી ગ્નાતા સુત્રમાં, જીનવરે કર્યાં વખાણ. ૫૪
ગૌતમાદીક કુંવર, સગા અઢારે ભ્રાત;
સરવ અંધક વીસ્નુના સુત, ધારણી જારી માત. ૫૫

તજી આઠ અંતે ઉરી, કાઢી દીક્ષાની વાત;
ચારીત્ર લેઇને, કીધો મુક્તિનો સાથ ૫૬
શ્રી અણી સણાદીક, છયે સહોદર ભાઇ;
વાસુદેવના નંદન, દેવકી જાઇ માય. ૫૭
ભદલપુર નગરી, નાગગાહા વઇ જાણુ;
સુલસા ઘેર વધીયા, સાંભળી શ્રી નેમની વાણુ. ૫૮
તજી બત્રીસ બત્રીસ અંતે ઉરી, નીકળ્યા છટ કાય;
નળ કુબેર સમાણા, ભેટયા શ્રી નેમના પાય. ૫૯
કરી છઠ છઠ પારણા, મનમેં વૈરાગ લાય
એક માસ સંથારે, મુગત બીરાજ્યા જાય. ૬૦
વળી દારૂણ સારૂણ, દુમખ સુમખ મુની નામ
વળી કુંવર અણાઢી, ગયા મુગત ગઢ માંહી. ૬૧
વાસુદેવના નંદન, ધન ધન ગજ સકુમાળ,
રૂપે અતી સુંદર, કળાવંત વેહે બાળ. ૬૩
શ્રી નેમ સમીપે, છોડયો મોહ જંજાળ;
ભીખુની પડીમા, ગયા મસાણ મહા કાળ. ૬૩
દેખી સોમીલ કોપ્યો, મસ્તકે બાંધી પાળ;
ખેરના ખીરા, સીર ઠવિયા અસરાળ. ૬૪
મુની નજર ન ખંડી, મેટી મનની જાળ;
કઠણ પરીસો સહીને, મુગતે ગયા તતકાળ ૬૫
ધન ઝાળી મયાળી, ઉવીયાલાદીક સાધ
સ્યામ ને પ્રજુન, અનીરૂધ સાધ અગાધ. ૬૬
બળી સચનેમી દ્રઢ નેમી, કરણી કીધી વાદ

દશે મુમતે પોહોત્યા, જીનવર વચન આરાધ, ૬૭
ધન અરજુન માલી, કર્યો કદા ગ્રહ દુર.
વીરપે વ્રત લેઇને, સતવાદી હુવા સુર. ૬૮
કરી છઠ છઠ પારણા, ક્ષમા કરી ભરપુર,
છ માસા માંહી, કરમ કીયા ચકચુર ૬૯
વળી કુંવર એમતો, દીઠા ગોતમ સ્વામ;
સુણી વીરની વાણી, કીધાં ઓતમ કામ ૭૦
ચારીત્ર પાળી, પોહોત્યા સીવ પુર ઠામ,
ધુર આંદ મુંકાઇ, અનંત અકળ મુની નામ. ૭૧
વળીકૃશ્ન રાયની, અગર મઈખી આઠ;
પુત્ર વહુ દોયે, સંચીયા પુન્યના ઠાઠ. ૭૨
જાદવ કુળ સતીયા, ટાલ્યો દુખ ઉચાટ;
પોહોત્યા સીવ પુર મેં, એ છેત્રનો પાઠ. ૭૩
સરણીકની રાણી, કાળીયાદીક દસ જાણ;
દસે પુત્ર વીજોગે. સાંભળી શ્રી વીરની વાણ. ૭૪
ચંદન બાળાપે, સંજમ લેઇ હુવા જાણ;
તપ કરી દેહ ઝોંસી. પોહોત્યા છે નીરવાણ. ૭૫
નંદાદીક તેરે, સરણીક નૃપની નાર.
સંગલી ચંદન બાળાપે. લીધો સંજમ ભાર. ૭૬
એ નેવું જણાનો અંતગઢમાં અધીકાર. ૭૭
સરણીકાના બેટા, જાગીયાદીક ત્રેવીશ,
વીરપે વૃત લેઇને, પાલ્યો વીસવા વીસ. ૭૮
તપ કઠણ કરીને, પુરી મન જગીસ

દેવલોકે પોહોત્યા, મોક્ષ જાશે તજી રીસ ૭૯
કાકડીનો ધનો, તજી બત્રીસે નાર;
મહાવીર સમીપે, લીધો સંજમ ભાર. ૮૦
કરી છઠ છઠ પારણાં, આંબેલ ઉચ્ચીત્ત અહાર;
શ્રી વીરે વખાણ્યા, ધન ધનો અણગાર. ૮૧
એક માસ સંથારે, સ્વારથ સીધે પોહંત;
મહા વિદેહ ક્ષેત્રમાં, કરશે ભવનો અંત. ૮૨
ધનાની રીતે, હુવા નવે સંત;
શ્રી અનુત્રવવાઇમાં, ભાખી ગયા ભગવંત. ૮૩
સુબાહુ પરમુખ, પાંચ પાંચસે નાર,
તજી વીરપેં લીધો, પંચ મહાવ્રત સાર. ૮૪
ચારીત્ર પાળી, પાલ્યો નીર અતીચાર;
દેવ લોકે પોહોત્યા, સુખવીપાકે અધીકાર. ૮૫
સરણીકના પોતા, પોમાદીક હુવા દસ,
વીરપેં વ્રત લેઇને, કાઢયો દેહનો કસ. ૮૬
સંજમ આરધી, દેવલોકમાં જઈ વસ;
મહા વિદેહ ક્ષેત્રમાં, મોક્ષ જાશે લઇ જસ. ૮૭
બળભદ્રના નંદન, નીખડાદીક હુવા બાર;
તજી પચાસ પચાસ અંતે ઉરી, તામ દીયો સંસાર, ૮૮
સઉ નેમ સમીપે, ચાર મહાવ્રત લીધ,
સ્વારથ સીધે પોહોત્યા, હોશે વીદેહમાં સીધ. ૮૯
ધન ધનો ને સાળીભદ્ર, મુની સરાની જોડ
નારીના બંધન, તતક્ષણ નાખ્યા ત્રોડ. ૯૦

ઘેર કુટંબ કબીલો, ધન કંચનની ક્રોડ;
માસ માસ ખમણુ તપ, ટાળશે ભવની ખોડ. ૯૧
શ્રી સુધરમા સ્વામીના સીખ, ધન ધન જંબુ સ્વામ;
તજી આઠ અંતે ઉરી. માત પીતા ધન ધામ, ૯૨
પ્રભવાદીક નારી, પોહોત્યા શીવ પુર ઠામ,
સુત્ર પ્રવતાવી, જગમેં રાખ્યો નામ. ૯૩
ધન ઢુંઢણ મુનીવર, ક્રશ્ન રાયના નંદ;
સુધ અભીગ્રહ પાળી, ટાળી દીયો ભવ ફંદ ૯૪
વળી ખંધક રૂષીની, દેહ ઊતારી ખાલ;
પરીસો સહાને, ભવ ફેરા દીયા ટાળ. ૯૫
વળી ખંધક રૂષીના, હુવા પાંચસેહ શીશ;
ઘાંણીમાં પીલ્યા, મુગતી ગયા તજી રીસ ૯૬
સંભવ વીજય સીખ, ભદ્ર બાહુ મુનીરાય;
ચઉદ પુરવધારી, ચંદ્ર ગુપ્તી આણ્યો ઠાય; ૯૭
વળી આદ્ર કુમાર મુનીવર, થુળીભદ્ર નંદી ખેણ;
અરણીક એમંતો, મુનીશ્વરાની સેણ. ૯૮
ચોવીસે જીનના મુની, સંખ્યા હુવા અઠાવીસ લાખ.
સેહેસ અડતાલીસ ઉપર, સુત્ર પર્મપરા ભાખ. ૯૯
કોઈ આતગ વાંચો, મોઢે જયણા રાખ;
ઉઘાડા બોલે, પાપ લાગે વીપાક. ૧૦૦
ધન ગારૂદેવી માતા, ધ્યાવ્યો નીરમળ ધ્યાન;
ગજ હુદે પામ્યાં. નીરમળ કેવળ જ્ઞાન; ૧૦૧

ધન આદેશરની પુત્રી, બ્રામી સુદંરી દોય,
ચારીત્ર લેઈને. મુગતી ગયા સુખ હોય. ૧૦૨
ચોવીસે જીનની, વડી સીખણી ચોવીસ;
સતી મુગતે પોહોત્યા, પુરી મનની જગીસ ૧૦૩
ચોવીસે જીનની, સરવ સાધવી સાર;
આડતાલીસ લાખ ને, આઠસેહે સીતેર હજાર ૧૦૪
ચેડાની પુત્રી, રાખી ધરમ સુપ્રીત;
રાજેમતી વીજીયા, મ્રગાવંતી સુવનીત. ૧૦૫
પદમાવતી મણી રાયા, દ્રુપદી દવંદતી સીતા;
ઈત્યાદીક સતીયા, ગઈ જગાવરો જીત. ૧૦૬
ચોવીસે જીનના, સાધ સાધવી સાર;
ગયા મોક્ષ દેવલોકે, રૂદયે રાખી ધાર; ૧૦૭
એણે અઢી દ્વીપમાં, ધરઢ તપસી બાળ.
સુદ્ધ પાંચ મહાવ્રત ધારી, નમો નમો ત્રણ કાળ. ૧૦૮
એ જતીયા સતીયાનાં. લીજે નીત પ્રતી નામ!
સુખે મન ધ્યાવો; એહીજ તરણારો ઠામ. ૧૦[illegible]
જતીયા સતીયા સું, રાખી ઉજવળ ભાવ;
એમ કહે રૂષી જેમલજી, એહી તરણારો નાંવ. ૧૧૦
સંવત અઢાર ને, વર સાતો સીરદાર;
શેહેર ઝાલોરમાં, એહ કહયો અધીકાર. ૧૧૧

શિદ્ધ ભગવંતની સ્તુતી.

હરી ગીત છંદની ચાલ.

જગત ભૂષણ વિગત દૂષણ, પ્રણવ પ્રાણીનિ રૂપકં,
ધ્યાન રૂપ અનુપ ઉપમં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૧
ગગન મંડલ મુક્તિ પદમં, સર્વ ઉદ્ધનિવાસિનં
જ્ઞાન જોતિ અનંત રાજે, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૨
અજ્ઞાન નિંદ્રા વિગત વેદના, દલિત મોહ નિરાયુકં,
નાગ ગોતમ અંતરાયં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૩
વિકટ ક્રોધા માન યોધા, માયા લોભ વિસર્જનં;
રાગ દ્વેષ વિમુદ્રિત અંકુર, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૪
વિમળ કેવળ જ્ઞાન લોચન, ધ્યાન સકલ સમીરિતં;
યોગિના મતિ ગમ્યં રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૫
સુસ મય સમકિત દૃષ્ટિ જિનકી, સોહિ યોગ અયોગિકં;
યોગિના મતિ ગમ્ય રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૬
યોગ મુદ્રા સમ સમુદ્રા, પુરિ પલ્યંકા સનં;
યોગિના મતિ ગમ્ય રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૭
ચંદ્ર સૂરજ દિપ મનકી, જોતિ યેંનઉલંધિતં;
તે યોતિથી કોઈ અપરં યોતિ, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૮
સિધ તીર્થ અતીર્થ સિધા, ભેદ પંચ દશાદિકં
સર્વ કર્મ વિમુક્તિ ચેતન, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૯

એક માંહિ અનેક રાજે, એક માંહ એ કિકં;
એક અનેકકીનાંહિ સંખ્યા, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૧૦

અતુલ સુખીકી લેહેરમાં પ્રભુ. લીન રહે નિરંતરં;
પરંબ્રહ્મ જ્ઞાન અનંત દર્શન, નમો સદ્ધિ નિરંજનં ૧૧

અજર અમર અલખ અનંતં, નિરાકાર નિરંજનં;
ધર્મ ધ્યાનથી સિદ્ધ દર્શન, નમો સિદ્ધ નિરંજન. ૧૨

સોળ શતીઓના નામ.

આદિનાથ આદે વીરજીને વંદી, સફળ મનોરથ કીજીએએ
પ્રભાતે ઉઠીને મંગલીક કામે, સોલ સતી નામ લીજીએએ, ૧

બાળ કુંવારી જગ હેતકારી. બ્રહ્મી ભરથની બેનડીએ;
ઘટઘટ બ્યાપીક અક્ષર રૂપે. સોળ શતીમાંહે જે વડીએ. ૨

બાહુબળ ભગની શતી શિરોમણી, સુંદરી નામે રિખભ સુતાએ;
અગસરૂપી ત્રિભુવન માંહી, જેહ અનોપમગુણુ જોતાએ. ૩

ચંદન બાળા બાળપણેથી, શિયળવંતી સુધ શ્રાવિકાએ;
અડદના બાકુળા વીર પ્રતિલાભ્યા, કેવળ લહી વ્રત ભાવિકાએ ૪

ઉગ્રસેન ધુઆ ધારણીનંદન. રાજેમતી નામ વલભાએ;
જોબન વીશે કામને જીતી, સંજમ લઇ દેવ દુલભાએ. ૫

પંચ ભરથારી પાંડવ નારી, દ્રુપતી તનઆ વખાણીએએ
એકસો આઠે ચીવર પુરાણું, શિયળ મહિમા તસુ જાણીએએ ૬

દશરથ નૃપની નારી નીરોપમ, કૌશિલા કુળ ચંદ્રિકાએ;
શિયળ શલુણી રામ જનેતા પુન્ય તણી પ્રનાલીકાએ.
કોશંબીક ઠામે સંતાનિક નામે રાજ કરે રંગ રાજીઓએ:
તશઘર ઘરણી મૃગાવતી સતી સુરભુવન જસ ગાજીઓએ.
સોળસા સાચી શિયળ ન કાચી રાચી નહીં વિખયા રશેએ
મુખડું જોતાં પાપ પુલાએ નામ લેતાં મન ઉલસેએ.

રામ રઘુવંશી તેહનીકાગની જનક સુતા સીતા સતીએ;
જગ સહુ જાણોધીરજ કરતાંઅનળ શીતળ થયો શીયળથીએ ૧૦

કાચે તાંતણે ચારણી બાંધી, કુવા થકી જળ કાઢીઓએ;
કલંક ઉતારવા સતીત સુભદ્રા, ચંપા બાર ઉઘાડીઓ એ. ૧૧

સુરનર વંદીત શિયળ અખંડિત, શીવા શીવપદ ગામનીએ;
જેહને નામે નિર્મળ થઈએ, બલહારી તસ નામનીએ; ૧૨

હસ્તિનાગ પુરે પંડુરાયની, કુંતાં નામે કામનીએ;
પાંડવ માતા દશે દશારની, બેનાં પતિવ્રતા પદમનીએ. ૧૩

શિયળવંતી નામે શિયળવંતી ધારણી, ત્રીવધે તેને વંદીએએ;
નામ જપંતાં પાતક જાએ, દર્શન દુરતન કંદીએએ. ૧૪

કાકંડી નગરી નળ નરંદની, દમયતી તશ ગેહનીએ;
સંકટ પડે શિયળજ રાખો, ત્રિભુવન કીર્ત્તિ તેહનીએ. ૧૫

અનંગ અજીતા જગ જન પુજીતા, પુફચુલાને પ્રભાવતીએ;
વિશ્વ વિખ્યાતા કામિતદાતા. સોળમી સતી પદ્માવતીએ. ૧૬

વીરે દાખી શાસ્ત્રે શાખી, ઉદય રતન ભાસે મુદાએ;

વેણુલોવાતાં જેનર ભણુશે, તે લેશે સુખ સંપદાએ. ૧૭

સુભદ્રાની સઝાય.

મુનીવર સોધેરે ઇરજા, જીવના જતન કરંત
તરણું ખૂત્યું આંખમાં, નયણે નીર ઝરંત. ૧
કલ્પવૃક્ષ જેણે ઓળખ્યો, આંગણે ઉમોરે; જેહ;
જીભે તરણું કાઢીયું, સાસુને પડોરે સંદેહ ૨
તે સજ્જનસું કીજીએ, જેણે કુળ લાગે લાજ;
પુત્ર વહુ સોના સમી, નહીં અમારે કાજ. ૩
ગુણ વિણસી ગુણ લાકડી, ગુણ વિણ નાર કુનાર,
મન ભાંગો ભરતારનો. નહીં અમારે ઘરબાર, ૪
પીઉ વચન શ્રવણે સુણી, સતી મન ચિંતવે એમ
જીન ધર્મ કલંક જાણી કરી, કાઉસગ કીધોરે તેમ. ૫
ઈંદ્ર તણું આસન ચળ્યું, સતી શિર આવ્યું રે આળ,
પોળ જડાવું નગરની, તારે ઉતરશે ગાળ. [illegible]
ભુંગળતો ભાંગે નહીં, ઘણુ ન લાગે ઘાય.
ચંપા પોળ ન ઉઘડે, આકળ વ્યાકુળ થાય. ૭
આકાશે ઉભા દેવતા, બોલે એહવારે બોલ,
સતી જલ સીંચે ચારણી, તારે ઉઘડશે પોળ. ૮

રાજા મન આણંદીઓ, નગર ઘણીછે નાર;
અંતે ઉરછે માહરો, સતી શિરોમણી સાર. ૯

અંતે ઊર કીધું એકઠું, કૂવા કાંઠે નહીં માગ;
કાચે તાંતણે ચારણી ત્રૂટી જાયે ત્રાગ. ૧૦

અંતે ઉર થયું દયામણું, રાંજા થયો નિરાશ;
મોટીપણું મનમાં રહ્યું. ધિગ વજ્યોધર વાસ- ૧૧

નગરી પડો વગડાવીયો, વસ્તી દીસે હેરાન;
પ્રજાને પીડા ઘણી, કોઇ દીયો જીવતદાન. ૧૨

પડો આવ્યો ઘર આંગણે નગરી હાલકલ્લોલ;
જો માતા અનુમત દીઓ, તોહું ઊધાડું રે પોળ. ૧૩

વલી વલી વહુવર સું કહું, નહીં નિર્લજને લાજ;
નવકુલ નાગ નાશી ગયા, આવ્યુ કીકડે રાજ. ૧૪

દોશ તે દીજે કર્મને કળંક ચઢાવ્યુરે માય;
પડો છબી ઉભી રહી, જઇ સંભળાવ્યો રાય, ૧૫

વેગેતે જઇરે વધામણી, રાજા નહીં વિશ્વાસ;
પ્રતક્ષ જુઓ એ પારખું, જઇ કરો તાપસ. ૧૬

સુખાસન બેશી કરી, આવી જીહાં છેરે કુંપ;
વદન પુનમ ચંદસો, દેખી હરખ્યો ભુપ; ૧૭

રાજા મંન આણંદીયો, હૈડે હરખન માય,
પ્રજાને પીડા ઘણી, સાર કરો મોરી માય. ૧૮

અવર પુરૂષ બંધવ પિતા, સતી મન કામા સોય;

માનવ સહુ મેડીયે ચડી,સતી જુએ સહુ કોય ૧૯
કાચે તાંતણે ચારણી. સતી કલા ચઢી સોલ;
કામની કુંપ જલે ભરી ઉઘાડી ત્રણ પોળ. ૨૦
કોઇ પીયર કોઈ સાસરે, કોઈ હોશે માને મોસાળ
ચોથી પોલ ઉઘાડશે, જે હોશે શિયળ ચોસાલ. ૨૧
ચોથી પોળ ઉઘાડશે, જે હોશે શિયળ નિકલંક,
સુરનર હોજો સાખીયા,સુભદ્રાએ ટાલ્યું કલંક ૨૨
નાક રહ્યું નગરી તણું, ગામ ઊતારીરે ગાળ;
રાય રાણા પ્રશંશા કરે, સતિય શિરોમણ સાર. ૨૩
નર નારી જે પાળશે, તે તરસેરે સંસાર;
સિદ્ધ તણાં સુખ પામશે, અમર તણો અવતાર; ૨૪
સંઘો કહે શિયળ સતી, મહીલાયે રાખ્યોરે નામ;
ઘણુ કેરાં દુખડાં, રહેશે સોના કેરે ઠામ, ૨૫

ચોવીસ તિર્થંકરનાં નામ.

પ્રભાતિયું.

શ્રીરીખભ અજીત સંભવ સ્વામી, અભીનંદનજી અંતરજામી;
રાગદ્વેષદ્રોય ક્ષય કરણા, વંદુ સોળે જીન સોવન વરણા. ૧
સુમતજીને સુપાસો પ્રભુ, મુક્તિ ગયા મેટી ગર્ભાવાસો;
દુર કીયા જરમાણુ મરણા, વંદુ સોળે જીનસોવન વરણા. ૨
શીતળ શ્રેયાંસ જીનદોએ, પ્રભુ ચૌદે રાજ રહ્યા જોઇ;
વિમલ સુમતી નીરમલ કરણા. વંદુ સોળે જીન સોવન વરણા; ૩
અનંત નાથજી અનંત જ્ઞાની, જીસું મનરી વાતો નહીં છાની;
ધર્મજીરો ધ્યાન ફદેધરણા; વંદુ સોળે જીન સોવન વરણા. ૪
શાંતીનાથજી સાતાકારી, કુંથુનાથજીરી જાઉં બલીહારી;
અરનાથ આતમ ઉધરણા, વંદુ સોળે જીન સોવન વરણા. ૫
મહિમા ઘણો નેમીનાથ તણો, મહાવીરજી હુવા સાસનરા ધણી;
મે ઝાલી જારાં ચરણા, વંદુ સોળે જીનસોવન વરણા. ૬
પ્રભુરો સરીર સંપદા સુંદર સોહે, નીરખંતા નયન તુરત મોહે;
ચતુર નરરા ચીત હરણા, વંદુ સોળે જીન સોવન વરણા. ૭
પ્રભુજીની દીપ દીપ રહી દેહી, જીને સુરનર નીરખી રહ્યા કેઈ;
આંખ્યે તો દુઇ જાવે અમી ઝરણા, વંદુ સોળે જીન સોવનવરણા. ૮
પ્રભુજીરો મસ્તક લેઇ પગ નખતાંહી; જારો શરીર વખાણ્યો માહી;
ચારસંઘ લેવે શરણાં, વંદુ સોળે જીન સોવન વરણા; ૯
તીન લોકરો રૂપ પ્રભુજી પાયો, દુજી માવડી બેટા એસો નહીં જાઓ
જ્યારો ચોસઠ ઈંદ્ર ભેટે ચરણા, વંદુ સોલે જીન સોવન વરણા ૧૦

એક સમયે અરજ સુણજો સોલે. રૂપી રાયચંદજીઆયાઆપરેઓળે,
મારાઆવાગમણ દુઃખ દુર કરણા,વંદુ સોલેજીન સોવન વરણા. ૧૧
સંવત અઠારસેં છત્રીસ વરશે. કીયો નાગોર ચોમાસો ભાવસરશે.
જારો ભજન કીયાભવસાગર તરણાં,વંદુસોલેજીન સોવનવરણા.૧૨

શ્રાવકના એકવીશ ગુણ

૧ શરાવક કેવા છે, નવ તત્વના જાંણછે.

૨ શરાવક કેવાછે, કોઇની શાજ વાંછે નહીંઃ.

૩ શરાવક કેવાછે, કોઈનાં ચળાવા ચળે નહીં.

૪ શરાવક કેવાછે, કરણી કરતુત કરે પણ ધરમનાં ફ-ળનો સંદેહ આણે નહીં.

૫ શરાવક કેવાછે. શાધશાધવીની દુગંછાં ન કરે.

૬ શરાવક કેવાછે. નીગરંથ પરવચનનાં જાણછે.

૭ શરાવક કેવાછે, હાડહાડની મીજાએ રંગલાગાછે.

૮ શરાવક કેવાછે, માહા નાંઆઇવંતછે.

૯ શરાવક કેવાછે, ફટક રતન જેમ નીરમળ તેમ શરા-વક હઈઆને વીશે ઉજળા નીરમળા છે.

૧૦ શરાવક કેવાછે, અવંગુઅકેતા. દાંનશાળ તથા ઘ-રનાં બારણાં સદાઅ ઉઘાડાંછે.

૧૧ શરાવક કેવાછે, અપરતીતકારી ઘેર જાય નહી.

૧૨ શરાવક કેવાછે, આઠમ પાખી ચઉદશ અમાંવાશનાં અપવાશ તથા પોશા તથા પડીકમણા તથા ચોવીયાર રાત્રી ભોજનને તીવોઆરનાં કરનાર છે.

૧૩ શરાવક કેવાછે! બારે ભેદે તપશાના કરનાર છે.

૧૪ શરાવક કેવાછે! આરંભ પરીધરેથી કાંઈક નીવરતાછે. ને કાંઇક નથી નીવરતા.

૧૫ શરાવક કેવાછે! પચણાં પચાવણાંથી કાંઇક નીવરતાછે ને કાંઈક નથી નીવરતા.

૧૬ શરાવક કેવાછે! કરણાં કરાંવણાથી કાંઈક નીવરતા છે ને કાંઇક નથી નીવરતા.

૧૭ શરાવક કેવાછે! પાપ કરમ થકી કાંઇક નીવરતા છે ને કાંઈક નથી નીવરતા.

૧૮ શરાવક કેવાછે! પરજીવ દુરબળનાં અનુકંપાવંત છે.

૧૯ શરાવક કેવાછે, કુટણાં પીટણાં થકી કાંઇક કાંઈક નીવરતા છે ને કાંઇક નથી નીવરતા.

૨૦ શરાવક કેવાછે. પાંચઈંદરીનાં વીખે વીકારથી કાંઇક નીવરતા છે ને કાંઇક નથી નીવરતા.

૨૧ શરાવક કેવાછે, શાવજ કરણી એટલે પાપથકી કાંઇક નીવરતા છે. ને કાંઇક નથી નીવરતા.

એ એકવીશ ગુણે કરી સંપુરણ હોય તેને શ્રી ભગવંતે શુધ શાવક કહયા છે.

શ્રી શીલ સુંપનાં ચોથા આરાને છેડે શ્રી ચંદ્ર ગુપત રાજાને લાગા તેહેનો અર્થ શ્રી ભદર બહુ સ્વામી ચાર ગનાન શહીત હતા તેગને કહુ કે આ સરવે પાંચમા

આરામાં થશે તે કહે છે.

૧ કલપ વ્રક્ષની શાખા ભાગી દીઠી તેણે પરભાવે સ્વામી શું હોસે. હે ચંદ્રગુપ્ત રાજા પાંચમા આરાને વીશે કોઇ મોટકો રાજાદીક જઈન ધરમ પામશે નહી.

૨ આકાશે સુરજ આથમતો દીઠો તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોસે. પાંચમા આરામાં કેવળગ્નાન ઉપજશે નહી

૩ ચંદ્રમામાં ચારણી પેઠે છીદર દીઠાં તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોસે. હે ચંદ્રગુપ્ત જઇન મારગ ચારણીની પેરે ચળાશે. જઇન મારગને વીશે જુદા જુદા ભેદ તથા મત ઘણા પડી જાસે.

૪ આકાસે ભુતનાં ચેન દીઠાં તેને પ્રભાવે સ્વામી સું હોશે. હે ચંદ્ર પાંચમાં આરામાં કુગરૂ કુદેવની માનતા તથા આડંબર ઘણો ચાલશે.

૫ બારફીણો શરપ દીઠો તેણે પ્રભાવે સ્વામી સું હોશે. હે ચંદ્ર પાંચમો આરો થોડો જાતાં. બાર દુકાળી માહાકાળ પડશે તેમાં સઘળી મોંઘવારી થાસે.

૬ વિદ્યાધર વમાન મુકી પાછા વળતા દીઠા તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર પાંચમાં આરામાં શાધશાધવી ને લબધો ઊપજશે નહી.

૭ કમળ પુલ્ન ઉકરડે ઉગતું દીઠું તેણે પ્રભાવે સ્વામી સું હોશે. હે ચંદ્રગુપત પાંચમા આરામાં નીચની શેવા આકરી ઊંચ વરણ કરસે.

૮ અંધારે આગીઆનું અજવાળુ દીઠું. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે. હે ચંદ્ર પાંચમા આરામાં ભરત ખેત્રને વીશે જૈન ધરમ થોડો રેહેશે.

૯ મોટું સરોવર સુકું દીઠું. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર. પાંચમા આરામાં જૈનધરમ દક્ષણમાં થોડુક અલ્પ પાણી દીઠું દેશમાં થોડોક રેહેશે.

૧૦ કુતરાને સોનાની થાળીમાં ખીર ખાતો દીઠો. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર પાંચમા આરામાં ઉંચ વરણની લક્ષ્મી નીચને ઘરે જાસે.

૧૧ હાથી ઉપર વાંદરાને ચડતો દીઠો. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર પાંચમા આરામાં ઉંચવરણ હીંદુનું રાજ મલેચ નીચને ઘરે જાશે.

૧૨ સમુદરને મરજાદા લોપતો દીઠો તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર પાંચમા આરામાં રાજા અધરમી અનાધવંત નીરદય થશે.

૧૩ મોહારથે નાના વાછડા જુતતાં દીઠાં. તેણે પ્રભાવે સ્વામી સું હોશે હેચંદ્ર પાંચમા આરામાં મોટા ક્ષત્રી આદીકરાજાનો ધરમ તે જૈનધરમ વણીકને ઘરે જાશે.

૧૪ રતનનું તેજ ઝાંખું દીઠું તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોસે હે ચંદ્રગુપ્ત પાંચમા આરામાં જૈનધરમનો શને-

ઙ રાગ થોડો થોડો અલ્પ રહેશે.

૧૫ રાજાના કુંવરને બળદ ઉપર ચઢતો દીઠો તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હેચંદ્ર માંહોમાંહી સગાં સબંધી તથા ભાઇ સંબંધને રાગ સનેહ થોડો રહેશે.

૧૬ માવત વીના બે કાળા હાથીને વઢતા દીઠા. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્રગુપત રાજા. તેણે પ્રભાવે પાંચમા આરામાં જોઈતા મેહ વરસશે નહી. મનુષ્યમાં છળભેદ કપટ ઘણું ઘણું વધતું જાશે.

શામાયકના બત્રીસ દોષ.

મનના દોખ લખ્યા છે.

૧ અવીવેક છાંડવો.	૬ નીઆણું ન કરવું.
૨ જશ કીરતીનો વાંછવો.	૭ ફળનો સંદેહ ન ધરવો.
૩ લાભનો વાંછવો.	૮ અવીનય ન કરવો.
૪ ગરવ છાંડવો.	૯ રોશનો કરવો.
૫ ભય છાંડવો.	૧૦ ભગતી ન ચુકવી.

વચનના ૧૦

૧ કુવચન ન બોલવું.	૬ કળેહવંચન નબોલવું.
૨ રેહેસ્તકારી ભાષા ન બેલવી	૭ વીકથા ન કરવી.
૩ ઉલઠનો બોલવું.	૮ હાંસી કતોહલ ન કરવું
૪ આપછંદી વચનનબોલવું	૯ અતી ઉતાવળુ ન બોલવું.
૫ વચનનો સંક્ષેપ ન કરવો.	૧૦ જાવું આવવુ ન કરવું.

કાયાના બાર

૧ પલોઠી ન વાળવી.
૨ પગ ઉપર પગ ન ચડાવવો.
૩ એક ઠેકાણે બેસવું.
૪ ઘરનુ કામ ન કરવું.
૫ અંગ ઉપાંગ ન મરોડવું
૬ ઓઠીંગણે ન બેસવું.
૭ આળસ ન મરડવી.
૮ ટાચકા ન ફોડવા.
૯ શરીરનો મેલ ન ઉતારવો.
૧૦ ખરજ ન ખણવી.
૧૧ શરીર ચંપાવવું નહીં.
૧૨ નીંદ્રા ન કરવી.

એ રીતે દોશ ટાળી સમાયક કરવી.

લાવણી ગુણકાની

ભર દરીયામાં હમેશ નાહાતે, કાદવ કપડાં કયું ધોતા;
પ્રતિવરતા ઘેર નાર પદમણી, ગુણકાશું મન કયું મોહતા.
એ આંકણી. ભા૦ ૧
ખાય પીએ ને મારે ખાસડાં, સંચ્યા માલ મુરખ શું ખોતા;
હંસ સભામાં કયુ ન બેઠા, બગલા સાથે ખાય ગોથા. ભા ૨
આંબ વરણુકી છાંય છોડકે, આકકી છાંયમે કયું સોતા;
ઉગેઉને તો કયુ ન બોતા, જાય આગમે કયું ખોતા. ભા. ૩
સરાદ સરાવતે કંઇ જુગ વહી ગયા, મુવા પછી મુખ કયું જોના;
આવ્યા મનુષ્યકું આદર ન દેતા, મુઆ બાપકું કયું રોતા. ભા૦ ૪
સાચી બંનગી કરસે સાહેબકી, અગર લેખ તેરા તોતા;
તસ પરતાપે ભણે ખીમદાસ, એ અવસર ફીર નહિ હોતા.
ભર દરિયામાં હમેશ નાહતે, કાદવ કપડાં કયું ધોતા;
પતિવરતા ઘેર નાર પદમણી, ગુણકા શું મન કયું મોતા. ૫

પરનારીની સજાય.

સુણ ચતુર સુજાણ પરનારીશું પ્રીત કબુ નવ કીજીયે;
મારા વાલાજી દેખી પ્યારી નાર હઇયે નવ રીઝીયે. ૧
જેને પર નારીશું પ્રીતલડી, તેને હઇયે રૂધણ થાય ઘણી;
તેને કુળ મરજાદા નવ ગણી, સુણ૦ મારા૦ ૨
વાલા સાંજ પડેને રવી આથમે,
એનો જીવ ભમરાની પેરે ભમે;
તેને ઘરનો ધંધો નવી ગમે. સુણ૦ મારા૦ ૩
તારી લજ્જા જાશે નાત જાતમાં,
પછે હલકા પડશો સઊ સાથમાં;
પછે રેહેશે ધુગાડો હાથમાં. સુણ૦ મારા૦ ૪
તું જઇ વળગ્યો છે દુત્તીને,
તારૂં ધન માલ લેશે લુટીને;
પછે રહીશ હઇયું કુટીને. સુણ૦ મારા૦ ૫
તુંતો બેઠો મુંછો મરડીને,
તારૂ કાળજડુ લેશે કરડીને;
તારૂં લોહી માંસ લેશે ઉતરડીને. સુણ. મારા. ૬
તને પ્રેમના પ્યાલા પાઇને,
તારા વસ્ત્ર લેશે વાઈને;
પછે ખોખુ કરશે ખાઇને. સુણ૦ મારા૦ ૭
વાલા પરમંદીરમાં પેશીને,
તમે પર સેજાપર બેશીને;

તમે વાત કરો દલ વાસીને. સુણ૦ મારા૦ ૮
વાહાલા પરણ્યા થકી પ્રીતે વળી.
તાહારૂં માથુ વઢાવે પરનારી;
તું તો નિસચે જાણજે નિરધારી. સુ૦ મારા૦૯
વાહાલા ભોરંગ થકી તો શેજે ડરીએ,
એમ પર નારીને પરહરીયે;
તો નરકાદિકમાં નવ પડિયે. સુણું૦ મારા૦૧૦
વાહાલા નથી ઉતરવાનો આરો,
તમે જીતી બાજી કંઈ હારો;
વાહાલા સામો છે જમનો મારો. સુ૦ મા૦ ૧૧
વાહાલા શંકર કહે સત માનોને,
તમે રૂદે કમળમાં જાણોને;
તમે ધરમ ધ્યાંન ચીત આણોને. સુણુ ચતુર
સુજાણુ પરનારીશું પ્રીત કબુ ન કીજીએ;
મારા વાહાલાજી દેખી પ્યારી નાર હઇયે નવ
રીજીયે, ૧૨

રાગ કેરબો.

જોબના જોર ભયોજી;
વારૂ તારા વીખીઆની સંગે મત જાઓ,
જોબના જોર ભયોજી; એ આંકણી
નારીતે નાગણુ સરખીરે;

ઊનકો એહ સભાવ;
વણ ખાધે વીખ નીપજેરે;
નારીનરગલેઇજાએ; જોબના; વારૂ; જોબના; ૧
નારીતે નરગનો દીવડોરે;
પુરસ પતંગીઓ જાંણુ;
તેને દેખી દાહાઝે સહુરે;
જીવે જે વરલાજી કોએ; જોબના; વારૂ; જોબના ૨
આ સનસારછે કારમોરે;
દીશેછે આલપંપાલ એવુ જાણીને તમે ચેતજોરે;
જેગ નાંખી માંછલડે જાલ;
જોબના; વારૂ; જોબના, ૩
માતા પીતા ભાઈ બેનડીરે;
કુંટબ તણો પરીવાર;
વલતી વેલાનું સઊ સચુરે;
પછે કીધો છેલાંબો જુહાર; જોબના; વારૂજોબના; ૪
દેહી લગી સગી આસીરે;
સેરી વેલાવણ સગી માત;
સેમાડા લગણ સજન ભલુરે;
પછે હંસ એકલડો જાઆ; જોબના; વારૂ; જોબના; ૫
આઠમ પાખી નવી ઓલખીરે;
જીવે બોળા કીધાંછે કંમ;
સંત મુંનીસવર ઇમ ભણેરે;

જીવને નગગણી વાર;
જોબના જોર ભઓજી;
વારૂ તારા વીખીઆની સંગે મત જાઓ
જોબના જોર ભયોજી;

ધના અણગારની સજાય.

નાર બત્રીસે તજી રંભાસ્રી;
નેસુણુહો વીરજીની વાણી;
તાગ બત્રીસે ક્રોડ પરીગરો;
અતોલ વેરાગ મન આંણી;
મુંની વરધનાજી માહરાજ થારી કરણી વીરેખાણી; તપસી ધ-
નાજીહો મહારાજ થારી કરણી વીરે વખાણી ૧
માત પીતા તરીઆ સુત બંધવ;
છોડો સહુ પરીવારો;
આ સંસારનું અથીર જાંણીને;
પછે લીધો સંજમ ભારો; મુંની; પ્તસી, ૨
દુકર દુકર કરણી કરીને;
સાધપણો દીપાવો;
ધન ધન ધના મુનીવરજી;
જન મારગ અજુ વાધ્યો, મુની, પ્તસી; ૩
બેલે બેલેજી કીઓ પારણોને;
લીયો ખાંરોના અહારપાણી;

ચઊદ સહસ મુંનીવર માંહી;
સોભા અધકેરી આંણી; મુન; ત્પસી૦ ૪
નવ માસ લગી સંજમ પાળીને,
દેહીની મમતા ગઠાડી;
તેહનો વરણુવ નવમા અંગમાં;
શ્રીજીનરાજ શ્રુણાઇ; મુની; તપસી: ૫
પાદો ગમન કીધો સંથારો;
નેઅતી સંગતા મન આંણી;
ધન ધન ધના મુનીવરજી;
મનીખ જનમ લે આણી; મુની; તપસી; ૬
સવારથ સીત્રમાં જઇને ઉપના;
નેતે ત્રીસ સાગર આઊ જાંણો;
ચોસઠ મણનું મોતી લટકે;
પુન તણા ફળ જાંણો; મુની; તપસી: ૭
તાંહાંથી ચવીને ગાહાવદેવમાં;
નર અવતાર લે આંણી;
જ્ઞાન દરસણ ચારીત્ર તપ ઊતકષ્ટો
થી વરસો શીવરાણી; મુની; તપસી ૮
સંવત ૧૮ વરસ પચાસે.
કીયો નાગોર શેહેર ચોમાસો.
કારતક વદ ૭ ગુરુ ગાઆ,
પુજય જેમલજીની પાસો મુની તપસી૦ ૯

અથ શ્રી બાહુબલની સજાય.

રાજ તણા અતી લોભીઆ, ભરત બાહુબલ ઝુઝેરે;
મુઠી ઊપાડી મારવા, બાહુબલ પ્રતી બુઝેરે;
બંધવ ગજ થકી ઊતરો, ગજ ચડે કેવળ ના હોસેરે;
વીરા માહારા ગજ થકી ઊતરો, ૧ બ્રેમી સુંદરી ભાખેરે;
રીખવ જીનેસ્વરે મોકલા, બાહુબલ તમ પાસેરે; બંધવ; વીરા; ૨
બરસ દીવસ કાઊસગ રહા, વેલડીએ વીંટાણારે;
પંખીએ માળા ઘાલીઆ, સંતાપે સુકાણારે; બંધવ ગજ વીરા; ૩
લોચકરી ચારીત્ર લીઓ. વળી આવ્યો અભીમાનોરે. લગુ બં-
ધવ વાંદુ નહી. કાઊસગ રહ્યા ધુપ ધાનોરે. બંધવ૦ વીરા૦ ૪
સાધવી વચને સુણી કરી. ચમકાચીત મોઝારેરે. હઅગઅ
રથ સહુ પરહરા. એકને રહો અભીમાનોરે. બં૦ ગજ વીર. ૫
સાધવી વચને વેરાગીઓ. મુકો નીજ અભીમાંનોરે. પાઅ
ઉપાડયો વાંદવા. પામ્યા કેવળ જ્ઞાનોરે. બં૦ ગજ વીર. ૬ પોતા
કેવળી પરખદામે. બાઉબળ રૂષીરાઅરે. અજરઅમર પદવી
લહે. સામ સુંદર વંદેપાઅરે. બંધવ ગજ થકી ઉતરો ગજ
ચડે કેવળના હોસેરે, વીરા માહારા ગજથકી ઉતરો. ૭

ચમરી ઇંદરની સજાય,

કરમ ન છુટેરે પરાણીઆ એ દેશી.

વીરજીનેસર વાંદીએ, પામીએ ભવનોરે પાર;
જેથી સુખ સંપત થસે, રોગ જાસે તતકાળ; વી૦ ૧

હેવો વીરનો મહીમાયછે, તે સુણજો ધરી કાન;
દરષ્ટાંત આપુ હુ સોભીતું, જાંણે સહુ સંસાર; વી૦ ૨
ચમરી ઇંદ્રરે દેવતા. બેઠો સભા સમેત;
મનમાં ઉલટ આવીઓ, જોઊ સક્રો નરેસ; વી૦ ૩
હેવું મનમાંરે ચીંતવી, આપ ઉઠો ત્રતકાળ;
દેવતા સઘળા તે ઈમ કહે, કીહાં જાસો માહારાજ; વી૦ ૪
તવતે બોલ્યા ઈંદર ઘણો, જઇશુ સક્રીને પાસ;
ત્યારે ના કહે દેવતા, સાર નઇ મહરાજ વી૦ ૫
સહુ નારે કેહેતા રહા, આપ ઊઠા મહારાજ;
કોઇનું વાર્યું તે નવ કરૂ, ચાલ્યા પોતે ત્રતકાળ; વી૦ ૬
જતાં વીચાર ઊપનો. સરણુ રાખુ સુભ પાસ;
હેવુ ધારીને વીર કને, આવા સરણાને કાજ; વી૦ ૭
આવીને વીરજીરે વાંદીઆ, સરણું લીધુ સુભ પાસ;
સરણું લેઈને ચાલીઆ; સક્રીની સભારે માંહી; વી૦ ૮
સક્રી ઇદ્રરે દેવતા, બેઠા સભા સમેત;
તીહાં ચમરીરે આવીઓ, કઊતક કરીયુંરે એક; વી૦ ૯
આવીને કઊતક તીહાં કરૂ, સાત આઠ તાડવાની કાએ;
વકરે થકી રૂપ બદલાયું, બીહવડાવા દેવરાબ; વી૦૧૦
બીહવા લાગોરે નરપતી, આતે આવીઓ કોણ;
કોઈ દીન પણુ જોઓ નથી, પરગટ થઓછે ઓણ વી૦ ૧૧
એટલે તે અપોક કીઓ, નજરે સરવેરે જોઅ;
જોતાં જોતાંમાં દેખાઓ. એતો ચમરીઓ હોય વી૦ ૧૨
એટલે તે નરપતિ ઉઠાઆ, મારૂ પાપીને આજ;

માહારો અસાતના એણે કરી, ઉઠા મારવા કાજ. વી૦ ૧૩
એવું ધારીને નરપતિ, મુકીયુ વજર ચક્ર;
એહ પાપીનું શીશ છેદીએ, ક્રોધે ભરો બહુ ત્રત. વી૦ ૧૪
એટલે તે ચમરીઓ નાશીઓ, ગયો વીરજ પાસ;
કંથુવો થઇ પગ નીચે રહો. રહો છાનો થઇ દાસ. વી૦ ૧૫
એટલે ચક્ર તે સ્થંભીયું, સરણા તણો પસાય;
અચરીજ પાંમ્યો તે નરપતી, કુંણુ કૌતક થાય; વી૦ ૧૬
એટલે તે અપોક મુકીઓ, ચોત્રફ ચોકસ કીધ;
ખબર પડીરે તેહને, સરણું વીરજીનું લીધ; વી૦ ૧૭
સક્રી ઇંદ્રરે આવીઆ, વંદા વીર જીનરાજ;
હું અભેદાંનરે દેઊછું, સરણા તમારી કાજ; વી૦ ૧૮
એમ કહીને પાછા વળય, ગઆ સભાસમેત;
એટલે ચમરીઓ નીકલો, વંદા વીર નરેસ, વી૦ ૧૯
વાંદી નેરેતે એમ કહે. હું ઊગરો તંમ સરણ,
મેહેંજો સરણું નવી લીધું, તો આ વખત મુજ મરણ વી૦ ૨૦
એમ કહીનેરે તે ગઓ, મલો સહોદર જેન;
એવું સરણું છે વીરનું, પ્રીતે રાખજો ગંન વી૦ ૨૧
હેવા મહીમા સરણા તણો, ઉગરો ચમરીરે રાય,
બીજા બહુ પણ ઉગરો. સુત્ર છેરે વીસ્તાર, વી૦ ૨૨
માટે મનમાંરે રાખજો; વીરજી કેરૂરે સરણ;
દુખ દાલીદર દુરજશે, આવું હોયજો મરણ, વી૦ ૨૩
સંવત ૧૯૧૬માં, શ્રાવણ સુકલ પક્ષ
તીથી આઠમને બુધ વાર, જોડ કાધી આંણી લક્ષ; વી૦ ૨૪

પુન્ય મોહોટારે જાંણીએ, ભગવાનજી ગુણ રત્ન;
માહાસતી મોહોટા વખાણીયે, પરમબાઇ સ્વામી વંતી વી૰ ૨૫
તેહેગનો શ્રાવક જાંણીએ, છગન બેહેચરદાસ;
જોડ કીધીછે જુગતસું, દીવસ ચડતે પ્રભાત, વી૰ ૨૬
ચુકો વીરને વાંદજો, પામસો ભવનો પાર;
તેથી સુખ સંપત થશે, દુખ નહી આવે લગાર, વી ૨૭

સતીઓનું તવન.

દુહા.

સરવે સરખા નર નહીં, સરવ સરખી નહીં નાર;
કંઈ ભુંડા ને કઇક ભલા, એમ ચાલ્યો જગ સંસાર. ૧
એક એક નારી એહવી, પહોંચી અવીચલ ઠામ;
નિસ્તારો હોય જીવનો, લેતાં નીત પ્રત્યે નામ. ૨
મોટી મોટી મહા સતી, પાલ્યો શિયલ આચાર;
કષ્ટ પડે કાયમ રહી, પહોંચી મોક્ષ દ્વાર. ૩
રમણ કુળની ધારણી, કહી જીનેશ્વર આગ;
આગમ અનુસારે કરી, કેટલીકના લહુ નામ. ૪

ઢાળ.

સુણજો સહુ નરનેરે નારી, નારીના ગુણછે ભારી;
ચતુરા જે અવગુણ દાખે, પણ સઘળા ગુનો એણ વાંખે.
જીહોલાલ સતીયોના નામ રસાળા. ૧
જારા ઈંદ્ર ચંદ્ર રખવાળા, જારા જાપ જપેજપ માળા.
જેથી લહીએ મંગળમાળા, જેહથી તુટે કર્મની જાળા; જી.સ૦ ૨

રાયકુંભ ઘરે મલ્લી જાઇ, છજાન ચલ્લી ઘરે આઈ;
પ્રતિબોધીને શિવપુર ચલ્લી, ધન્યધન્ય તિર્થંકર મલી. જી.સ૦ ૩
શ્રીમારૂ દેવાજી માતા, પુર્વભવ બાંધી સાતા;
કહી પ્રથમ જીનેશ્વર માયા, ગજ હોદે કેવળ પાયા. જી.સ૦ ૪
ચોવિસે જીનની માતા, કહી ત્રિભવન વિખ્યાતા;
જેણે એ રૂડા રત્ન પાયા. જેણે જગમાં નામ દિપાયા. જી.સ૦ ૫
શ્રીમાહાવીર દેવની માઇ, પુત્ર વંદણને આઈ;
જેણે છોડ દીયા અહફંદા, ધન ધન સતી દેવાનંદા. જી.સ૦ ૬
બ્રાહ્મીને સુંદરી બાઇ, બાહુબલ મુનીપે આઇ;
મુનીવર અહંકારમે આયા, દ્રષ્ટાંત દેઈ સમજાયા. જી. સ૦ ૭
અગ્ર મુખી ક્રશ્નની આઠ, લહી મુગત નગરની વાટ.
જેણે છોડયો. અથીર સંસાર, જેણે લીધો શંજમ ભાર. જી.સ૦ ૮
શ્રેણિક રાજાની રાણી, મન માંહી વૈરાગજ આણી;
તપસ્યાએ કાયા ખબર કીધી, તેતો કરી સંથારો સીધજી. સ૦ ૯
ચેડા નૃપની પુત્રી સાત, જેનો જગમાં જશ વિખ્યાત;
સતી હુધ ધર્મની જાણ, સાતેનેરે વીર વખાણ. જી. સ૦ ૧૦
ઈખુકાર લોભ મને આણી, ભગુનો ધન લીએ તાણી
જેણે હેત જગતસુ જાણી, પ્રતિબોધ્યોકમળાવતી રાણી
જી૦ સ૦ ૧૧
રાયે પુત્રી ચંદન બાલા, ભોયરે નાખી જડી દીયા તાળા;
શ્રી વીરને પારણો દીધ, સતીએ જગ જશ લીધ.
જી૦ સ૦ ૧૨
ગણી રથે જુગ બાહુ માર્યો, સરણા દઇ ઘણાને તાર્યો;
જેણે શિયળ પાળ્યો ઘણો નેહા, તેતો મોટી સતી મેણરેહા.

જી૦ સ૦ ૧૩

નળ ધરે દમયંતી નારી, જેને રાયે જુવટામાં હારી;
વળામેલી વનમોજાર સતીએ રાખ્યોછે શિયળઆચાર.

જી૦ સ૦ ૧૪

શ્રી વીરને વદણ આઇ, ભોજાઇને સાથે લાઇ;
જીણ વાણી સુણી અણુરતિ, સંજમ લીધો સતી જયંતી,

જી૦ સ૦ ૧૫

ગુફા માંહે ચીર સૂકાવ્યા. દેખી ચુકયા દેવરમુની રાયા;
જેણે હેત જુગત સુધ જાણી, પ્રતિબોલ્યો તે રાજુલરાણી

જી૦ સ૦ ૧૬

શ્રી રામચંદ્રજીની રાણી, રાવણે આપણે ઘેરજ આણી.
સતી તિહાં ધીરજ થપાણી, જેણે પાવક કીધો પાણીજી.સ૦૧
કાચે તાંતણે તાણી, ચાલણી જળ કાઢયો આણી;
ચંપાનગરીનો પોલખોલાણી, ધનસતીસુભદ્રા કેવાણી.જીસ૦૧૮
ભાવદેવ ચારિત્રથી ચુકયો, મહીલા સાથે મન ઢુકયો;
નાગીલાએ મુનીવરને પાળ્યો, પોતે શિઆળ અખંડીત પાળ્યો.

જી૦ સ૦ ૧૯

પાંચે પાંડવની, દ્રુપદીને લઇ ગયો ઉપાડી;
સતી સોયળ પાળીને સિધા, છઠ છઠ આંબીલ તપ કીધા.

જી૦ સ૦ ૨૦

વિજયશેઠને વિજયા શેઠાણી, ગુપ્ત શિઆળ પાળ્યો જાણી;
પ્રગટ હુવે તવ સંજમ લીધો, જેણે આતમ કારજ સાધો.

જી૦ સ૦ ૨૧

વપ્ર વિષય વચન તિહાંબોલે, સતી કષ્ટ પડે સત તોલે.
જી૦ સ૦૨૨
દેવકી નૃપ કૃષ્ણની માયા, જેણે આઠ રત્ન નિપાયા;
દીપે તેજ પ્રતાપ શવાયા, જેવા સુત્રે નામ લખાયા.
જી૦ સ૦ ૨૩
જંબુકુવરની નારી, આઠે કથા ચિતમે ધારી;
આઠે મર્ગાને મનો કીધો, પીઉ સંગે સંજમ લીધો.
કેઇક એણે ભવે સિધી, કેઇક શુરપદવી લીધી;
કેઈક તિર્થંકર થાસે, અંતે સરવે મુગતે જાસે. જી૦ સ૦ ૨૫
એણેજ ગમે નહોતજો નારી, તો કેમ કરત સંસારી;
વીર કહી ગયાછે ત્યાગા જેકોઈ જીન સાસનના રાગીજી.૦સ૨૬
નારીછે શિયળ નિધાન, દાનાદિક ગુણે પ્રધાન;
સઘળી સરખીં નહીથાય, કેઈક મોટી સતીકહેવાય. જી.સ૦૨૭
ધન્ય ધન્ય જે શિયળ પાળે, નિજ આતમને અજવાળે.
કહેકવીયણ શિયળ ગુણ ગાયા, હોજોસંઘનેસવાયા.જી૦સ૦૨૮

લાવણી.

કુગુરૂ ઓળખવાની.

સંસારમાં શું ગુરૂ સાર, ધ્યાનમાં ધરીયે;
પાખંડી ગુરૂનો પ્રસંગ, કદાપી ન કરીયે.
કરી ક્રીયાની કૂટીલાઇ, ભોળા ભરમાવે;
વળી વેગથી કરતો વાત, શાહાને સમજાવે.
ભામનીને ભણાવે ભાવ, એકાંત જો આવે;
દેઇ દેખી શાહા ઉપદેશ બધું લલગાવે;

કહે દીક્ષા વીણુ તે કેમ શીયળ સુખ વરીએ, પાખંડી. ૧
વળી વિધવાને વિશ્વાસ અતીશે આપે,
તવ વિહવળ થાયે ચીત વિરહ બહું વ્યાપે;
દે રંડાનીજ દામ થાપ લેઇ થાપે;
કરેં જે એહવાં કામ કુ ગતી કેમ કાપે;
દેખી એવા દુષ્ટ દુરથી ડરીએ, પાખંડી. ૨
રંગેલ કપડાંને રંગે રમણી થાય રાગી,
સદાયે ચાહે સાંગ લાલચ બહું લાગી;
વોહોરવા આવજો આજ સાહેબ શોભાગી.
ઘરધણી ગયો છે ગામ મુજથી શીખ માગી;
તેં માટે અનુકુળ લાભ અનુસરીએ. પાખંડી. ૩
ખોટા એહવા ખેલ અનેકજ ખેલે,
ચારીત્ર ચીંતામણી તેહ ઠોકરથી ઠેલે;
જ્ઞાની ખલ તે સુઢ મનથી મેલે,
તેજ તરે તતકાળ ફેલમાં નહી ફેલે,
વારા જસના વાસની વાતે વિમળ સુખ વરીએ.
પાખંડી ગુરૂનો પ્રસંગ કદાપી ન કરીયે. ૪

આર્યોને શીખામણની સઝાય.

એક અનુપમ શીખામણ ખરી, સમજી લેજોરે સઘળી સુંદરી;

ત્રુટક.

સુંદરી સેજે હૃદય હેજે, પરસંગે નવિ બેશિયે;
ચીત ચકાં ચુકી લાજ મૂકી, પરગંદાર નવિ પેશિયે;

બાહુ઼ોર હીંડે નારિ નિર્લજ, શાસ્ત્રે પણ તજવી કહી;
જિમ પ્રેત દ્રષ્ટે પડયું, ભોજન, જમવુ પણ જુગતું નહીં. ૧

ઢાળ.

પરશું પ્રેમેરે હશી નવિ બોલીએ, દંત દેખાડીરે ગુઝ નવ બોલીએ.

ત્રુટક.

ગુઝ ઘરનો પરની આગળ, કહો કિમ પ્રકાશિયે;
વળિ વાત જે વિપરીત ભાખે, તેથી દુરે નાશિયે.
અસુર સવારે અને ગોચર, એકલાં નવિ જાઇએ;
સહસાતકારે કામ કરતાં, સહજે શીળ ગમાઇએ. ૨

ઢાળ.

નટ વિટ નરશુંરે નયણુ ન જોડીયે, મારગ જાતાંરે આધુ ઓઢીયે.

ત્રુટક.

આધું ઓઢીયે વાત કરતાં, ઘણુંજ રૂડાં શોભિયે;
સાસૂ અને ગાના જણ્યાવિન, પલક પાસ ન થોભિયે.
સુખ દુઃખ સરજ્યું પામિયે, પણ કુળાચાર ન મૂકિયે;
પરવશે વસતા પ્રાણું તોપણુ, શીળથી નવિ ચુકિયે. ૩

ઢાળ.

વ્યસનિનિ સાથે રે વાત ન કીજીએ, હાથોહાથે રે તાળિ ન લીજીએ.

ત્રુટક.

તાળિ નલીજે નજર નદીજે, ચંચળ ચાલ નચાલિએ;

વિષય બુદ્ધે વસ્તુ કેની, હાથ પણ નવિ ઝાલિયે;
કોટિ કંદર્પ રૂપ સુંદર, પુરૂષ પેખાં ન મોહિયે.
તણુખલાને ગણો તોલે; ફરિ પાછો નવિ જોઇએ. ૪

ઢાળ.

પુરૂષ પિયારોરે વળિ ન વખાણીએ, વદ્ધ તે પિતા સરીખો જાણીએ.

ત્રુટક,

જાણિયે પિયુ વિણ પુરૂષ સઘળા, સહોદર સમોવડે;
પતિવ્રતાનો ધર્મ જોતાં, નાવે કોઇ તડોવડે.
કુરૂપ કુષ્ટી કૂબડોને, દુષ્ટ દુર્બળ નિરગુણો;
ભરતાર પામી ભામની તમે, ઇંદ્રથી અદકો ગણો. ૫

ઢાળ.

અમર કુમારે રે તજિ સુરસુંદરી, પવન કુમારે રે અંજના પરિહરી.

ત્રુટક.

પરિહરી સીતા રામે વનમાં, નળે દમયંતી વળી;
મહા સતી નિર્મળ કષ્ટ પાડે, શીળથી તે નવ ચળી;
કસોટીયે જેમ સુવર્ણ કસતાં, કંતશું વિછડે તહી;
તન મન વચને સત્વ રાખે. સતી તે જાણો સહી. ૬

ઢાળ,

રૂપ દેખાડી રે પુરૂષ ન પાડીએ, નિરલજ થઇનેરે મન ન બિગાડીએ;

ત્રુટક.

મન ન બિગાડીયે પુરૂષ પરનું, જેમ જોતાં નવિ મળે;

કલંક માથે ચડે કુડાં, સગાં સહુ દૂરે ટળે.
અણુસરજ્યો ઉચાટ થાયે, પ્રાણ તિહાં લાગી રહે;
આ લોક પામે આપદા, પરલોકે બહુ પીડા સહે. ૭

ઢાળ.

રામને રૂપેરે સુર્પણખા મોહી, કામ ન સિધ્યુંરે અને ઇ-
જત ખોઇ.

ત્રુટક.

ઈજત ખોઇ દેખી અભયા, શેઠ સુદર્શન નવિ ચળ્યો.
ભરતાર આગળ પડી ભુંડી. અપવાદ સઘળે ઉછળ્યો;
કામની બુદ્ધે કામનીએ, વંકચુળિ વાહ્યો ઘણું;
પણ શીળથી ચુકયો નહી; દૃષ્ટાંત એમ કહેતાં ભણું. ૮

ઢાળ.

શીળ પ્રભાવેરે જુઓ સોળે સતી, ત્રીભુવન માંહીરે તે થ-
ઇ છતી.

ત્રુટક.

છતી થઈ જે શીળ રાખ્યું, કલ્પના કીધી નહી;
તે નામ તેહનાં જગત જાણે, વિશ્વમાં ઉગી રહી;
વિવિધ રત્ને જડિત ભૂષણ, રૂપ સુંદર કિંનરી;
પણ શીળ વણ શોભે નહી, તે સત્ય ગણજો સુંદરી. ૯

ઢાળ.

શીળે સુરનર સહુ સેવા કરે, નવે વાડુંરે નિશ્ચળ જે ધરે;

ત્રુટક.

ધરે નિર્મળ શીળ ઉજ્વળ, તાસ કિરતી ઝળહળે;

મન કામના તે સિદ્ધિ પામે, અષ્ટભય દૂરે ટળે;
ધન્ય ધન્ય તે જાણો ધરા, જ્યાં શિયળ ચોખું આદરે;
આનંદના તે ઓઘ પામે, ઉદય રત્ન જશ વિસ્તરે. ૧૦

સોળ સતિયોના નામ વિશે ચોપાઈ.

ઉઠરે પ્રાણી સૂતો જાગ, ધર્મ તણે મારગ તું લાગ;
સોળ સતીનાં લીજે નામ, જ્યમ ત્યમ પામીજે ઉત્તમ ઠામ
૧ ૨
પહેલી સમરૂં બ્રાહ્મી સતી, ચંદનબાળા બીજી ભગવતી;
૩ ૪
રાજેમતિ જાણો મનરંગ, ચોથી દ્રુપદી શીળ સુચંગ.
૫ ૬ ૭ ૮
કોશલા નેં મૃગાવતી, સુલસા સીતા વંદુ ગુણવતી;
૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨
સુભદ્રા નેં શિવા સુજાણ, કુંતા શીળવતી મન આણ.
૧૩ ૧૪ ૧૫
નળ દમયંતી મહા ગુણયુતી. પુષ્પચુલા નેં પ્રભાવતી;
૧૬
પદ્માવતી પ્રમુખ સુંદરી, સોળ સતી જાણો ગુણભરી;
સોળ સતી જગમાં અભિરામ, કરજોડીને કરૂં પ્રણામ;
ઉદયરત્ન મુનિવર એમ ભણે, સતી નામે નવનિધ આંગણે.

પુરૂષને શીખામણની.

સઝાય.

સુણ સુણ કંથારે શીખ શોહામણી પ્રીત ન કીજેરે પરનારીતણી

ત્રુટક.

પરનારીસાથે પ્રીત પિયુડા, કહો કેણિ પેર કીજીએ;

એક ઊંઘ વેચી આપણી, ઉજાગરો કેમ લીજીએ;
કાછડી છૂટો કહે લંપટ, લોકમાંહે લાજીએ;
કુળવિષે ખાંપણ નિખર લાગે સગામાં કેમ ગાજીએ ૧;

ઢાળ.

પ્રીત કરતાં રે પેહેલાં બીજીએ, રખે કોઇ જાણેરે મનમાં ધ્રુજીએ

ત્રુટક.

ધ્રુજીએ મનશું ઝુરિયે, પણ જોગ મળવો છે નહી;
રાત દિન મન ઝુરતાં જાય, અવટાઈ મળવું છે સહી;
નિજ નારિથી સંતોષ ન વળ્યો. પરનારીથી શું હશે.
જો ભર્યે ભાણે તૃપ્ત ન વળ્યો, એઠ ચાટે શું થશે. ૨

ઢાળ.

મૃગતૃષ્ણાથી રે તરસ નહીં ટળે, વેળુ પીલ્યેરે તેલ ન નીકળે.

ત્રુટક.

નવ નીકળે પાણી વિલોવતાં, લેશ માંખણનો વળી;
બુડતાં બાચક ભર્યો ફીણે, તર્યા વાત ન સાંભળી;
તેમ નારિ રમતાં પરતણી, સંતોષ ન વળે એક ઘડી;
ચિત ચટપટી ઉચાટ લાગે. નેણે નાવે નિંદડી. ૩

ઢાળ.

જેવો ચટકો રે રંગ પતંગનો. તેવો લટકો પરસ્ત્રી સંગનો.

ત્રુટક.

પરસ્ત્રિ કેરો સંગ પિયુડા, રખે મન જાણે ખરો;
દિન ચાર રહેશે રંગ રૂડો, પછે રહે નહિ, નિરધરો

જે ઘણાં સાથે પ્રીત માંડે, છાંડો તેશું વાતડી;
એમ જાણિ નવિકર નાવલા, પરનારિ સાથે પ્રીતડી. ૪

ઢાળ.

જે પતિ વહાલોરે છાંડી પાપણી, પરશું પ્રેમેરે રાચે સાપણી.

ત્રુટક.

સાપણી સરખી વેણુ નિરખી, રખે શીળ થકી ચળે;
નયણ લટકે મુખને મટકે, દેવ દાનવને છળે;
મને કાળી અતિ રસાળી. વાણિ મીઠી શેલડી;
સાંભળી ભોળા રખે ભૂલો. જાણજો વિષવેલડી. ૫

ઢાળ.

સંગ નિવારોરે પરરાગાતણો, શોક ન કીજેરે મન મળવાતણો

ત્રુટક.

શોક શાને કરો ફોગટ, દેખવો પણ દોહલો;
ક્ષણ મેડિયે ક્ષણ શેરિયે. ભમતાં તે લાગે સોહલો;
ઉસાસ નેં નીસાસ આવે, અંગ ભાગે મન ભમે;
વળિ કામ વ્યાપે દેહ દાઝે, અન્ન દીઠું નવિ ગમે. ૬

ઢાળ.

એકલડો થઇ મન શું કળપવે, ઉન્મત્ત થઇનેરે વળિ આફળ લવે

ત્રુટક.

લવે એલફેલ એમ અજાણે, મોહે ઘેલો મન રડે;
મદન વેદન કઠિણ જાણે, મરણ વારૂ ત્રેવડે;
દશ અવસ્થા કામ કેરી, કંથ કાયાને દહે.
એમ જાણ નારી પારકી, જે તજે તે બહુ સુખ લહે ૭

ઢાળ.

પરનારીનારે પરભવ સાંભળો, કંથા કીજેરે ભાંવશું નિર્મળો

ત્રુટક.

નિર્મળે ભાવે નેહ સમજી, પરવધુ સંગ પરિહરો;
ચાંપિયો કીચક ભીમસેને, શિલા હેઠે સાંભળ્યો;
રણ પડયો રાવણ દશે મસ્તક, રડવડતાં ગ્રંથે કહ્યા;
મુંજપતિ અતિ દુઃખ પામ્યો, અજશ જગમાંહે રહ્યાં. ૮

ઢાળ.

શીળ સલૂણારે માનવ સોહીએ, વિણુ આભરણેરે જગમન મોહીએ.

ત્રુટક.

મોહિયે સુર નર કરે સેવા, વિષ અમૃત-સાયર ભરે;
કેસરીસિંહ શિયાળ થાયે, અગ્નિ અતિ શીતળ કરે;
સાપ થાયે ફૂલમાળા; લક્ષ્મિ ઘેર પાણી ભરે;
પરનારી પરહર શિયળ મનધર, મુક્તિ વધુ હેલા વરે. ૯

ઢાળ,

તે માટે હુંરે વાલમ વીનવું, પાયે લાગીરે મધુર વચન ચવું

ત્રુટક.

વચન મારૂં માનજો, પરનારિથી રહો વેગળા;
અપવાદ માથે ચડે કૂડા, નરકે થાયે દોહિલા;
ધન્યધન્ય તે નર નારિ જગમાં, શિયળ પાળે ઉજળો;
તે પામશે જશ જગતમાંહે, કુમુદચંદ્ર કહે સમજલો. ૧૦

અઢાર પાપસ્થાનની સઝાઓ, પ્રાણાતિપાત પાપસ્થાન ૧ લું

"કપુર હોય અતિ ઉજળોરે" એ દેશી.

પાપસ્થાનક પેહેલું કહ્યું રે, હિસાંનામ દુરંત;
મારે જે જગજીવનેરે, તે લહે મરણ અનંતરે.
પ્રાણી જિન વાણી ધરો ચિત્ત.
માત પિતાદિ અનંતનાં રે, પામે વિજોગ તે મંદ;
દારિદ્રદોહગ નવિ ટળે રે. મળેન વલ્લભ વૃંદ રે પ્રાણી. ૨
હોય વિપાકે દશગુણાં રે, એકવાર કર્યાં કર્મ;
શત સહસ્ર કોડે ગમે રે, તીવ્રભાવના મર્મરે. પ્રાણી ૩
મેર કહેતાં પણ દુખ હોવે રે, મારે કિમ નવિ હોય;
હિંસા ભમનિ અતી બુરિરે, વિશ્વાનરની જોય રે. પ્રાણી ૪
તેહને જોરે જે હુઆરે, રૌદ્રધ્યાન પ્રમત્ત;
નરક અતીથિ તે નૃપ હુઆરે, જિમસુભૂમ બ્રહ્મદત્તરેપ્રાણી ૫
નૃપ વિવેક કન્યા ખિમારે, પરણવે જશ સાય;
તેહથકી દૂરે ટળેરે, હિંસા નામ બલાય રે. પ્રાણી. ૬

મૃષાવાદ પાપસ્થાન ૨ જું

"લાછલદે માત મલ્હાર" એ દેશી.

બીજું રે પાપનું સ્થાન, મૃષાવાદ દુરધ્યાન, આજહો;
છાંડો રે ભવિ માંડો રે ધર્મશું પ્રીતડીજી. ૧
વૈર ખેદ અવિશ્વાસ, એહવિ દોષ અભ્યાસ, આજહો;

થાય રે નવિ જાયરે, વ્યાધી અપથ્યથીજી. ૨
રહેતું કાલિક સૂરી, પરિજન વચન તે ભુરી, આજહો;
સહેવું રે નવિ કહેવું જૂઠ ભયાદિકેંજી. ૩
આસન ધરત આકાશ, વસુરૂપ હુઓ સુપ્રકાશ, આજહો;
જૂઠેરે સુર રૂઠે, ઘાલ્યો રસાતળેજી. ૪
જે સત્યવ્રત ધરે ચિત્ત, હોય જગમાંહિ પવિત્ર, આજહો;
તેને રે નવિ ભેને, સુર વ્યંતર જક્ષથીજી. ૫
જે નવિ ભાખે અલીક, બોલે ઠાવું ઠીક, આજહો;
ટેકરે સુવિવેકે સુજશ નેં સુખ વરેજી. ૬

અદત્તાદાન પાપસ્થાન ૩ જું

"નિદ્રડી વેરણુ હુઈ રહીરે" એ દેશી.

ચોરી વ્યસન નિવારિયે, પાપસ્થાન કહો ત્રીજું કહ્યું ઘોર કે;
ઈહ ભવે પરભવે દુખ ઘણાં, લહે પ્રાણીહો, એથી અતિ જોર કે; ચોરી. ૧

ચોર તે પ્રાયે દરીદ્રી હોય, ચોરીથીહો ધન ન રહે નેટ કે;
ચોરનું કોઈ ધણી નહી પ્રાયે ભુખ્યું હો, રહે ચોરનુ પેટ કે; ચોરી. ૨

જિમ જળમાંહે નાંખિયું, તળે જાયહો જળને અપજોળ કે;
ચોર કઠોર કરમ કરી, જાય નરકેં હો તિમ નિપટ નિટોળ કે ચો. ૩

ગાંઠે પડ્યું વળી વીસર્યું, રખે રાખોહો થાપણ કર્યું જેહ કે;
તૃણ તુષ માત્ર ન લીજિયે, અણદીધુહો કિહાં કોઈનુ તેહ કે ચો૦ ૪

દૂરે અનર્થ સકળ ટળે. મળે વાહલાહો સગળે જશ થાય કે;
સુર સુખનાં હોય ભેટણુ, વ્રત ત્રીજુંહો આવે જશદાયકે; ચો ૫
તજી ચોર પણું દેવતા. હોય નિશ્ચેહો રોહણીયા જેમ કે;
એ વ્રતથી સુખ જશ લહે, વળી પ્રાણીહો વહે પૂણ્યશ. પ્રે-
મ કે; ચો. ૬

અબ્રહ્મચર્ય પાપસ્થાન. ૪ થું.

"તુમે બેહુ મૈત્રી રે સાહીબા" એ દેશી.

પાપસ્થાનક ચોથું વરજીએ, દુર્ગતિ મૂળ અબંભ;
જગ સવિ મૂઝોછે એહમાં, છાંડે તેહ અચંભ; પાપ. ૧
રૂડું લાગેરે એ ધુરે, પરિણામે અતિ ક્રૂર;
ફલ કઇ પાકે તે સારિખો, વરજે સજ્જન દુર; પાપ. ૨
અધર વિદ્રુમ સ્મિત ફુલડાં. કુચફળ કઠિન વિશાળ;
રામા દેખા ન રાચિયે, એ વિષય વેલી રસાળ; પાપ. ૩
પ્રબળ જ્વલિત અય પૂતળી, આલિંગન ભલુ તંત;
નરક દુઆર નિતંબની, જઘન સેવન દુરંત; પાપ. ૪
દાવાનળ ગુણ વનતણો, કુલ મસિ કૂર ચક એહ;
રાજધાની મોહરાયની, પાતક કાનન મેહ; પાપ. ૫
પ્રભુતાયે હરિ સારીખો, રૂપે મયણ અવતાર;
સીતાએ રાવણ યથા. છાંડો પરનર નાર; પાપ. ૬
દશ શિર રજમાંહે રોળવ્યાં, રાવણ વિવશ અબંભ;
રામે ન્યાયેરે આપણો, રોપ્યો જગ જયથંભ; પાપ. ૭
પાપ બંધાય અતી ઘણાં. સુકૃત સકળ ક્ષય જાય;

અબ્રહ્મચર્યે ચિંતવ્યો, કદિય સફળ નવિ થાય; પાપ. ૮
મંત્ર ફળે જગ જશ વધે, દેવ કરે સાંનીધ;
બ્રહ્મચર્ય ધરે જે નરા, તે પામે નવનીધ; પાપ. ૯
શેઠ સુદર્શનને ટળી, શૂળી સિંહાસન હોય:
ગુણ ગાય ગગને દેવતા, મહિમા શિળનો જોય; ૧૦
મૂળ ચારીત્રનું એ ભલું, સમકિત વૃદ્ધિ નિદાન;
શીળ સલીલ ધરે જિકે, તસ હોય સુજશ વખાણ; ૧૧

પરિગ્રહ મમતા પાપસ્થાન ૫ મું.

"સુમતિ સદા દિલમેં ધરે" એ દેશી.

પરિગ્રહ મમતા પરિહરો. પરિગ્રહ દોષનું મૂળ સલૂણે;
પરિગ્રહ જેહ ધરે ઘણું. તસ તપ જપ પ્રતિકૂળ; સલૂણે પ-
રિગ્રહ ૧

નવિ પલટાયે રાશથી. માર્ગે કદીય ન હોય સલૂણે;
પરિગ્રહ ગ્રહ છે અભિનવો. સહુને દુઃખ દિયે સોય સલૂણે પરિ. ૨
પરિગ્રહ સદગુરૂયતણે, ભવમાંહે પડે જંત સલૂણે;
યાનપાત્ર જિમ સાયરે, ભારાક્રાંત અત્યંત. સલૂણે પરિ. ૩
ગ્યાન ધ્યાન હય ગય વરે. તપ જપ સુત પરિતંત સલૂણે;
છાંડે સગ પ્રભુના લહે, મુનિપણ પરિગ્રહવંત સલૂણે પરિ ૪
પરિગ્રહ ગ્રહ વસિ લિંગિયા, લેઈ કુમતિ રજશીશ સલૂણે;
જિમ તિમ જગ લવતા ફરે, ઉન્મત્ત હોય નિશ દીશસ-
લૂણે. પરિ. ૫
તરૂપતી ન જીવ પરીગ્રહે, ઇંધણથી જિમ આગ્ય સલૂણે;
બણા દાહ તે ઉપમે, શમળ સગ ગ્નાન વૈરાગ્ય સલૂણે પરિ

નૃપતિ સગર સુત થઇ નહી, ગોધનથી કુચિકણુ સલૂણે;
તિલક શેઠ વળિ ધાન્યથી, કનકે નંદ સુકર્ણ સલૂણે પરિ. ૭
અસંતુષ્ટ પરિગ્રહે ભર્યા, સુખિયા ન ઇંદ નરિંદ સલૂણે;
સુખીયા એક અપરીગ્રહી, સાધુ સુજશ સમકંદ સલૂણે પરિ૮

ક્રોધ પાપસ્થાન ૬ ઠું.

"રિષભનુ વંશ રયણાયરૂ" એ દેશી

ક્રોધ તે બોધ નિરોધ છે, ક્રોધ તે સંજમ ઘાતી રે;
ક્રોધ તે નરકનું બારણું ક્રોધ દુરિત પક્ષપાતી રે. ૧
પાપસ્થાનક છઠું પરિહરો. ૧
પાપસ્થાનક છઠું પરિહરો, મન ધરો ઉત્તમ ખંતી રે;
ક્રોધ ભુજંગનિ જાંગુલી, એહ કહી જગવંતી રે. પાપ. ૨
પૂરવ કોડિચરણ ગુણે, ભાવ્યો છે આતમ જેણે રે;
ક્રોધ વિવશ હુતો દોય ઘડી, હારે ફળ સવિ તેણે રે; પાપ ૩
બાળે તે આશ્રમ આપણો, ભજના અન્યને દાહેરે;
ક્રોધ કૃશાનુ સમાન છે, ટાળે પ્રથમ પ્રવાહેરે. પાપ. ૪
આક્રોશ તરતજના ઘાતના, ધર્મભ્રંશમાં ભાવે રે;
અગ્નિ અગ્રિમ વિરહથી લાભે તે શુદ્ધ સ્વભાવેરે. પાપ ૫
ન હોય ને હોય તો ચિર નહી, ચિર રહેતો ફળ છેહોરે;
સજ્જન ક્રોધ તેણુ હવો, જે હવો દૂર્જનને નેહોરે પાપ ૬
ક્રોધી મુખે કટુ બોલણાં, કંટકિયા કુટભાખી રે;
અદિઠ કલ્યાણ કરા કહ્યા, દોષના તરૂ શત સાખીરે. પાપ૭
કૂર ગડૂચો તપકરા, ચરિત શુણી સમ આણો રે;
ઉપશમ સારછે પ્રવચને, સુજશ વચન એ પ્રમાણોરે પાપ૮

માન પાપસ્થાન ૭મું.

"નદિજમુનાને તીર ઉડે દોય પંખિયાં" એ દેશી.

પાપથાન કહે સાતમું, શ્રીજિન રાજ એ;
માન માનવને હોય. દુરિત શિર તાજ એ;
આઠ શિખર ગિરિરાજ, તણાં આડાં વળે;
ન આવે વિગળા લોક, તિહાં કેમ ટળે. ૧
પ્રજ્ઞામદ તપમદ વળિ, ગોત્રમદે ભર્યા;
આજિવિકામદવંત. ન મુગત્યે અંગી કર્યા;
ક્ષયોપશમ અનુસારે, જો ગુણ વહે;
શો મદ કરવો એહમાં. નિર્મદ સુખ લહે, ૨
ઉચ્ચભાવ દૃગ દોષેં, મદજ્વર આકરો;
હોય તેનો પ્રતિકાર, કહે મુનિવર ખરો;
પૂર્વ પુરૂષ સિંધુરથિ, લઘુતા ભાવવું;
શુદ્ધ ભાવન તે પાવન, શિવ-સાધન નવું. ૩
માનેં ખોયું રાજ્ય, લંકાનૂ રાવણે;
નરનૂ માન હરે હરિ, આવિ એ રાવણે;
થુળીભદ્ર સૃત મદથી, પામ્યા વિકાર એ;
માનેં આવે જિવને, નરક અધિકાર એ. ૪
વિનય સૃત તપશીળ, ત્રિવર્ગ હણે સવે;
માન તે જ્ઞાનનો ભંજ, કહ્યોછે ભવોભવે;
લુંપક છેક વિવેક, નયણનો માન છે;
૯૪ એહ જે છાંડે તાસ, ન દુષણ રહે પછે. ૫

માને બાહૂ બળિ વરશ, લગે અનશન રહ્યા;
નિર્મદ ચક્રી સેવક, દોઇ મુનિ સમ કહ્યા;
સાવધાન તજિ માન, જે ધ્યાન ધવળ ધરે;
પરમ સુજશ રમા તાસ, આલિંગન નિત્ય કરે. ૬

માયા પાપસ્થાન ૮મું.

"સ્વામી સ્વયંપ્રભ સાંભળો અરિહંતાજી" એદેશી.

પાપ થાનક કહ્યું આઠમું શુણો સંતાજી;
છાંડો માયા મૂળ, ગુણવંતાજી;
કષ્ટ કરે વ્રત આદરે, શુણો સંતાજી;
માયા તે પ્રતિકૂળ, ગુણવંતાજી;
નગન માસ ઉપવાસિયા, શુણો સંતાજી;
શિથ લિયે કૃશ અંન, ગુણવંતાજી;
ગર્ભ અનંતા પામશે. શુણો સંતાજી;
જો છે માયા મંન, ગુણવંતાજી. ૨
કેશ લોચ મળધારણી, શુણો સંતાજી;
ભૂમિ સજ્જા વ્રત જાગ, ગુણવંતાજી;
સુકર સરવ છે સાધુને, શુણો સંતાજી;
દુઃકર માયા ત્યાગ, ગુણવંતાજી. ૩
નયન વચન આકારનું. શુણો સંતાજી;
ગોપન માયાવંત, ગુણવંતાજી;
જેહ કરે અસતી પરે, શુણો સંતાજી;
તેહ નહીં કરતંત, ગુણવંતાજી.

કુસુગપુરે ઘરે શેઠે, સુણો સંતાજી;
હેઠે રહ્યો સંવિગ્ન, ગુણવંતાજી;
ઉપરે તસ બીજો રહે, સુણો સંતાજી;
મુત્કળ પણ સુગુણજ્ઞ, ગુણવંતાજી. ૫
દંભી એક નિંદા કરે, સુણો સંતાજી;
બીજો ધરે ગુણ રાગ, ગુણવંતાજી;
પહિલાને દૂત્તર કહે, સુણો સંતાજી;
બીજાને કેવળિ ત્યાગ, ગુણવંતાજી. ૬
વિધિનિષેધ નવિ ઉપદિશે, સુણો સંતાજી;
એકાંતે ભગવંત, ગુણવંતાજી;
કારણે નિઃકપટી હોવું, સુણો સંતાજી;
એ આણાં છે તંત, ગુણવંતાજી. ૭
માયાથી અળગા ટળો, સુણો સંતાજી;
જિમ ગળો મુક્તિ સુરંગ, ગુણવંતાજી;
સુજશ વિલાસ સુખી રહો, સુણો સંતાજી;
લક્ષણ આવે અંગ, ગુણવંતાજી. ૮

લોપ પાપસ્થાન ૯મું.

"જીરે મારે જાગ્યો કુંઅર જામ, તવ દેખે દોલત ગિલી
જિરેજી" એ દેશી.

જીરે મારે લોભ તે દોષ અપાર. પાપ થાનક નવમું કહ્યું જિરેજી
સર્વે વિનાશનું મૂળ, એહથિ કુણે નસુખ લહ્યું, જિરેજી

જીરે મારે શુણિયે બહુ લોભાત, ચક્રવર્ત્તિ હરિની કથા, જિરેજી;
જીરે મારે પામ્યા તે કટુક વિપાક, પીવતરકતજળો યથા, જિરેજી.
જીરે મારે નિર્ધનને શત ચાહ, શત લહે સહસ્ર જોડીયે, જિરેજી;
જીરે મારે સહસ્ર લહે લખ લોભ, લખ લાભે મન કોડીયે, જિરેજી.
જીરે મારે કોટીશ્વર નૃપ નીધ, નૃપ ચાહે ચક્રીપણું, જિરેજી;
જીરેમારે ચક્રી ચાહે સુર ભોગ, સુરહોઇસુરપતિ સુખ ઘણું, જિરેજી
જીરેમારે મૂળે લઘુ પણ લોભ, વાધે સર્વપરે સહી, જિરેજી;
જીરેમારે ઉત્તરાધ્યયને અનંત, ઇછા આકાશ સમી કહી, જિરેજી
જીરેમારે સંયભૂ-રમણ સમુદ્ર, કોઈ જો અવગાહી શકે, જિરેજી;
જીરેમારે તો પણ લોભ સમુદ્ર, પાર નપામે બળચકે, જિરેજી;
જીરેમારે કોઇક લોભને હેત, તપશું જે હારે જડા, જિરેજી;
જીરેમારે કાગ ઉડાવણ હેત, સુરમણિ તે નાંખે જડા, જિરેજી.
જીરેમારે લોભ તજે જે વીર, તસ સવિ સંપત્તિ કિંકરી, જિરેજી
જીરે મારે સુજશ પુણ્ય સુવિલાસ, ગાવે તસ સુરસુંદરી જિરેજી

રાગ પાપસ્થાન ૧૦મું.

"સુણો મેરી સજની રજની નજાવેરે" એ દેશી.

પાપનુ થાનક દશમું કહું રાગોરે, કુણે નપામ્યો તેહનો તાગોરે;
રાગે વાહ્યા હરિ હર બંભારે, રાગે નાચે કરે અચંભારે. ૧
રાગ કેસરી છે વડરાજા રે, વિષયાભિલાખ તે મંત્રી તાજારે;
જેહનાં છોરૂ ઇંદ્રિય પંચરે, જેહનો સકળ કીધો એ પ્રપંચરે; ૨
જેહ સદાગમ વશ હુઇ જાશેરે, અપ્રમત્તતા શિખરે ઠાશેરે;
ચરણ ધરમ નૃપ શૈલ વિવેકેરે, તેશું નચળે રાગે ટેકેરે. ૩

બીજા તો સવિ રાગે વાહ્યારે, એકાદશ ગુણ ઠાણે ઉપાહ્યારે
રાગે પાડયા તે પણ ખૂતારે, નરક નિગોદે મહાદુખ જૂતારે; ૪
રાગ હરણ તપ જપ શ્રુતને ભાખ્યારે, તેહથી પણ જેણે ભવફળ ચાખ્યાંરે;
તેહનો કોઇને છે પ્રતિકારોરે. અગી હોય વિષ તિહાં શો ચારોરે; ૫
તપ બળ છુટા તરતણો તાણીરે, કંચન કોડી આખાડભૂત નાણીરે;
નંદીષેણ પણ રાગે નડિયારે, શ્રુતનિધિ પણ વેશ્યા વશ પડિયારે, ૬
બાવિશ જિન પણ રહ્યા ઘરવાસેરે, વરત્યા પૂરવરાગ અભ્યાસેરે,
વજ્રબંધ પણ જશબળે ત્રુટેરે. નેહ તંતુથી તેહ નછુટેરે. ૭
દેહ ઉચ્ચાટણ અગ્નિનું દેહવુંરે, ઘણકુટ્ટણ એ સવિ દુઃખ સહેવુંરે;
અતિ ઘણિ રાતી જે હોય મજીઠરે, રાગતણો ગુણ એજ દીઠરે. ૮
રાગ ન કરજો કોઇ નર કુણશુરે, જો ન રહેવાય તો કરજો મુનીશુરે;
મણિ જિમ ફણી વિષનુ તિમ તેહોરે, રાગનુ ભેષજ સુજશસનેહોરે. ૯

દ્વેષ પાપ સ્થાન ૧૧મું.

"શેત્રુંજે જઇએ લાલણ શેત્રુજે જઇએ" એ દેશી.

દ્વેષ નધરિયે લાલન દ્વેષ ન ધરિયે, દ્વેષ તજ્યાથિ લાલન શિવ

ચસુખ વરિયે, લાલ.

પાપ થાનક અગ્યારમુ ભુંડું, દ્વેષ રહિત ચિત્ત હોય સવિ રૂડું; લાલન.

ચરણ કરણ ગુણ બની ચિત્રશાળી, દ્વેષ ધુમે લાલણ હોય તે કાળી; લાલ.

દોષ બેંતાળિશ શુદ્ધ આહારી, ધુમદોષે હોય પ્રબળ વિકારી લાલ. ૨

ઉગ્રવિહારી નેં તપ જપ કિરિયા, કરતાં દ્વેષ તે ભવ માંહે ફિરિયા; લાલ.

યોગનું અંગ અદ્વેષ છે પહેલું, સાધન સવિ લહે તેહથી વહેલું; લાલ, ૩

નિર્ગુણ તે ગુણવંત ન જાણે, ગુણવંતના ગુણ દ્વેષમાં તાણે. લાલ

આપ ગુણી ને વળી ગુણરાગી, જગમાંહે તેહની કીરતી જાગી લાલ.

રાગ ધરીજે જિહાં ગુણ લહિયે, નિર્ગુણ ઉપર સમચિત રહિયે; લાલ

ભવચિતિ ચિંતન સુજશ વિલાસે, ઉત્તમતા ગુણ એમ પ્રકાસે; લાલ ૫

કલહ પાપસ્થાન ૧૨મું

"કિસકે ચેલે કિસકે પૂત" એ દેશી.

કલહ તે બારમુ પાપનુ સ્થાનક, દુર્ગતિ વનનુ મૂળ નિદાન;

સાજન. સાંભળો

દંત-કલહ જે ઘરમાંહે હોય, લક્ષ્મી નિવસે તિહાં નવી જોય;
સાજન. ૧

શું સુંદરીનુ નકરે સાર, નકરે આપેં કાંઇ ગમાર; સાજન
ક્રોધમુખી તું તુજ ધિક્કાર,તુજથી અધિકો કુંણુ કંકાર; સા-
જન ૨

સામુ બોલે પાપણી નિત્ય. પાપી તુજ પિતા જુઓ ચિત્ત
સાજન

દંત-કલહ ઇગ જેહને થાય. તે દંપતિને સુખ કુણ કાય;
સાજન. ૩

કાંટે કાંટે થાયે વાડ, બોલે બોલે વાધે રાડઃ સાજન.
જાણીને મૌન ધરે ગુણવંત, તો સુખ પામે અતુલ અનંત;
સાજન. ૪

નિત્યે કળહણુ કોહણ શીળ, ભંડણુ શીળ વિવાદન શીળ,
સાજન.

ચિત્તે ઉતાપ ધરે જે એમ, સંજમ કરે નિરર્થક તેમ;
સાજન. ૫

કળહ કરીને ખમાવે જેહ, લઘુ ગુરૂ આરાધક હોય તેહ;
સાજન.

કળહ ખમાત્રે તે ધન્યધન્ય; ઉપશમ સાર કહ્ુ સાગન સાજ-
ન. ૬

નારદ નારી નિર્દય ચિત્ત.કળહ ઉદેરે કરે ત્રીણ નિત્ય; સાજન.
સજ્જન સુજશ તે શીળ મહંત, વારે કળહ સ્વભાવે સંત;
સાજન. ૭

અભ્યાખ્યાન પાપસ્થાન ૧૩ મું.

"અરણીક મુનીવર ચાલ્યા ગોચરી" એ દેશી.

પાપસ્થાનક તેરમુ છાંડીએ, અભ્યાખ્યાન દુરંતો રે;
અછતાં આળ જે પરનાં ઉચરે, દુખ પામે તે અનંતોરે.
ધન્યધન્ય તે નર જે જિનમત રમે. ૧
અછતે દોષેરે અભ્યાખ્યાન જે, કરે નપૂરે ઠાણુરે;
તેતો દોષેરે તેહને દુષીયે, ઇમ ભાખે જિનભાણુ રે; ધન્યધન્ય.
જે બહુ મુખરા રે વળિ મત્સર ભર્યા, અભ્યાખ્યાનીતે હોઈરે;
પાતક લાગેરે અણકીધાં સવે, તે કીધું સવિ પોઈરે, ધન્યધન્ય ૩
મિથ્યા મતની રે દશ સંજ્ઞા જિકે, અભ્યાખ્યાનના ભેદોરે;
ગુણ અવગુણનોરે જે કરે પાલટો, તે પામોબહુ ખેદોરે;ધન્યધન્ય
પરને દોષન અછતા દીજીએ, પીજિયે જો જિનવાણીરે;
ઉપશમ રસશુંરે ચિતમાં ભીંજીએ, કીજિયે સુજશ કમાણીરે
ધન્ય ધન્ય. ૫

ચાડી પાપસ્થાન ૧૪ મું.

"શિરોઇનો સેલોહો કે ઉપર જોધપુરી" એ દેશી.

પાપસ્થાનક હો કે ચૌદમું આકરૂં, પિશુનપણાનુ હો કે વ્ય-
સન છે એ ખરૂં;
અશન માત્રનું હો કે શુંનત કૃતઘ્ન છે, તેહથી ભુંડું હો કે પિ
શુન લવે પછે. ૧
બહુ ઉપ કરિયે હોકે પિશુનને પરપરે, કલહનો દાતા હો કે
હોય તે ઉપરે;

દૂધે ધોયો હો કે વાયસ ઉજળો, કિમ હોય પ્રકૃતિહો કે જે
છે સામળો ૨
તિલહ તિલક્ષણહો કે નેહ છે જિહાંલગે, નેહ પણ છેહો કે
ખળ કહિયેં જગે;
ઇમ નિસ્નેહી હો કે નિરદય હૃદયથી, પિશુનનિ વાર્તા હો
કે નવિજાયે કથી. ૩
ચાડી કરતાં હો કે વાડી ગુણતણી. સૂકે ચુંકે હો કે ખ્યાતિ
તે પુણ્યતણી;
કોઇ નવિદેખે હો કે વદન પિશુનતણું, નિર્મળ કુળને હોકે
દિયે કલંક ઘણું ૪
જિમ સજ્જન ગુણ હો કે પિશુનને દુષિયે, તિમ તેણે સ-
હેજે હો કે ત્રિભુવન ભૂષિયે;
ભસો માંજ્યું કે દર્પણ હોય ભલું; સુજશ સવાઈ હો કે સ
જ્જન સુકુળ તિલું. ૫

અરતિ રતિ પાપસ્થાન. ૧૫ મું.

"પ્રથમ ગોવાળાતણે ભવેજી" એ દેશી.

જિહાં રતિ કોઇક કારણે જી, અરતિ તિહાં પણ હોય.
પાપ થાનક તે પંનરસુંજી, તિણિયે એકજ જોય;
સુગુણ નર સમજો ચિત મોઝાર. ૧
ચિત ન અરતા રતિ પાંખશુંજી ઉડે પંખીરે ચિત્ત;
પંજર શુદ્ધ સમાધમેજી, રૂંધ્યો રહે તે મીત; સુગુણ નર સ-
મજો. ૨

મન પારદ ઉડે તહીજી, પામિ અરતિરતિ આગિ;
હોય સિદ્ધ કલ્યાણનીજી, ભાવ વિજાગે ભાગિ: સુગુણ નર. ૩
પરવશે અરતિરતિ કરીજી, ભૂર્ત્તાર્ત્ત હોય જેહ;
તસ વિવેક આવે નહીજી; હોય ન દુખનો છેહ; સુગુણ નર. ૪
નરતી અરતી છે વસ્તુથીજી, તે ઊપજે મનમાંહિ;
અંગન વલ્લભ સુત હોયજી; ચુકાદિકનહિ કાંહિ સુગુણ નર ૫
મન કલ્પિત રતિ અરતિ છેજી, નહિ સત્ય પર્યાય;
નહિ તો વેચે વસ્તુમાંજી, કિમ તે સવિ મટી જાય; સુગુણ નર. ૬
જેહ અરતિરતિ નવિ ગણેજી, સુખ દુખ દોય સમાન;
તે પામે જશ સંપદાજી; વાધે જગ તસ વાન; સુગુણ નર. ૭

પરનિંદા પાપસ્થાન ૧૬મું

"સાહિબ બીહુ જિણેશર વીનતાં" એ દેશી,

સુંદર પાપ થાનક તજો સોળમું, પરિનંદા અસરાલ હો; સુંદર
નિંદક જે સુખરી હોય. તે ચોથો ચાંડાળ હો; સુંદર પાપ. ૧
જેહને નિંદાનો ઢાળ છે, તપ કિયા તસ ફોક હો; સુંદર.
દેવકિ વિષે તે ઉપજે, એ ફળ રોકારોક હો; સુંદર પાપ. ૨
ક્રોધ અજીરણ તપતણું, જ્ઞાનતણું અહંકાર હો; સુંદર,
પરનિંદા કિરિયાતણું, વમન અજીરણ આહાર હો; સુંદર; પાપ. ૩
નિંદાનો જેહ સ્વભાવ છે, તાસ કથન નવિ નિંદ હો; સું૰
નામ ધરી જે નિંદા કરે, તેહ મહામતિમંદ હો;· સુંદર. પાપ. ૪

રૂપ ન કોઇનુ ધારિયે, દાખિયે નિજ નિજ રંગ હો;સુંદર.
તેહમાં કાંઇ નિંદા નહી, બોલે બીજું અંગ હો; સુંદર પાપ. ૫
એ કુશીળને ઇમ કહે, કોપ હુય જેહ ભાખ હો; સુંદર.
તેહ વચન છે નિંદાતણું . દશ વૈકાલિક સાખ્ય હો; સુંદર પાપ. ૬
દોષ નજરથી નિંદા હોય, ગુણ નજરે હોય રાગ હો; સુંદર
જગ સહુ ચાલે માદળ મઢયો, સર્વગુણી વિતરાગ હો; સું-
દર પાપ. ૭
નિજ મુખ કનક કચોલડું, નિંદક પરમળ લેઈ હો; સુંદર.
જેહ ધણા પરગુણ ગ્રહે; સંત તે વિરલા કેઇ હો: સુંદર
પાપ. ૮
પર પરિવાદ વ્યસન તજો, ગકરો નિજ ઉતકર્ષ હો; સુંદર
પાપ-કર્મ ઇગ સવિ ટળે, પામે શુભ જશ હર્ષ હો; સુંદર પાપ.

---

૩૫૯. પાપસ્થાન. ૧૭ મું.

"સખી ચૈત્રજ ગહિને હરિ ચાલ્યા" એ દેશી.

સતરમું પાપનું ઠાગ, પરિહરજો સદગુણ ધામ;
જિમ વાધે જગમાં મામહો લાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૧
એતો વીષને વળી વધાર્યું, એતો શસ્ત્રને અવળું ધાર્યું;
એતો વાઘનું બાળ વકાર્યું હો લાલ; માયા મોહ ન કીજીયે. ૨
બગલાં પરે પગલાં ભરતાં, થોડું બોલે જાણે મરતાં;
જગ ધંધે ધાલે ફરતાં હો લાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૩
જે કપટી બોલે જુઠું, તસ લાગે પાપ અપૂઠું,
પંડિતમાં હોય મુખ ભુંઠું હો લાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૪
દંભીનુ જુઠું મીઠું, તેતો નારિ ચરીત્રે દીઠું;

પણ એછે દુરગતિ ચીઠું હોલાલ, માયા મોહન કીજીયે. ૫
જે જુઠો દે ઉપદેશ, જન રંજનને ધરિ વેષ;
તેનુ જુઠું સકળ કલેશ હોલાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૬
તેણે ત્રીજો મારગ ભાખ્યો, વેષ ને દેષ દંભે રાખ્યો;
શુદ્ધ ભાષકેં સગ સુખ ચાખ્યો, હોલાલ, માયા મોહન
કીજીયે. ૭
જુઠું બોલિ ઉદર જે ભરવું, કપટીને વેષે ફરવું;
તે જનગારે શું કરવું હોલાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૮
પંડે જાણેતો પણ દંભે, માયા મોહને અધિક અચંભે;
સમકિત દ્રષ્ટિ મન થંભે હોલાલ, માયા મોહન કીજીયે. ૯
સૂત મર્યાદા નિરધારી, રહ્યા માયા મોહ નિવારી;
શુદ્ધ ભાષકની બલિહારી હોલાલ, માયા મોહન કીજીયે. ૧૦
જે માયાયે જુઠું ન બોલે, જગમાં નહીં કોઇ તેહને તોલે;
તે રાજ સુજશ અમોલે હોલાલ, માયા મોહ ન કીજીયે૧૧

મિથ્યાત્વ પાપસ્થાન ૧૮મું

"ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી આરો" એ દેશી.

અઢારમું જે પાપનું થાનક, તે મિથ્યાત્વ પરિહરિયેજી;
સતરથી પણ તે એક ભારી, હોય તુલાયે ધરીયેજી;
કષ્ટ કરો પરિપરિ દમો આપ્યા, ધર્મ અર્થે ધન ખરચોજી;
પણ મિથ્યાત્વ છતે તે જૂઠું, તિણે તેહમાં તમે વિરચોજી. ૧
કિરિયા કરતો તજતો પરિજન દુખ સહેતો મન રીઝેજી;
અંધ ન જીતે પરની સેના, તિમ મિથ્યાત્વિ ન સીજેજી;
વીરસેન સુરસેન દૃષ્ટાંતે સમકિતની નિર જુક્તેજી;

જે જોઇને ભક્તિ પરે મન ભાવો, એહ અરથ વર જુગતેજી. ૨
ધર્મે અધર્મ અધર્મે ધર્મહ,સન્ન મગ્ગ ઉમગ્ગજી;
ઉન મારગે મારગની સન્ના, સાધુ અસાધુ સગ્ગજી;
અસાધુને સાધુનિ મતિ જીવે, અજીવ અજીવે જીવ વેદેજી;
મુત્તિ અમુત્તિ અમુત્તે મુત્તિ, સન્ના એ દશ ભેદેજી. ૩
અભિગ્રહ ઇકનિજ નિજમત અભિગ્રહ અનભિગ્રહિક સહુ સરિખાજી;
અભિનિવેષે જાણુતો કહે જુઠું, ન કરે તત્વ પરીક્ષાજી;
સંશય તે જીન વચનનિ શંકા અવ્યકતે અનાભોગોજી;
એ પણ પાંચ ભેદ છે વિશ્રૂત, જાણે સમજા લોકોજી. ૪
લોક લોકોત્તર ભેદે ખંડ વિધ, દેવ ગુરૂ વળિ પર્વજી;
સંગતિ તિહાં લોકિક ત્રિણુ આદર, કરતાં પ્રથમ નિગર્વજી;
લોકોત્તર દેવ માને નિયાણે, ગુરૂ જે લક્ષણ હીણાજી;
પર્વાનષ્ટ ઇહ લોકને કાજે, માને ગુરૂપદ લીનાજી. ૫
ઈમ એકવીશ મિથ્યાત્વ તજે જે, ભજે ચરણ ગુરૂકેરાજી;
સજે ન પાપ રજે નવિ રાખે, મત્સર દ્રોહ અનેરાજી;
સમકિત ધારી શુભ આચારી, તેહનિ જાગો બલિહારીજી;
શાસન સમકિતને આરાધે, તેહની કરો મનુહારીજી. ૬
મિથ્યાત્વ જે જગ પરમરોગ છે, વળી મહાઅંધકારોજી;
પરમશત્રુ ને પરમશસ્ત્ર તે, પરમનરક સંચારોજી;
પરમદોહગ ને પરમદરીદ્ર તે, પરમસંકટ તે કહિયેજી;
પરમ કંતાર દુભિક્ષ પરમ તે, તે છાંડે સુખ લહિયેજી;
જે મિથ્યાત્વ લવલેશ ન રાખે, સૂધો મારગ ભાખેજી;

તે સમકિત સુરતરૂ ફળ ચાખે. રહેવળિ અગ્રિયે આખેજી;
મોટા એશું ગુણ હોય ભાખે, ગુણ પ્રભુ સમકિત દાખેજી;
શ્રીનયવિજય વિબુધ પય સેવક, વાચક જશ ઈમ આખેજી. ૮

જીવ રૂપી થાણદાર વિશે

થાણુદાર થયારે, થાણાને રાખો ઠેકાણે;
દુર્લભ દેહ નગરારે, માંહે બેઠો માંણે; ટેક.
કુડા પાંચ પચીશ ઠગારા, રઈયતને રંજાડે;
ચંચળ ચોર કરે માંહે ચોરી, ભવન બહુ ભંજાડે;
ધરપત નધારેરે, ધરાયો ને ભરે ભાણે; થાણુદાર ૧
સત્ય ધરમ રૂપી પટાવાળા, હુકમ કરોતોબાંધીઆણે.
તસ્કર સઘળાને વશ કરીને, નાંખોને બંધીખાણે;
દંડ દેજો તેનેરે, ઘાલો અવળે ઘાણે; થાણુદાર ૨
છુપી રહ્યા છે દોતિયા બે રૂડા, તેને તું નવ જાણે;
જે જે કર્મ કરોછો પ્રતિદિન, તે લખિ લેશે તે ટાણે;
દફતર દેશે ધણિનેરે, હિસાબ લેશે દાણે દાણે થાણુદાર.
પાંચ પ્રકૃતિના કર શુભ બાંધી, વૃત્તિ રાખો થિર થાણે;
ધીંગો ધણીછે દાસ ધીરાનો, એને ઓળખિ લેજો એંધાણે;
અવિચળ ગાદિ આપેરે, આપ રૂપ પ્રમાણે; થાણુદાર ૪

પંચ પરમેષ્ટીના ગુણની સઝાય.

બારગુણ અરિહંત દેવ, પરણમી જે ભાવે.
સિધ્ધ આઠ ગુણ સમરતા. દુઃખ દાળીદર જાવે. ૧
આચારજ ગુણ છત્રીસ, પચવીસ ઉવઝાય.

સત્તાવીસ ગુણ સાધુના, જપતાં સુખજ થાય. ૨
અષ્ટા તરસેય ગુણ મળી, એમ સમરો નવકાર.
ધીર વીમળ પંડીત તણો, નય પ્રણમે નીતસાર. ૩

---

* પાંચ જ્ઞાનની આરતી.

જય પારસ્વદેવા, જય પારસ્વદેવા,
સુરનર કરે તોરી સેવા, ત્રણ જુગના દેવા; જય૦ ૧
પહેલુંરે મતીજ્ઞાન, અઠ્ઠાવીસ ભેદે,
આષ્ટ કરમને ખેદે, પાપના દલભેદે. જય૦ ૨
બીજુંરે સુત્ર જ્ઞાન, ચૌદાવીસ ભુજન્ન.
ચૌદ પુરવધર સુધ્ધાં, ભાગે ભવ ખુધ્ધા. જય૦ ૩
ત્રીજીરે આરતી અવધી જ્ઞાન કેરી;
મટાડે ભવની ફેરી સેવા કરૂ તોરી. જય૦ ૪
ચોથીરે આરતી મન પરજવ જાણો;
દોય ભેદ રોરાણો મુક્તિ સકરાણો. જય૦ ૫
પાંચમી આરતી કેવળ એક ભાખ્યું;
અખંડ સુખ જેણે ચાખ્યું, અજરામર રાખ્યું જય૦ ૬
આરતીરે પંચજ્ઞાન, જે કોઈ ગાશે.
સમકીત સુધ અભ્યાસે, સોભાગ્ય ગુણગાવે,
જયદેવ જયદેવ. ૭

---

* આ ઊપલીઆરતીની દરેક ટુંક બબે વખત બોલવાનીછે.

ગોતમ સ્વામીનો છંદ.

શ્રી વીરજીણેસર કેરો સીસ, ગૌતમ નાંમ જપો નીસ દીસ
જો કીજે ગૌતમનું ધાંન, તોઘર વીલશે નવનીધાંન; ૧
ગૌતમ નાંમે ગીરવર ચઢે, મન વંછીત હેલા સંપજે;
ગૌતમ નાંમે ના આવે રોગ, ગૌતમ નાંમે સર્વ સંજોગ. ૨
જે વેરી વીરૂઆ વંકડા, તસ નાંમે ના આવે ઢુંકડા,
ભુત પરેત નવી મંડે પરાંણ. તે ગૌતમના કરૂ વખાણ. ૩
ગૌતમ નાંમે નીરમળ કાઆ, ગૌતમ નાંમે વાધે આઆ.
ગૌતમ જીનસાસંન સીણગાર, ગૌતમ નાંમે જઆજઆકાર ૪
સાલદાલ સુરહા ઘરે ઘોલ, મંનવંછીત કાપડ તંબોળ,
ઘરસુ ઘરણી નીરમલ ચીંત, ગૌતમ નાંમે પુત્ર વીનીત. ૫
ગૌતમ ઉદઓ અવીચળ ભાંણ, ગૌતમ નામ જપો જગજાણ
મોહોટા મંદીર મેરૂ સમાંન, ગૌતમ નાંમે સફળ વીહાંણ. ૬
ઘર મંગળ ઘોડાની જોડ, વારૂ પહોચે વંછીત કોડ;
મહીઅલ માંને મોહોટા રાઆ. જો તુઠે ગૌતમના પાએ. ૭
ગૌતમ પરણુમે પાતીક ટળે, ઉતમ નરની સંગત મળે,
ગૌતમ નાંમે નીરમલ ગાંન, ગૌતમ નાંમે વાધે વાંન ૮
પુંનવવંત અવધારો સહુ. ગુરૂ ગૌતમના ગુંણ છે બહું,
કહે લાવણુસમે કરજોડ, ગૌતમ તુઠે સંપતી કોડ. ૯
અંગુષ્ટે અમરીત વસે, લબધી તણો ભંડાર,
જે ગુરૂ ગૌતમ નીત સમરસે, મનવંછીત ફળ દાતાર.

સમાપ્ત

આ ગ્રંથને મદદ આપનાર સાહેબોના નામની ઇયાદી નીચે પ્રમાણે.

---

૧૯૩ અમદાવાદ
૧૦૧ સા. મલીચદ જેચચંદ.
૨૫ સા. મહાસુખરામ ગલાબચંદ.
૭ સા. રામચંદ હેમચંદ.
૫ સા. ઝવેરચંદ લાધાભાઈ.
૫ સા. પાનાચંદ નાગરદાશ.
૨ " ગીરધરલાલ નરોતમદાસ.
" " મગનલાલ ગોપાલદાસ.
" " કરમચંદ રામચંદ.
" " મોતીલાલ કેસવલાલ.
" " ચુનીલાલ કેસવલાલ.
" " છોટાલાલ તરભોવંન.
" " તારાચંદ પાનાચંદ.
" " દેવચંદ લાલચંદ,
" " ઉગરચંદ મુલચંદ.
૧ માસ્તર. નગીનદાસ ભીખાશા.
" સા. હરીલાલ વ્રજભુખણદાસ
" " કચરા સાંકળચંદ
" " મોહોનલાલ તારાચંદ
" ભાવસાર. ઝવેર પીતાંમર
" સા. વરજીવન ભુધરદાસ
" " દોલત જગજીવન
" " છોટાલાલ મગનલાલ

" " અમથાલાલ જેઠાલાલ
" " કચરા અમુલખ
" " શીવલાલ જીવણ
" " ગોપાળદાસ શંકરદાસ
" " મનસુખરામ શીવલાલ
" " ઇસ્વરલાલ ભગવાનદાસ
" " તરભોવન જગજીવનદાસ
" " ગોરધન પ્રેમચંદ
" " ઉમેદ ગુલાબચંદ
" " હુરગોવંનદાસ ગોપાલદાસ
" " મોતીલાલ દલસુખરામ
" " જમનાદાસ ગોપાળદાસ
" " અંબાલાલ પાનાચંદ ગામ પાલડીવાળા
" " રાયચંદ ધનજીભાઈ

૧૪ ગામ વીસલપર

૧ સા. ફુલચંદ ગોપાલદાસ
" " મગનલાલ લખમીચંદ
" " ઉજમશી હીરાચંદ
" " ચુનીલાલ ઘહેલાભાઈ
" " ગીરધરલાલ મગનલાલ
" " જુઠાલાલ ડાહ્યાભાઈ
" ભાવસાર. ડાહ્યા અમરસી
" સા. કરમચંદ માનચંદ
" " સાકળચંદ સુરચંદ
" " હુરગોવન ધનજી
" " જીવા તારાચંદ વીરગામવાળા
" " મંગળદાસ મલુકચંદ "
" " મગનલાલ કુવરજી "

' ' ધારસી ઘહેલાભાઇ

૫ ગામ બાલા

૧ દોસી. માણેકલાલચંદ અમરચંદ

" " વેલશી બેહેચર

' ' ડાહ્યા વેલસી

' ગોસલીયા, ઊજમસી ભાઇચંદ ગામ દેદાદરા

' દોસી. પ્રેમચંદ કશળચંદ ગામ દેદાદરાવલા

૨ ગામ વણછરા.

૧ શા. માનચંદ વીરચંદ

' ' સવચંદ વીરચંદ

૧૦ વડોદરા સેહેર.

૭ પારેખ. કેશવલાલ સેવકરામ

૧ સા. મનસુખ લલુભાઇ

' ' કાહાનદાસ મકનદાસ

' ' દલસૂખ શીવલાલ

૨ ગામ ચોરવડોદરા.

૨ સા. ગોપાલદાસ મોંતીચંદ

૮ સુરતબંદર.

૪ ઝવેરી. ફતેભાઈ હીરાચંદ

૨ ભાવસાર. ઘહેલાભાઈ નાગરદાસ

૨ ભાવસાર. માણેકચંદ તુલજારામ

૭ ગામપૈઇજ

૨ પટેલ કાલીભાઇ રામજીભાઇ.

૧ પટેલ. ઝવેરભાઇ વસ્તાભાઈ

૧ પટેલ. વાહાલાભાઈ મકનદાસ

૧ પટેલ. બાબરભાઈ નાથાભાઈ

૧ પટેલ. લાખાભાઈ મુલજીભાઈ

૧ પટેલ. તલસીભાઈ તાપીદાસ

૩ લકતર
૧ ભાવસાર. હલુઆબા
૧ ભાવસાર. અમરસી ચકલ
૧ કોઠારી. બેહેચરધારસી ગામ તણમનીઆવાળા
૬ ગામ ઓગણ.
૩ મેહેતા. ચતુરદાસ જીવણ
૨ મેહેતા, નાહાનચંદ બેહેચર
૧ મેહેતા. નથુ કલ્યાંણજી
૪ ગામ નારદીપુર
૪ સા. કેશાવલાલ મુલચંદ
૪૫ વઢવાણ સેહેર
૧૦ સા. કેસવજી નાથા
૫ સા. હકમચંદ વેલસી
૫ દોસી. ખેમચંદ ઝવેરચંદ
૫ દોસી. છગનલાલ સોમચંદ
૫ વોહારા. મગનલાલ વીઠળદાસ
૩ સા. લધુભાઈ ધરમસી
૨ ગાંધી. ચાપસી મકંન
૨ સા. જીજીભાઇ વેલજી
૧ સા. સાંકળચંદ નાહનજી
,, વોહરો. સુદરજી કુવરજી
,, સા. ગુલાબચંદ હેમજીભાઈ
,, સંગવી. વરવા રગુ
,, દોસી નાગર તારાચંદ
,, વોહરો નરસી કુવરજી
,, દોસી હરજીવંન રતનશી
,, કોઠારી પદમસી નાહનજી

૧૦ ગામ કલોલ

૧ શા. મનસુખરામ દયાળજી
,, શા. હરગોવંનદાસ દયાળજી
,, સેઠ. જેઠાભાઇ જેયચંદ
,, સેઠ. અમથા ઉગરચંદ
,, સેઠ. મગનલાલ મુળચંદ
,, સા. જેયસંગ ડુગરસી
,, સા. તરભોવન જેયચંદ
,, સા. કીસોર જેયચંદ
,, સા. નાહનચંદ જીવા. પરાના
,, સા. કસળચંદ શામજી પરા.

૧૬ ગામકડી.

૨ ભાવસાર. માનચંદ રંગજી
૧ સેઠ. સામળદાસ કેવલદાસ
,, સા. મગનલાલ બેહેચરદાસ
,, ભાવસાર. ભુદર કુબેર
,, ભાવસાર. કચરા દવારકાદાસ
,, બાઇ. કમલી
,, ભાવસાર. મોતીરાઘે
,, ભાવસાર. જેયચંદ રતનજી
,, ભાવસાર. ડોસા પરસોતમ
,, ભાવસાર. ઇશાવર કુબેર
,, ભાવસાર. ઘેહેલા રૂગનાથ
,, કંદોઈ. મગનલાલ ઉમેદચંદ
,, દોસી. મગનલાલ ધહેલાભાઈ
દો. લાલજી ઘેલાભાઈ
,, સા. દમોદર ત્રીભોવંનદાસ

૮ ગામ વીરમગામ

૧ સા. વરધમાન ગોવંદજી
,, સા. કસતુર ગોવંદજી
,, પટવા. છગનલાલ નાગરદાસ
,, સા. ખુશાલ વખતચંદ
,, સા. પીતાંબર છગનલાલ
,, સા. દીપચંદ ગાંગજી
,, સા. લાડકા જોઇતા
,, ભાવસાર. જવેર ડુંગર

૪૯ ગામપ્રાંતીજ

પારેખ. તુલજારામ જેચંદની મારફતે
૧૧ તુલજારામ જેચંદ
૧૦ પારેખ. દયારામ જેચંદ
૩ રણછોડલાલ દીપચંદ
૨ પારેખ. હરજીવનદાસ જેચંદ
૨ સેઠ. રેવાંદાસ હરગોવંનદાસ
૧ સા. નરસીદાસ મંગલ
,, સા. જીવરામ મંગલ
,, સા. મગનલાલ મુળચંદ
,, સા. ગીરધર કીસોરદાસ
,, સા. સાંકળચંદ ધરમચંદ
,, સા. ડુંગરચંદ નાથા
,, સા. શીવલાલ મયારામ
,, સા. માનચંદ પરભુદાસ

સેઠ કેવલદાસ દલપતરામની મારફત

૨ સેઠ કેવલદાસ દલપતરામ

૧ સા. શીવલાલ મચારામ

,, સા. તુલજારામ ગીરધર

,, સા. જમનાદાસ દલપતરામ

,, સા. રણછોડ કુબેર

,, સા. લલુભાઇ નરસીદાસ

,, શેઠ. ડુંગરચંદ સુરજ

,, શેઠ. મોતીચંદ ત્રીકમદાસ

,, બાઇ [illegible]દુનકાર સા. ગંગાદાસ કીસોરદાસની દીકરી.

,, સા. રીખવદાસ લલુભાઇ

,, સા. જગજીવન મંગલદાસ

,, સા. પ્રેમચંદ લાલદાસ

જાહેર ખબર*

સર્વે જૈન ધર્મી ભાઇઓને ખબર આપવામાં આવેછેકે આપણા ધર્મની નીચે લખેલી ચોપડીઓ જેઓને જોઇએ તેઓએ કીકા ભટની પોળમાં અમારે ઘેરથી તથા. શ્રી મુળી મધે અમારી અફીણના ઈજારા વાળી દુકાનેથી રોકડી કીમત મોકલી મંગાવી લેવી.

“ પડી કમણાસુત્ર વિધી તથા અર્થ પાટ અનેસઝાઓ વીજેરેની સહી.	૧—૦—૦
સમાયક,’ વિધી તથા અર્થ અને અણું પૂર્વિ સહીત.	૦—૩—૦
અણુંપૂર્વિ ” અથવા નવકારની ટીપ સાધવંદણા સહીત	૦—૧—૬

દેશાવર વળાઓને ટપાલ ખરચ વધારે મોકલવાથી તરત રવાને કરવામાં આવશે.

અમદાવાદ તા.૧૫મી માર્ચ સન ૧૮૮૬

સા. છગનલાલ બેચરદાસ